

2,50
euros

EL

Any XLIII

9

Núm. 3974

NOU

PERIÒDIC
INDEPENDENT
D'OSONA I
EL RIPOLLÈS

646 079 023

Amb 'El 9 Magazin'

Divendres, 26 de juny de 2020

(Pàgina 5)

Els propietaris del Pive busquen nous usos per a les instal·lacions després de tancar l'escola

(Pàgines 6 i 7)

Les defuncions a Osona i el Ripollès van augmentar un 32% durant la pandèmia

(Pàgina 15)

Vic tallarà el trànsit del Portalet i el Passeig cada dissabte de mercat a partir d'aquesta setmana

(Pàgina 17)

El Ripollès crea una marca única per atraure turisme de qualitat

(Pàgina 26)

L'empresa Esbelt de Manlleu vol reforçar la seva presència al mercat americà

(Pàgina 28)

Incertesa pel futur de Tension Textil de Ripoll després de l'incendi que va destrossar una nau

Moció de censura a Roda

(Pàgines 2 a 4)

ERC governarà amb el suport dels dos regidors que estaven al govern d'Albert Serra

ALBERT LLIMÓS

Roger Corominas (ERC) serà el nou alcalde de Roda en substitució d'Albert Serra. ERC va entrar dimarts una moció de censura al registre de l'Ajuntament després d'haver arribat a un acord amb

Joan Moreno, cap de llista de JxRoda en les últimes eleccions, a qui l'actual alcalde havia expulsat del govern fa unes setmanes, i Marina Quintana, que va abandonar el govern en solidaritat

amb Moreno. El PDeCAT ha emès un comunicat en què desautoritza la decisió dels seus dos representants. A la foto, els set regidors que formaran el nou equip de govern.

(Pàgines 10 i 11)

ALBERT LLIMÓS

Ser LGTBI en pobles i ciutats mitjanes

Aquest diumenge és el Dia Internacional de l'Orgull LGTBI. EL 9 NOU ha reunit persones d'aquest col·lectiu –a la foto, amb la directora

general d'Igualtat, Mireia Mata– per parlar de com viuen la seva condició en pobles i ciutats mitjanes com les d'Osona i el Ripollès.

(Pàgines 33 a 46)

EL 9 ESTIU

26 DE JUNY
2020

La Flama del Canigó manté el simbolisme

'La noia que sempre fa tard', de Maria Saldich, d'EL 9 NOU a un llibre

Cap de setmana de festes majors a Perafita, Sant Pere de Torelló i Sora

El sommelier David Seljas recorda la seva infància a Seva

Juan Roca i Xevi Freixa estrenen una secció de micronecats inspirats durant el confinament

Torna 'El 9 Estiu', el suplement amb totes les activitats culturals i d'oci d'Osona i el Ripollès

ERC i dos regidors que eren al govern fins fa un mes i mig van presentar dimarts una moció de censura contra l'alcalde, Albert Serra (IPR), que estava en minoria, després de la crisi que va acabar amb una destitució i una dimissió. Roger Corominas serà el nou alcalde.

ERC opta per una moció de censura contra Serra davant la crisi de govern de Roda

La van presentar dimarts els republicans i dos dels regidors de JxRoda

Roda de Ter

Guillem Rico

Un mes després que esclatés la crisi de govern de Roda, que feia trontollar el pacte que van signar IPR i JxCat el juliol passat i els deixava en minoria, un acord ara entre ERC i els dos regidors que havien format part del govern ha desencadenat una moció de censura contra l'alcalde, Albert Serra (IPR). Els republicans, juntament amb Joan Moreno, cap de llista de JxRoda ara fa un any, i Marina Quintana, la seva número 3, van presentar dimarts a primera hora del matí la moció a través de la qual Roger Corominas, líder d'ERC, serà alcalde a partir del ple que s'ha de celebrar 10 dies hàbils després des de l'entrada al registre de la moció.

Les negociacions s'han tancat aquesta mateixa setmana després de diverses trobades des de l'11 de maig quan l'alcalde va destituir Moreno per manca de confiança, un fet que va comportar, dos dies després, la dimissió de Quintana. D'aquesta manera el govern quedava en minoria amb els cinc representants d'IPR i un dels tres que formaven part de la llista dels postconvergens, Albert Aguilar, a qui JxCat d'Osona considera el representant legítim del partit. En aquell moment ERC ja va manifestar que estava disposada a liderar un canvi i les darreres setmanes s'ha assegut amb les diferents parts: els dos regidors amb qui ha pactat, amb l'actual govern i amb Aguilar també per separat.

L'acord entre ERC i els dos exregidors de govern s'ha materialitzat aquesta mateixa setmana. La voluntat dels signants del pacte és "emprendre accions davant d'un govern que s'ha mostrat ineficax". Consideren que els darrers mesos hi ha hagut una "manca de coordinació,

L'alcalde i la primera tinent tindran una dedicació del 50% cadascun

per la falta d'iniciativa, per un comportament erràtic i una irresponsabilitat reiterada en la gestió". Esmenten projectes concrets com "la nefasta gestió de la problemàtica del polígon del Puig Vell", la pèrdua de finançament del Pla de barris per invertir en projectes com el carrer Verge del Sòl del Pont o l'anunci de Serra d'enderrocar les naus de Puigne-

ró. Els membres del futur govern consideren que "no s'ha treballat per aconseguir consensos ni amb l'equip de govern ni amb l'oposició". Són crítics amb la figura de Serra dient que "la inestabilitat generada per la figura de l'alcalde és fruit d'una forma de governança individualista que no encara els problemes de manera eficient i no troba solucions ràpides i efectives" i diu que la resta "no han gosat imposar noves formes de gestió". Amb la crisi de la Covid-19 tots els grups van treballar conjuntament en un comitè d'emergències i en aquest grup de treball, diuen, "hem pogut viure i comprovar de primera mà la manca de diàleg i la descoordinació interna".

Per aquests motius, volen liderar l'Ajuntament de Roda "des de la pluralitat, amb voluntat de canvi i en clau progressista" per garantir una majoria estable. Segons Corominas (vegeu pàgina 4), la sintonia amb Moreno i Quintana "ha estat bona i donarà estabilitat". Per ara

L'ESCENIFICACIÓ DEL PACTE D'esquerra a dreta, Roser Montané, Roger Corominas, Núria

es donen tres mesos de marge per concretar el pla d'acció municipal que esbossen al pacte amb els serveis d'atenció a les persones com un dels set grans blocs de treball.

Pel que fa a les dedicacions hi ha un canvi respecte al que hi havia fins ara. Corominas serà alcalde amb un 50% de dedicació i Roser Montané, la primera tinent d'alcalde, també tindrà un 50%, i pel

que fa al sou tots dos percebran 19.845 euros anuals. La resta de regidors, amb el 30%, en cobraran 11.907, en total 99.225 a l'any. Pel que fa al repartiment de tasques, Moreno i Quintana mantenen una de les carteres que havien tingut, la de Medi Ambient en el primer cas de Moreno i la d'Igualtat en el segon.

Després de tot plegat Moreno valora molt positivament

"ERC posa els interessos de partit i de cadira per davant del poble"

Albert Serra (IPR), alcalde de Roda des de l'any 2015

Roda de Ter

G.R.

L'encara alcalde de Roda, Albert Serra (IPR), admet que la moció de censura "sabíem que era una possibilitat en el moment que vam fer fora Joan Moreno del govern". Serra assegura que des d'Independents per al Progrés de Roda "sempre hem posat els interessos de poble per davant dels de cadira o de partit" i reitera que "quan vam fer aquest pas n'érem molt conscients i per això vam estendre la mà a

ERC per arribar a un acord". A inicis de la setmana passada els independents van presentar una proposta de pacte a ERC, segons Serra "molt honesta, sense línies vermelles" en què plantejaven, per exemple, partir-se l'alcaldia al 50% el temps que queda fins arribar a finals de mandat, tenir el mateix nombre de regidories els dos grups -i dues per al regidor de JxCat Albert Aguilar, que no va sortir del govern-. El líder d'IPR diu que "era una proposta molt treballada que no se la van ni mirar i van dir

que no volien saber res de nosaltres". Davant d'aquest fet, afegeix, "intuíem que podria passar justament això". Diu que "no ens volen fer fora per fer res mal fet, posen els interessos de cadires i de partit per davant dels de poble".

Pel que fa a Moreno, a qui va destituir del govern per manca de confiança fa unes setmanes, Serra diu que "nosaltres no el coneixíem però sí que el coneixia ERC" i apunta que "va ser militant d'ERC i sembla que no va marxar massa bé, tots sabem

Albert Serra

ES TRASPASSA PER JUBILACIÓ

Botiga d'electrodomèstics i taller de reparació a ple rendiment

Telèfon de contacte

662 15 69 89

ia Arrebola, Toni Mas, Marina Quintana, Roger Canadell i Joan Moreno, aquest dijous

EL NOU CARTIPÀS

ROGER COROMINAS (ERC)

Alcaldia. Hisenda Urbanisme.

ROSER MONTANÉ (ERC)

1r tinent d'alcaldia. Joventut. Comunicació.

JOAN MORENO (JXR)

2n tinent d'alcaldia. Serveis. Governació. Medi Ambient.

NÚRIA ARREBOLA (ERC)

3r tinent d'alcaldia. Promoció Econòmica, Comerç i Turisme. Salut.

ROGER CANADELL (ERC)

4t tinent d'alcaldia. Cultura. Participació Ciutadana.

MARINA QUINTANA (JXR)

Educació. Igualtat.

TONI MAS (ERC)

Serveis Socials. Esports.

havia quan es va fer fora Moreno" del govern, i per tant "no estem sorpresos". El regidor lamenta que ERC rebutgés "l'ofertament de fer un govern de consens" i que "no hagi volgut entrar en la negociació" perquè "era una proposta força àmplia de mires. Explica que els republicans li van fer l'ofertament d'entrar al nou govern però "no l'he valorat després del que havia passat". Segons Aguilar, des de l'oposició "mantindrem el treball conjunt amb IPR".

A les eleccions del 26 de

Joan Moreno:
"Treballarem en equip, que és el que vam trobar a faltar amb IPR"

Albert Aguilar:
"Lamentem que ERC rebutgés fer un govern de consens"

maig de 2019 IPR va ser la força guanyadora en vots i va empatar en nombre de regidors, cinc, amb ERC, mentre que JxCat en va obtenir tres. De nou, com havia passat el 2015, republicans i independents empataven en nombre de regidors però invertien el resultat en nombre de vots. El 2015 havia guanyat ERC però IPR i l'antiga CiU es van entendre per formar govern i van relegar els republicans, que liderava Corominas cap a l'oposició.

Corominas prendrà possessió en un ple que serà el 8 de juliol a les 12 del migdia. Per ara s'ha d'acabar de determinar si serà de forma virtual, com les darreres sessions, o si es fa de forma presencial prenent les mesures pertinents.

La segona, aquest mandat

Roda/Viladrau

G.R.

La moció de censura de Roda és la segona que es presenta aquest mandat, quan tot just fa un any de la constitució dels ajuntaments. La primera es va produir a Viladrau, contra l'alcaldesa d'ERC, Margarida Feliu. Els Independents de Viladrau, liderats per Noemi Bastias, i Jaume Tordera, de JxCat, la van presentar just després de l'estiu, el 26 de setembre, quan havien passat tres mesos des de l'inici de mandat. El 15 de juny s'havia investit Feliu com a llista més votada perquè no hi havia cap acord i començava a governar en minoria. El 10 d'octubre es feia el nou ple que proclamava Bastias com a alcaldessa que governa en minoria però que manté el suport, des de fora, de Tordera.

Des de 1979, quan es van constituir els primers ajuntament democràtics, a Osona i el Ripollès s'han desbancat nou alcaldes o alcaldesses amb mocions de censura, i el de Roda serà el desè. Les més recents, a banda de la de Viladrau, es van produir entre el novembre i el desembre de 2017, com a conseqüència del referèndum de l'1 d'octubre i l'aplicació de l'article 155 a Sant Hipòlit i Setcases, on hi havia alcaldes socialistes. Hi ha un municipi, Campdevàrol, on n'han viscut dues, una el 1989 i la darrera el 2006. Les altres s'han donat a Folgueroles el 1987, a Calldetenes el 1992, a Tavèrnoles el 2000 i a Oristà el 2002.

el pacte amb ERC: "A nivell de poble s'havia de donar una solució per poder governar" i amb ERC, assegura, "vist les circumstàncies que havíem viscut, ens sentim molt còmodes". Moreno diu que "volíem un projecte que ens creés il·lusió i treballar en equip que és el que hem trobat a faltar amb IPR". Tot i que ell havia estat militant d'ERC i en va

marxar, diu que "ara ens hem de mirar en clau local i amb les persones que hi ha a Roda podem fer bona feina". Sobre les acusacions de la desaparició de material que li havia fet l'actual govern, diu que "està en mans d'un advocat" i espera que es tanqui l'expedient informatiu que se li ha obert a l'Ajuntament per actuar. Pel que fa als expedients que

li ha obert JxCat considera que "és un tema que s'hauria de resoldre internament sigui el que sigui" perquè "la marca de JxCat en surt perjudicada", i assegura, també, que hi ha alcaldes i regidors del partit que li han donat suport.

Pel que fa a Aguilar, com Serra, és conscient que la moció de censura "era dins de les possibilitats que hi

El PDeCAT desautoritza el pacte dels dos regidors de JxRoda

Vic El PDeCAT ha emès un comunicat en què desautoritza i diu que no comparteix les actuacions dels dos associats i actuals regidors a Roda, Joan Moreno i Marina Quintana, que "en cap cas representen la nostra voluntat". Segons el document, es troba incoact i s'està tramitant un procediment disciplinari, que està pendent de resolució definitiva per part de la Comissió de Qualitat Democràtica del partit, "en base a la comissió de faltes molt greus". El partit a Osona ja va obrir un expedient a Moreno quan se'l va fer fora del govern pel comunicat que van emetre ell i una regidora, i considera representant legítim Albert Aguilar.

la seva trajectòria política, exmilitant d'ERC i Reagrupament i acabarà expulsat de JxCat". En aquest sentit afegeix que "espero que ERC recapaciti i no pacti amb dos trànsfugues, que és el que no s'hauria de fer mai en polític

"Espero que ERC recapaciti i no pacti amb dos trànsfugues"

ca". Serra remarca que "no és un pacte bo per Roda" i diu que la proposta que van fer continua vigent. Afegeix que "estem disposats a parlar de tot i a fer les modificacions que calgui". Segons Serra, "esperem que ERC recapaciti i intentem arribar a un pacte pel bé del poble".

Després de tot, Serra afirma que "em considero l'alcalde legítim de Roda com a força més votada" a les eleccions del 26 de maig de 2019, i assegura que "aquests cinc anys hem fet molta feina". Serra va accedir a l'alcaldia per primer cop el 2015 quan IPR i ERC van empatar en nombre de regidors, sis cadascun, i CiU, amb un, tenia la clau. Llavors ERC va ser la força més votada, però la llista de Serra va pactar amb el regidor convergent, Antoni Escarrabill. Ara fa un any, va ser investit de nou com a alcalde, aquest cop per ser la llista més votada, i es va iniciar un govern en minoria fins que a mitjans de juliol van fructificar les converses amb els tres regidors de JxCat que liderava Joan Moreno, a qui va destituir.

BOSCH

Consultoria jurídica,
fiscal i laboral

Serveis
Laboral
Comptable i fiscal
Jurídic-laboral
Jurídic
Civil, Penal i Mercantil

C. Ramon de Terrades, 6 · baixos
08500 Vic
T 93 881 49 70
info@consultoriabosch.com
www.consultoriabosch.com

“La confiança personal amb Albert Serra és inexistent”

Entrevista a Roger Corominas, portaveu d'ERC i futur alcalde de Roda de Ter

Roda de Ter

Guillem Rico

Finalment han presentat una moció de censura. Per què aquesta via?

Quan es produeix la crisi de govern a Roda fem una reflexió en clau interna que cal un nou lideratge i que un nou govern ha de comptar amb els regidors d'ERC-Roda Republicana. Hi havia dues possibilitats: o que es pactés amb IPR o fer una moció de censura amb els regidors de Junts per Roda. Finalment hem triat la segona.

Per què no amb IPR?

Ens vam asseure amb tothom. Vam ser molt clars amb IPR, amb ells tenim dues faltes de confiança: una política i una personal. La política és molt clara, hi ha molts motius, però bàsicament Serra és el màxim responsable que es perdés una quantitat molt important del Pla de barris. El 2019 es va aprovar el pressupost que considerava inversió del Pla de barris per més d'1,2 milions, dels quals 850.000 no s'han executat. Anaven associats a una subvenció que finalitzava el 31 de desembre. Donat que no s'han fet, no arribaran aquests diners. També hem vist com dins el pla s'han fet dues actuacions a dos carrers, Joan Baucells i Ferran Alsina, tard i malament. Altres motius de pes són que hi ha hagut nombrosos conflictes amb el personal. També al debat electoral Serra va fer una declaració a bombo i platerets sobre el fet que en sis mesos l'enderroc de les naus de Puigneró seria una realitat.

Parlava de falta de confiança, també personal.

El 2015 ERC vam guanyar les eleccions amb sis regidors, ens vam quedar a 25 vots de la majoria absoluta. En aquell moment hi havia la possibilitat, i així ho volíem, de fer un pacte amb IPR, però ells van optar per sumar-se a l'únic regidor de CiU i nosaltres, que veníem del govern, vam anar a l'oposició. Legítimament, però van optar per aquell camí. El juliol del 2019 novament vam fer un acte de confiança verbal enorme, deixant que la llista més votada, la que encapçalava Serra, pogués prendre possessió perquè s'entreveia, i així ens havíem compromès, que les properes setmanes aniríem encarrilant un pacte.

No hi va ser.

Roger Corominas, aquest dijous

“Vam demanar el pas al costat de Serra però legítimament no s’ha produït”

A última hora Serra en una decisió unilateral i molt personal va optar per sumar els vots del seu grup als tres regidors de Junts per Roda. La confiança personal amb el senyor Serra és inexistent. Sempre que ha pogut escollir company de viatge, no ens ha escollit mai a nosaltres. Per tant és lògic que ara nosaltres a part dels recels polítics tinguem molts recels personals per començar un viatge, un govern que s’ha de basar en la confiança. Si no hi és, nosaltres no hem de ser ara els salvadors d’una crisi de govern que ha causat ell com a màxim responsable.

Però tot i això s’hi han assegut.

Ens vam asseure i vam posar tots els temes que creïem oportuns. Vam demanar un pas al costat d’Albert Serra que legítimament no s’ha produït.

Per tant, estaven disposats a pactar amb IPR però sense l’actual alcalde?

Bé, no va arribar a ser una possibilitat real perquè aquest pas s’entreveia impossible. Al juliol ens vam asseure amb una il·lusió enorme i creïem que es podia trencar la dinàmica que semblava que fos impossible un pacte d’ERC amb IPR. Antoni Vila,

“Amb el pacte de govern no s’arregla cap situació personal de ningú”

regidor d’IPR, va ser qui més hi va creure i va generar aquesta finestra d’oportunitat. En aquell moment confiàvem poc en Serra però sí en els regidors que l’acompanyaven. Per nosaltres no va quedar.

I per què ara no?

Ara el 2020 hi ha hagut un trencament afectiu. Les dues vegades anteriors no han complert el que havíem parlat i ens van enviar a l’oposició. Ara tampoc hi havia la confiança amb els regidors per començar un projecte. Vam ser molt honestos i vam dir que no vèiem factible que ara, amb apel·lacions buides de mirar el futur o simplement pel poble, no eren possibles i era molt gratuït exigir-les a l’altra banda quan un no se les ha aplicat mai.

Serra diu que han prioritzat les cadires i les qüestions de partit abans que el poble.

Fa certa gràcia que ho digui quan ell s’ha caracteritzat per aquest fet. Tots els escenaris de pacte amb ERC, el punt diferencial ha estat sempre qui li donava més avantatges en la seva situació personal. Ja fos en jornada de dedicació a l’Ajuntament, etc. Queda molt clar com definim el nostre pacte de govern, en

“No instaurem un alcalde presidencialista, les decisions seran per consens”

què no s’arregla cap situació personal de ningú. Tots els regidors i regidores del futur govern de Roda tenim les nostres professions i la nostra principal font d’ingressos és de la nostra vida privada.

També s’han reunit amb Aguilar, el regidor de JxRoda que no va sortir del govern.

Hem dialogat amb tothom. Està clar que ara ell tenia una posició de seguir al govern amb IPR i per tant no ha estat possible un acostament. Sabem que a curt termini serà difícil que hi hagi acostaments amb les formacions perquè les emocions estan a flor de pell, però amb el nostre tarannà volem fer una política per arreglar el que hem patit aquests anys, que a l’oposició se l’ha ignorat absolutament.

A Moreno el van fer fora del govern per manca de confiança i l’acusaven de fets com la desaparició de material sanitari. Vostès ara hi pacten.

Al final aquí hi ha uns fets que han de seguir el seu camí i no s’han provat a través de l’expedient que es va obrir. Hi ha hagut una lluita de relats i s’ha volgut singularitzar i buscar un dimoni i qui vol ser l’àngel. Les responsabilitats són compartides i el màxim

responsable que l’equip de govern funcionés és Serra com a alcalde. S’ha entrat en un terreny fangós i personal de voler insinuar però sense dir i fer passar coses per les que no eren. És un terreny que si no es pot concloure amb proves entres en aquesta mena de rumorologia, etc. Genera una desconfiança per fets que no han estat provats.

Com ha fructificat l’acord amb Moreno i Quintana?

La primera anàlisi va ser veure què no havia funcionat en el pacte amb IPR i que ens poguessin explicar com ho havien viscut i nosaltres com ho havíem viscut. Per nosaltres era molt important com ens organitzem internament, no de repartiment de cadires sinó metodològicament per treballar d’una manera eficient i organitzada. No hi ha unipersonalisme d’un alcalde presidencialista d’*ordeno i mando*. Aquí hi ha un treball de grup. També vam parlar de línies vermelles programàtiques, de com vèiem els grans temes de poble. Vam veure que hi havia sintonia i basant-nos en aquests fonaments vam començar a elaborar el pacte i en tres mesos generarem un pla d’acció municipal.

S’ha de parlar d’una alcaldia més coral? Vostè i la primera tinent tindran una dedicació del 50% cadascun.

Forma part de l’ADN que com a ERC hem portat i que els companys de Junts han vist molt bé. No instaurem el vessant d’un alcalde presidencialista sinó que les decisions es prenen mancomunadament per consens de les dues formacions. Tindrem un alcalde i una primera tinent d’alcalde, amb paritat. Fem un canvi conceptual de canviar un superalcalde per un alcalde, perquè toca que hi sigui, però un alcalde que treballa colze a colze amb tots els regidors i regidores.

Fa quatre mesos va dir que les properes eleccions “el més lògic era que un altre company o companya es posés al capdavant”. Que ara sigui alcalde ho canvia?

No, em remeto al que ja vaig dir. Sempre he cregut que en política s’hi han d’estar dues o tres legislatures. Joestic a la tercera i em trairia si ho allargués més. Malgrat que sigui alcalde això no canviarà, és un tema molt parlat a casa amb la meua dona. No tindrè el cul llogat i això ens permetrà tenir més valentia per entomar decisions. Jo no he d’anar a buscar una reelecció i em refermo en el que vaig dir. Això no vol dir que en Roger Corominas desaparegui perquè porto la política a la sang. A primera línia hi ha altres companys molt preparats que n’hauran d’agafar el relleu.

Sense liquiditat per poder assegurar el pressupost necessari per al bon funcionament de cara al curs vinent, el Pive, com avançava EL 9 NOU a l'edi-

ció de dilluns, ha hagut de prendre la decisió més dolorosa i tancar portes després de 62 anys. Amb la voluntat que sigui un punt i seguit i es pugui

trobar una activitat que el faci viable en breu, des del centre remarquen que en aquest final de curs no deixaran cap alumne ni família desatesos.

La gerència del Pive assegura que va esgotar totes les vies possibles abans de tancar l'escola

Aquest mateix mes de juny s'han fet els últims intents condicionats per la incertesa de la Covid-19

Tona

Guillem Freixa

La motxilla s'ha anat carregant de pedres fins que ha sigut impossible avançar. El col·legi Pive de Tona s'ha vist condicionat en els últims anys per una davallada en les matriculacions provocada principalment per la baixada de la natalitat, la crisi econòmica i la disminució de l'aposta de les famílies per l'escola privada: "Venim d'anys dolents pel que fa al nombre d'alumnes, i aquí els ingressos provenen només de les quotes que paguen les famílies", explica des de la gerència del centre Alèxia Costa. A principi d'aquest curs van veure que calia fer alguna cosa per fer viable econòmicament el projecte, i van iniciar els contactes per trobar alguna entitat amb qui col·laborar, "especialitzar-nos en alguna branca o oferir un ensenyament més específic que donés valor afegit. Teníem algun projecte que ens encaixava, però amb l'inici de la pandèmia, al març es va aturar tot. Hem picat totes les portes possibles, però davant la incertesa del que vindrà ningú s'arrisca a fer cap inversió", afegeix Costa, que remarca que quatre dies abans d'anunciar el tancament al personal i a les famí-

Imatge exterior de la façana del Pive a Tona

lies "encara teníem reunions per materialitzar alguna proposta". Sense la certesa de poder assegurar el pressupost per al curs vinent, la propietat finalment va optar divendres passat per activar l'opció més dolorosa però també més responsable: "Hem de tancar perquè s'acaba la liquiditat. No hem deixat mai de pagar a ningú ni hem deixat tirats mai els nostres alumnes. Ens dol molt però fent només l'activitat d'escola privada com fins ara el Pive no pot continuar el curs 2020/21", remarca Costa.

Tot i el tancament de portes com a centre escolar -una activitat de la qual es va posar la llavor el 1958 i s'haurà

realitzat durant 62 anys-, la propietat no abandona l'objectiu de fer viable el projecte i donar ús a una parcel·la de 8.000 metres quadrats que inclou edificis emblemàtics de la població com l'antic casino i l'antic hotel, construïts en la primera meitat del segle XX: "Buscarem alternatives i tenim opcions sobre la taula, però les entitats amb qui podíem col·laborar estan a l'expectativa de com evoluciona la pandèmia i la situació econòmica en general". No es descarta cap opció, però una de les alternatives per ser viables econòmicament més treballada fins ara seria convertir-se en una referència en l'atenció a alumnes amb

necessitats especials.

Des de la direcció i la gerència del Pive també asseguren que no deixaran a l'estacada cap alumne ni família: "El curs no s'ha acabat i hi serem fins al final. L'entrega de notes i l'acompanyament per part dels professors es mantenen intactes", diu Costa. Pel que fa al futur de l'alumnat, el Pive ha designat una persona exclusivament a estar al costat de les famílies perquè puguin portar els seus fills al centre -privat, concertat o públic- que desitgin, "i per aconseguir-ho estem en contacte amb el Departament d'Ensenyament i amb l'associació d'Escoles Privades Independents de Catalunya". El Pive també treballa per trobar una sortida laboral a les 39 persones que formen part de la plantilla.

Aquest dijous, gairebé la meitat de la vuitantena d'alumnes del centre havia trobat plaça en altres escoles. Per tal de mantenir vincles afectius, algunes famílies han demanat poder inscriure de manera conjunta -en grups de tres o quatre- els fills en centres concrets. Tot i digerir encara el xoc del tancament de l'escola, familiars d'alumnes reconeixen l'esforç del professorat i de la propietat.

L'EIXAVUIRO

Més de mitja vida

Eloi Puigferrer

Vaig entrar per primera vegada per les portes del col·legi Pive de Tona amb només

3 anys, i no vaig deixar d'anar-hi fins a graduar-me amb 18, sortint amb un títol sota el braç i tota una vida al davant. En total, van ser 15 els anys que vaig passar entre aquelles parets, aprenent molt més que només a escriure i a comptar. Veient-ho amb perspectiva, el meu últim dia com a alumne queda ja força lluny, però una notícia com aquesta, la del tancament, sempre colpeja i entristeix, ja que per molt que passessin els anys i canviessin les coses el Pive continuava sent la segona casa de molts. Mai deixes de ser-ne alumne, per molt que la vida et porti lluny. Any rere any, sempre envoltat d'un ambient que transcendia de tros la relació més purament acadèmica, el col·legi Pive, i sobretot tots els professionals i professors que el formaven, em van acompanyar en el meu periple personal que em va portar de ser un nen a convertir-me en un adult, i això és simplement impossible d'oblidar. I amb un còctel de malenconia i bons records, només tinc per a tots ells paraules d'agraïment per tot el que em van ensenyar durant més de mitja vida.

www.caminox.es
Tel. 672 069 104
672 069 108
Ctra. de Sant Hipòlit, 6
VIC

Especialitzats en la fabricació i muntatge de canonades en acer inoxidable i acer de carboni, en els sectors industrial, alimentari i farmacèutic.

31
Gener

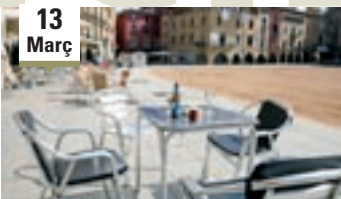
Espanya registra el primer cas de Covid-19, un pacient alemany ingressat a La Gomera (Canàries). Nou dies després es detecta un altre positiu a Palma i el 25 de febrer, el primer a Catalunya.

11
Març

L'Ajuntament de Vic suspèn el Mercat del Ram en el marc d'un protocol dràstic per evitar la propagació del virus. La resta d'ajuntaments també comencen a prendre mesures.

12
Març

Confirmats els dos primers positius al Consorci Hospitalari de Vic (CHV), una dona de 64 anys i un home de 67.

13
Març

Tanquen totes les escoles i instituts i, el cap de setmana, bars, restaurants, teatres, cinemes... El president del govern espanyol decreta l'estat d'alarma.

16
Març

Ja només es pot circular per comprar productes bàsics, anar al metge, treballar, tenir cura de persones dependents o altres causes de força major sempre que siguin justificables. Es multipliquen els controls policials.

18
Març

Primera persona morta amb coronavirus al CHV, un veí de Calldetenes de 83 anys. Inici dels ERTA.

El 24 de juny, Sant Joan, marcava el punt d'inflexió: des d'aquest dijous ja no hi ha limitacions d'aforament sempre que es respectin les distàncies interpersonals. La contenció del coronavirus evoluciona favorablement i ara per ara la Generalitat passa la pilota a la ciutadania, apel·lant a la seva autoresponsabilitat a l'hora de portar mascareta, limitar la vida social, guardar les distàncies o rentar-se les mans amb freqüència.

Desencotillant la quotidianitat

Higiene de mans, distància interpersonal i mascareta, les mesures que es mantenen un cop suprimides les restriccions de circulació i aforament. Als hospitals d'Osona ara hi ha quatre pacients amb Covid-19

Vic/Ripoll

Txell Vilamala

Aquest dijous, 103 dies després de la declaració de l'estat d'alarma, Catalunya va dir adeu a les últimes restriccions. Des de llavors tornen a estar permeses les mateixes activitats que abans de l'arribada del coronavirus, però complint tres premisses bàsiques: un metre i mig de distància interpersonal, fer servir mascareta quan no sigui possible guardar aquest espai i rentar-se les mans amb freqüència. D'aquesta manera, la Generalitat opta per deixar enrere les limitacions i cedir el protagonisme a l'autoresponsabilitat de la ciutadania, *desencotillant* la vida quotidiana amb el benentès que caldrà coexistir amb el virus almenys fins que hi hagi vacuna o un tractament efectiu. En el cas d'Osona i el Ripollès, les dues àrees bàsiques de salut de Vic, així com la de Manlleu i Santa Eugènia de Berga, són les que continuen registrant una major incidència de Covid-19 –entre 116 i 142 persones afectades per cada 10.000 habitants–, mentre que les de Camprodon, Ribes-Campdevàrol o el Lluçanès es mantenen en

Mesures vigents fins a nou avís

Mantenir una **distància interpersonal** de dos metres o, com a mínim d'un i mig, excepte en els grups de convivència habitual.

Prioritzar les activitats i reunions a l'**aire lliure**. En el cas d'espais tancats, fer-ne una correcta ventilació i desinfectar sovint les superfícies.

Protegir els **col·lectius vulnerables**, que han de tenir atenció preferent en establiments i activitats. Minimitzar el **contacte social** i mantenir grups estables de convivència o trobades.

En activitats en espais públics, **evitar aglomeracions** i no superar els límits d'aforament. També cal establir **mesures de circulació** perquè no es creïn grans concentracions de persones en encreuaments o punts amb major afluència.

L'**ús de la mascareta** és recomanable en espais tancats, i obligatori a la via pública per a totes les persones majors de 6 anys quan no es pugui garantir la distància de seguretat.

Rentar-se les mans amb freqüència i aigua i sabó o gels hidroalcohòlics. És important parar atenció a tots els racons i assecar-se correctament.

Cobrir-se amb el **colze** a l'hora de tossir o eixavuir, ja que les mans actuen com a transmissores de microorganismes en tocar persones o superfícies contaminades.

Espais sectoritzats de màxim 1.000 persones en edificis tancats i fins a 2.000 en cas de seients preassignats. A l'exterior, el límit és de 2.000 persones dretes i 3.000 d'assegudes, però garantint sempre la distància.

valors molt per sota dels del conjunt de Catalunya.

Amb la instauració de l'anomenada *etapa de la represa*, els canvis en la normativa, constants els últims

mesos, haurien de quedar enrere. Tot i això, s'estan elaborant decrets sectorials per resoldre especificitats sobre activitats culturals, ús d'instal·lacions esportives,

centres docents o, entre d'altres, residències per a la gent gran. També és evident que les properes setmanes caldrà passar de la reflexió a la concreció pel que fa al

retorn a les aules a partir del setembre, ja que mantenir la distància interpersonal en molts casos obligarà a desdobljar grups. A l'altra cara de la moneda hi ha el fet que els mercats no sedentaris, com el de Vic dels dimarts i els dissabtes, poden recuperar la *normalitat*, igual que milloren sensiblement les previsions de cara a les festes majors que continuaran succeint-se els propers mesos arreu d'Osona i el Ripollès, i que podran programar activitats de fins a 3.000 persones a l'aire lliure respectant les distàncies i amb seients preassignats. "Les persones més vulnerables són les primeres que els direm de prendre mesures una mica diferents si el nombre de casos comença a augmentar, i que en la mesura del possible surtin el mínim de casa", apuntava aquest dijous la consellera de Salut, Alba Vergés, referint-se a la possibilitat de nous brots.

En termes sanitaris, als tres hospitals d'Osona ara mateix hi ha quatre pacients afectats pel virus, la qual cosa ratifica la tendència a la baixa pel que fa a contagis. Des de l'inici de la pandèmia, a mitjans de març, a la comarca s'hi han lliurat 611 altes hos-

NEUS PÀEZ

14
Abril

El Consorci Hospitalari de Vic baixa dels 150 pacients ingressats amb Covid-19 després de dues setmanes. Sant Jordi es trasllada al 23 de juliol.

17
Abril

El Departament de Salut diu que Catalunya va arribar al pic de contagis el 8 d'abril i al d'hospitalitzacions, el dia 11.

26
Abril

Després d'un mes i mig tancats a casa, els infants poden tornar a sortir al carrer durant una hora al dia, a un quilòmetre de casa i acompanyats d'un adult.

27
Abril

Es comencen a programar operacions i consultes externes ajornades als hospitals d'Osona i el Ripollès. Sánchez diu que no hi haurà classes presencials fins al setembre.

2
Maig

S'instauen les franges horàries als municipis de més de 5.000 habitants per sortir a fer exercici i passejar.

4
Maig

Inici de la fase 0 de la desescalada, que permet reobrir comerços amb cita prèvia o que bars i restaurants preparin menjar per a emportar.

7
Maig

Crítiques del Consell del Ripollès per no passar a la fase 1. Prats, Vilanova, Espinelves o el Brull també demanen un desconfinament diferenciat.

11
Maig

S'eleva la xifra de defuncions a Catalunya a 11.160. Salut estén les proves PCR als centres d'atenció primària.

20
Març

L'Hospital de Campdevànol informa de quatre positius. Són els primers del Ripollès.

25
Març

Espanya, amb 3.434 defuncions, supera les xifres oficials de la Xina pel que fa a morts amb coronavirus. Els positius sobrepassen els 47.000.

26
Març

Tres quartes parts de l'Hospital de Vic, destinades a pacients amb Covid-19. Al vespre, emotiu homenatge als professionals sanitaris. També n'hi hagut a l'Hospital de Campdevànol, la Santa Creu, El Nadal o l'Hospital Sant Jaume.

30
Març

El govern espanyol endureix el confinament: tots els treballadors no essencials s'han de quedar a casa.

31
Març

Quatre defuncions per Covid-19 a l'Hospital de Campdevànol, on ja s'han diagnosticat 57 positius. Educació anuncia dates de la selectivitat, del 7 al 9 de juliol.

6
Abril

El pavelló Vic Salut queda a punt per entrar en funcionament. El Ripollès ja registra 309 ERT i Osona, 1.555. Afecten 10.754 persones.

13
Abril

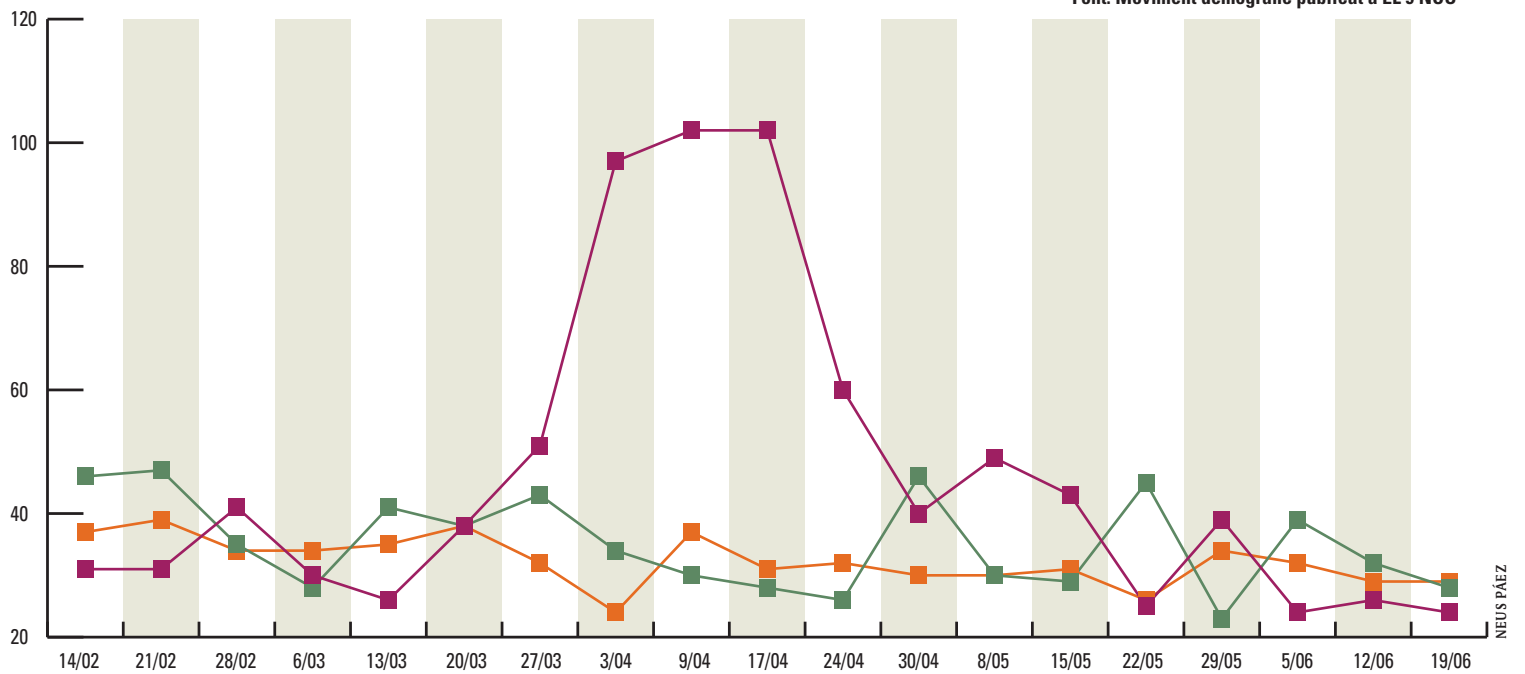
El ministre de Sanitat diu que Espanya ha arribat al pic de contagis. Retornen a la feina treballadors de serveis no essencials.

pitalàries. A Campdevànol, que des del 3 de juny estava net de pacients Covid-19, aquesta setmana hi ha tornat a ingressar una persona amb la malaltia, però dimecres la van traslladar a l'Hospital Josep Trueta de Girona.

Tenint en compte "la necessitat de descans" dels professionals sanitaris després de l'activitat dels últims mesos, el Departament de Salut ha anunciat que destinarà 5 milions d'euros addicionals (un total de 7,7) a reforçar la plantilla de l'àmbit de l'atenció primària durant l'estiu, amb aproximadament 440 nous treballadors.

"Aquest any es vol intentar tornar a l'activitat d'altres

Defuncions a Osona i el Ripollès

És preferible optar per activitats a l'aire lliure

La mortalitat es torna a estabilitzar

Els últims mesos EL 9 NOU ha publicat 879 defuncions, un 32% més que durant el mateix període del 2019

estius, però haurem d'estar en alerta constant davant la possible aparició de rebrots. Una època singular en què es treballarà en la detecció ràpida de casos per tal d'aturar la transmissió de la pandèmia", destacava la setmana passada Adrià Comella, director del Servei Català de la Salut. Entre els objectius hi ha reforçar l'atenció domiciliària i les eines de consulta no presencial, però també facilitar l'accés als CAP i assegurar que puguin mantenir l'activitat almenys fins a les 8 del vespre. Segons el departament, "l'adequació funcional dels centres variarà per poder fer front a l'aparició de rebrots localitzats i al turisme, que previsiblement serà més local que internacional".

Vic/Ripoll

T.V. Tant a l'edició del 9 d'abril com a la del 17, EL 9 NOU va publicar 102 noms a la pàgina que setmanalment recull les defuncions a Osona i el Ripollès. El dia 3 n'havien estat 97, un llistat molt més extens de l'habitual que diversos lectors van compartir a les xarxes socials. Des de mitjans de maig els valors han tornat als paràmetres habituals, però repassant els últims tres mesos i mig el bisetmanari ha publicat 879 defuncions a la pàgina de moviment demogràfic, un 32% més que durant el mateix període de l'any passat i una xifra que representa un augment del 43% respecte a les dades de fa una dècada.

Tenint en compte que darrere de cada número hi ha persones amb noms i cognoms, aquesta secció d'EL 9 NOU s'ha convertit en protagonista indirecta de la pandèmia, il·lustrant com el coronavirus colpejava familiars i coneguts i alterava els rituals de dol i acompanyament a la malaltia. Segons les dades obertes del Departament de Salut, a Osona s'han registrat 375 defuncions a causa de la Covid-19 i al Ripollès, 14, però també és un fet que d'entrada la capacitat de diagnosticar el virus no era la mateixa que actualment i, per tant, que no s'han arribat a comptabilitzar totes les morts de malalts infectats pel SARS-CoV-2. La majoria de projeccions apunten que, a partir d'ara, les xifres bai-

xaran respecte a anys anteriors, ja que com a mínim un terç dels difunts eren persones d'edat avançada o amb un estat de salut delicat que haurien mort al llarg d'aquest 2020.

Segons les dades de Salut, a Osona i el Ripollès hi han mort 389 persones amb Covid-19

Guillem Cuberta, de Serveis Funeraris Cuberta, explica que al mes d'abril van atendre prop de 180 defuncions quan de normal en gestionen entre 70 i 80. També Xicoy, que opera a la

Vall del Ges, Orís, el Bisaura i Osona Nord, va triplicar els registres, passant de 20 de mensuals a 60. Ara en tots dos casos confirmen una estabilització de les dades després de setmanes amb restriccions a les vetlles i les cerimònies de comiat, canvis de torn per evitar contagis entre el personal o, d'entrada, la dificultat d'aconseguir equips de protecció. "El proveïdor que habitualment ens proporciona aquest material no ens en va poder servir fins al cap d'un mes, perquè la Guàrdia Civil havia requisat el de les empreses amb què treballa", apunta Cuberta. "Sobretot l'abril va ser un desastre, amb moltes defuncions que no s'haurien d'haver produït", hi afegeix Jan Xicoy.

18
Maig

Amb el pas al primer estadi del desconfinament, torna la vida als carrers. Escoles i instituts comencen la preinscripció presencial mitjançant cita prèvia.

21
Maig

Les mascaretes passen a ser obligatòries a partir dels 6 anys sempre que no es pugui mantenir la distància interpersonal.

26
Maig

Salut anuncia l'inici del desmantellament del pavelló Vic Salut, pel qual van passar una vuitantena d'afectats.

1
Juny

Arriba la fase 2 a Osona i el Ripollès. Desapareixen les franges horàries i, entre d'altres, les famílies recuperen les visites a les residències per a gent gran.

3
Juny

L'Hospital de Campdevànol dona d'alta l'últim pacient ingressat amb Covid-19. Anunci de la reobertura de fronteres a partir del 22 de juny.

11
Juny

Als tres centres hospitalaris d'Osona hi queden 19 persones afectades pel virus, però cap a l'UCI.

18
Juny

Tres dies després del pas de la Catalunya Central i Girona a la fase 3, Quim Torra signa el decret d'inici de "l'etapa de la represa", ja amb regulació pròpia i lliure circulació arreu del Principat.

25
Juny

Acord per prorrogar els ERTO fins al 30 de setembre. Trasllat a Girona d'un pacient amb Covid-19 ingressat a Campdevànol. Als hospitals d'Osona n'hi queden quatre.

Diàlegs d'un temps

Jordi Contijoch (i 26)

“Sorgirà una nova cultura de consum lligada a la sostenibilitat i l'ètica”

Jordi Contijoch és un dels perfils d'una nova generació d'empresaris. Amb 43 anys, està al capdavant de Gràfiques Manlleu, empresa familiar centenària que, a l'última dècada, ha fet un viratge per adaptar-se als nous temps. En un moment de canvi com l'actual, Contijoch, que també és el president de l'Associació d'Empresaris de Manlleu, projecta una mirada de futur al món de l'empresa.

Manlleu

Agustí Danés

Diuen que ve una crisi...

Les previsions dels organismes internacionals així ho indiquen.

Les del Banc Central Europeu i del Banc d'Espanya apunten a un retrocés important del PIB.

I el Fons Monetari Internacional diu que l'economia espanyola minvarà un 13% el 2020. El Banc d'Espanya apunta que el retrocés del PIB pot arribar al 22%. Això es produirà per una caiguda en la demanda interna, especialment en el consum privat, i una dràstica reducció de la demanda externa, especialment en el sector serveis amb l'hostaleria, restauració o bars com a punta de llança. Aquest sector té un pes del 15% del PIB estatal. Per tant, és vital trobar vies de recuperació i de reinvençió davant la nova realitat.

Però el termòmetre de la profunditat de la crisi caldrà avaluar-lo a la tardor?

L'impacte econòmic es veurà en tota la seva dimensió a finals d'aquest segon trimestre. Per tant, si no hi ha cap rebrot el segon semestre de l'any hauria de ser de creixement. Venim d'una situació de confinament on s'ha parat tota l'activitat, amb comptades salvetats com puguin ser tot el sector agroalimentari, que a la comarca d'Osona té un impacte molt important.

En aquesta situació més que corregir debilitats a les empreses els toca potenciar forteses?

Si féssim una anàlisi DAFO, per explorar forteses i debilitats, hauríem de potenciar les forteses, però tenint en compte possibles debilitats, especialment les sobrevingudes per amenaces que no teníem. Tot canvi de paradigma, i estem en un canvi de paradigma, genera noves oportunitats i, per aprofitar-les, les empreses han de potenciar les seves virtuts diferencials.

Però també hi ha debilitats...

Sí, és clar. En general, una signatura pendent, que no és nova però que s'ha accentuat, és l'obtenció d'energia de fonts renovables i la minimització i correcta gestió de residus. En aquest camp s'han

de prendre decisions estratègiques que persegueixin objectius a llarg termini.

Els empresaris, en situacions com la que vivim, tenen l'obligació de projectar esperança?

És la nostra missió. I no només projectar-la, sinó desenvolupar una estratègia racional, alineada amb les necessitats que demana el mercat, per poder-la posar en pràctica.

El futur no sabem com serà, però com se l'imagina? Molt diferent?

Estem immersos en una quarta revolució industrial, de la mà de les noves tecnologies. Per primer cop tot el model social-econòmic productiu partirà de la premissa que els recursos són limitats. Per tant, sorgirà una nova cultura de consum, lligada amb la sostenibilitat i l'ètica a l'hora d'utilitzar aquests recursos. La robotització de processos, la intel·ligència artificial i l'anàlisi de dades a temps real han de permetre un futur més just, eficient i col·laboratiu respecte a la globalització actual.

Què canviarà al món de l'empresa?

Bàsicament la consciència de fabricar amb criteris d'eficiència i sostenibilitat, emparats amb la utilització de la robòtica col·laborativa, la intel·ligència artificial i el *big data*.

Posi un exemple.

En publicitat, un anunciant de xocolates no pagarà més campanyes en *prime time* a la televisió, per impactar sobre un % baix de consumidors que en aquell moment l'estiguin mirant, sinó que invertirà els recursos en publicitat segmentada gràcies a l'obtenció de les dades personalitzades.

Però això vol dir que les empreses han de canviar? O més que canviar s'han d'adaptar?

S'han d'adaptar en un sentit darwinian. La intel·ligència evolutiva és la capacitat d'adaptació a un medi canviant. I jo hi afegiria: complementada per la comprensió que els recursos són finits. Res es crea o es destrueix, simplement es transforma. Ens hem d'adaptar a aquest nou paradigma.

Però, amb canvis així, algú acaba pagant la factura. Estem a l'inici d'un nou procés de precarització?

Basar la recuperació en la precarització seria

una mala solució amb un recorregut molt efímer. A la gent ja no se'ls pot precaritzar més per atiar el creixement de les grans fortunes, les quals sota la promesa que oferiran llocs de treball en realitat estan més enfocades a satisfer els seus accionistes mitjançant retribucions de capital.

El que és segur és que hi haurà nous perfils laborals.

Es generaran nous perfils laborals, amb unes aptituds diferenciades de les actuals, de manera que és indispensable un model educatiu, especialment el superior, molt enfocat a aquesta nova realitat i amb vincles més sòlids amb el sector empresarial. Hi haurà perfils que quedaran substituïts per elements mecànics, com robots. Però això generarà un nou perfil laboral que es responsabilitzarà del disseny, l'elaboració i el manteniment d'aquests robots.

A l'entrevista va sorgint la paraula oportunitat, però les crisis ho són? O més aviat són un maldecap gros per a tothom?

Podríem entendre la paraula *crisi* com la capacitat de discernir davant d'un escenari de canvi profund. En aquest sentit, és inevitable pensar que aquesta crisi és un gran maldecap per a tothom. Però la solució va lligada amb el problema. Per això hem d'afrontar els canvis necessaris per tal d'adaptar-nos. I sobretot ser capaços d'entendre el nou paradigma vital que tenim per davant, no només per la pandèmia, sinó per la nostra pròpia acció en el canvi climàtic.

Vostè està al capdavant d'una empresa centenària d'un sector com el de les arts gràfiques que, precisament amb la crisi del 2008, va fer un viratge. Avui imprimeix 6.000 milions d'etiquetes de productes alimentaris.

Així és. Teníem un port foli de productes variat i divers, amb el qual intentàvem donar servei al màxim de clients del sector. La crisi de 2008 ens va obligar a una important reflexió, resumida en dos punts. D'una banda, reduir les capacitats i recursos empresarials per tal d'adaptar-los a una nova realitat de mercat, on l'aparició de les noves tecnologies va canviar molts paradigmes de comunicació i, per

tant, va existir una migració dels clients cap a altres solucions que no incloïen la impressió física; i, d'altra banda, caminar cap a una especialització pura d'un subsector de les arts gràfiques, com és l'etiquetatge de productes per al sector alimentari.

Vam entendre que era un sector en creixement i dels més ecològics a l'hora d'etiquetar els productes. Com tota especialització, ens va obligar a ampliar i reenfocar el nostre radi geogràfic de vendes per finalment acabar consolidant una presència a tota la península Ibèrica, nord d'Àfrica i França i Alemanya. Si analitzem la ràtio d'exportació indirecta pot arribar a un 40% de la facturació, ja que hi ha productes que s'envasen a Iberia i es distribueixen per tot el món.

La inversió en tecnologia és clau?

És absolutament indispensable tenir una política de reinversió constant en tecnologia, ja que permet obtenir uns índexs de productivitat satisfactoris i uns controls de qualitat específics per cada producte. Com més t'esforces a fer inversions tecnològiques la companyia més en disposició està d'alinejar-se amb les demandes del mercat actual: qualitat constant, productivitat, flexibilitat i capacitat d'assimilar canvis.

En un món global una empresa pot ser local?

Entenc que cada dia té més sentit la glocalització, el resultat de la unió dels dos conceptes. I té a veure amb pensar en global i actuar de manera local. Per tant, la capacitat de visionar la globalitat, actuant amb equilibri i sostenibilitat en allò local.

Vostè sempre defensa les arrels manlleuen-

ques de l'empresa. Per què?

Perquè els aspectes emocionals són els que et proporcionen l'estabilitat necessària per fer front als reptes de caràcter més general. En certa manera, és l'amor, el reconeixement i la gratitud que sento per la ciutat que m'ha vist néixer, créixer i segurament em veurà morir. És una manera d'exaltar els valors que he rebut com a persona i que formen part de la nostra família gràfica. També existeix un altre motiu més general: la transmissió de coneixement específic, que acaba esdevenint un factor diferencial. En aquest sentit Manlleu té una tradició industrial pròpia, forjada en la seva orografia única amb el riu Ter com a màxim exponent.

"L'èxit d'una empresa no només es pot mesurar pel compte de resultats. És un dels paradigmes que han de canviar"

L'èxit d'una empresa es mesura pel compte de resultats?

No només. I és un dels paradigmes que han de canviar. Han d'existir indicadors més relacionats amb l'empatia, amb la responsabilitat social i el respecte al medi ambient. Hi ha organitzacions que ja compten amb una direcció específica, enfocada a mesurar la felicitat dels seus integrants. Això els permet ser molt més eficients a l'hora de desplegar polítiques i protocols interns que de ben segur reverteixen en millores de resultats.

Quina opinió li mereix l'abordatge polític de la crisi?

Honestament, crec que els ha desbordat completament. Just per no tenir un protocol d'actuació

adequat a un fet que ens ha succeït i que ningú s'esperava. A vegades els criteris d'actuació es determinen en funció de la freqüència històrica amb la qual es produeixen. Està clar que des de principis del segle XXI ja han existit com a mínim tres epidèmies derivades d'un coronavirus, com la SARS, la MERS i ara la Covid. És molt important aprendre del que ens ha passat i estar preparats per quan es pugui repetir, perquè és només qüestió de temps. A títol més personal, imagino que no ha de ser una decisió gens fàcil la de confinar un país sencer. Però quan no ets capaç de traçar el sistema sanitari està a punt del col·lapse no queden gaires més opcions. El gran mal de la política és el curtterminisme i la completa miopia d'una visió estratègica de futur. Per això, davant d'aquestes situacions es necessiten grans consensos per prendre grans decisions que condicionaran les nostres vides en els propers temps.

L'economista Antón Costas diu que els governs, ara, el que han de fer és gastar, gastar i gastar.

Efectivament, aquest és el primer pas però és estratègic deixar clares les prioritats i les necessitats a les quals van destinades aquestes inversions. La fórmula per finançar-les hauria de ser a través de deute perpetu, perquè el nivell d'endeutament actual dels estats és inassumible. Tard o d'hora s'haurà de parlar de condonar deute. Per molt que consti en balanços, no es podrà executar mai. El fet de gastar, per tant, és un tema imperatiu, però s'ha d'acompanyar d'altres polítiques econòmiques que impedeixin que això ens empenyi cap a una inflació generalitzada, motiu pel qual es va crear l'FMI després de la II Guerra Mundial.

Anirà de vacances aquest estiu?

Espero i confio a anar alguns dies a la Costa Brava. És moment d'ajudar els nostres negocis i comerços tot i que no cal oblidar que molts estan dimensionats per donar serveis a més gent que la que viu al nostre país.

EL 9 TV

CANVIA DE FREQUÈNCIA

RESINTONITZA ABANS DEL
30 de juny de 2020
Ens trobareu al

CANAL 25

▶ Si vius en un habitatge unifamiliar només has de buscar el nou canal amb el comandament del teu televisor (la majoria d'aparells resintonitzen automàticament).

▶ Si vius en una comunitat de propietaris, amb antenes comunitàries, s'haurà d'avisar un antenista i tenir en compte si l'antena és modular.

Podeu trobar més informació entrant a el9nou.cat/antena o trucant al 93 889 49 49

El 28 de juny és el Dia de l'Orgull LGTBI, un dia en què les persones lesbianes, gais, transsexuals, transgènere, bisexuals i intersexuals insten per la tolerància i la igualtat. Talcomsom i EL 9 NOU han reunit persones del col·lectiu en un debat que s'emetrà per EL 9 TV.

Ser LGTBI lluny de les grans ciutats

Persones del col·lectiu expliquen la seva experiència i la seva lluita

Vic

Guillem Rico

“Quan veus que no pots amagar el que portes a dins tant de temps sembla que el millor és anar a un lloc més anònim, gran. Tens la impressió que els de casa o els veïns no ho entendran”, assegurava Marta Salvans, activista transsexual. No va marxar i no se'n penedeix. Ella va iniciar la seva transició de gran i “si treballem segures podem aconseguir que als pobles petits ens entenguin, i fins i tot que ens donin suport”, com va ser el seu cas. Sovint hi ha la creença que les persones del col·lectiu LGTBI han d'acabar marxant de nuclis petits per poder viure lliurement la seva sexualitat i a vegades, segons Patrícia Caballero, dona transgènere de Bagà (Berguedà), “aquella societat ja està preparada tot i que tu creus que no”. Totes dues ho expliquen en un debat organitzat conjuntament entre l'associació Talcomsom i EL 9 TV que s'emetrà aquest divendres i diumenge en

el marc del Dia de l'Orgull LGTBI sota el títol “Viure la diversitat sexual i de gènere lluny de les grans ciutats”. La tercera ponent, Mireia Mata, directora general d'Igualtat de la Generalitat de Catalunya, afegia que aquesta idea que a nuclis petits hi ha més LGTBIfòbia i que això obliga al que s'anomena sexili “principalment

“La societat cada vegada és més oberta però encara hi ha camí per recórrer”

la tenen la gent de ciutat i és important que la desmentim, que als pobles som respectuosos amb els altres tant o més que a les ciutats”. Mata deia que aquesta era una de les premisses quan es va començar a desplegar la Llei LGTBI del 2014: “Que cap persona del col·lectiu se sentís obligada a deixar el territori per necessitat d'anar

a viure en l'anonimat d'una ciutat”, i subratllava que “és important poder viure on tu vulguis i com vulguis”. Caballero afegia que “tu també has d'imprimir la teva generositat en el canvi i donar temps a aquestes persones perquè entenguin què està passant en tu”.

Totes tres arribaven a la conclusió que “cada vegada hi ha més reconeixement sobre el tema LGTBI i la societat cada cop és més oberta”. Tot i això, asseguraven, la LGTBIfòbia existeix però “hi serà a tot arreu”.

De fet, segons dades de l'observatori contra la homofòbia, el 2019 van augmentar un 27% les denúncies en aquest sentit. Caballero apuntava que “hi ha menys por de denunciar, no és que hi hagi més agressions”. Tot i això, deia Salvans, encara hi ha qui decideix no fer-ho, a vegades “perquè el resultat arriba a llarg termini, és lent, car i diuen que no val la pena”. En aquest sentit l'administració també hi vol incidir, segons la directora general d'Igualtat, “perquè

Membres de l'associació Talcomsom, Marc Arumí, Marta Salvans, Patrícia Caballero, Mireia Mata

qualsevol agressió ha de ser denunciada i perseguida”.

El d'aquest diumenge serà el primer Dia de l'Orgull LGTBI després de la sentència del Tribunal Suprem que no permet que es puguin banderes no oficials en llocs públics. Tot i això, Mata assegurava que com deia el govern català en una declaració dimarts, convidaven a tots els ajuntaments a penjar

la bandera LGTBI per “posar de manifest que són els nostres drets i el compromís institucional vers els valors de diversitat sexual i l'expressió de gènere”. Salvans apuntava que “la por seria política per les represàlies que hi puguin haver”. Aquesta situació “em recorda al franquisme”, assegurava, i “no ho puc entendre”.

Un de les qüestions que

Literatura gai, també en català

El moianenc Manel Navarro publica ‘El presoner’, el seu primer llibre

Moia

G.R.

Quan tenia 3 anys a l'Àngel el van abandonar en un orfenat catòlic. Als 13 va tenir permís per sortir per primer cop a fora a passar la tarda amb el seu millor amic, en Robert. I aquell dia, en Robert li va fer un petó. A partir d'aquí es desencadena la història d'*El presoner*, el primer llibre del jove moianenc Manel Navarro. La trama, ambientada entre les dècades dels anys 20 i 40 del segle XX, per la qual es va documentar, parla de “la relació que tenen els dos joves, com ho viuen i com actuen, com l'Àngel descobreix que li agraden els nois i els dubtes que se li generen”.

Navarro, estudiant de Filo-

logia Catalana i Occità, assegura que “en català no hi ha gaire literatura gai, és difícil trobar-ne a les llibreries” i fins i tot, comenta, en llibreries especialitzades. Aquest fet també el va empènyer a escriure aquest llibre, que es

A les xarxes socials i a YouTube se'l coneix com a Pagès Gai

va publicar el 13 de juny en versió digital i tres dies més tard en format paper. Es pot adquirir a través de la plataforma Amazon i preveu que properament també es trobi en llibreries. El jove escriptor remarca que “cal que hi hagi

literatura que parli de la relació entre persones del mateix sexe en la nostra llengua, històries que vagin més enllà d'un personatge anecdòtic”.

L'autor assegura que al col·lectiu LGTBI “encara ens falta molta acceptació social, conscienciar que existim i que ens puguin tolerar”, i considera que cada cop més es fa però que encara es troben casos de LGTBIfòbia i “ser gai no és res dolent”.

Navarro fa activisme en aquest sentit a través de les xarxes socials amb perfils a Instagram i Twitter, i també un canal de YouTube en què s'anomena Pagès Gai. A Instagram hi fa mems sobre el món gai, sobre situacions quotidianes. A través dels vídeos dona el seu punt de vista amb un toc humorístic

Manel Navarro, dilluns al parc municipal de Moia

també del col·lectiu, i per exemple en un d'ells parla de personatges LGTBI que sortien als dibuixos animats de la seva infantesa. També hi parla de llengua, perquè, diu, és una de les seves passions, a banda del seu procés perso-

nal de quan va ser conscient de la seva sexualitat. Tot plegat, una anàlisi de la realitat que, en aquest cas, no té res a veure amb la ficció, ja que la història que s'explica a *El presoner*, assegura, no fa referència a la vida de l'autor.

ta (directora general d'Igualtat) i Ariadna Marcè, dimarts a la plaça de la Catedral de Vic

ALBERT LLINÓS

drets", però admetia que costa. Caballero comentava que "falta molta pedagogia, l'empresariat ha d'entendre que tenir una persona trans o LGTBI és un valor afegit" i "mentre no s'entengui això no avançarem". La llei ara "blinda contra les discriminacions per motiu d'orientació o gènere", detallava Mata, per això des del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) es fan formacions a persones LGTBI i també sensibilització a les empreses perquè per exemple les persones trans "aporten una mirada i un valor afegit a tenir en compte".

Una altra de les qüestions que preocupa el col·lectiu de persones lesbianes, gais, transsexuals, trangènere, bisexuals i intersexuals és què passa quan s'arriba a la tercera edat en llocs com residències de gent gran. "És una assignatura pendent", deia Caballero, que precisament treballa en una residència. En ocasions, ja sigui perquè no s'ha fet el canvi de nom o per altres motius, es pot donar el cas, com deia Mata, que "quan arribi l'hora aquestes persones han de tornar a dins l'armari després d'haver lluitat tota la vida". Això es dona pel fet que els facin anar en habitacions dobles amb un home, tot i ser dones trans, o que no s'accepti la seva homosexualitat. En aquest sentit a les residències públiques es fan

formacions al personal perquè "no podem tolerar que pateixin una repressió diferent", segons Caballero.

Un fet similar l'han patit en alguns casos persones del col·lectiu durant el confinament, ja sigui perquè s'han hagut de confinar amb alguns familiars que no coneixen la seva sexualitat o bé perquè no l'entenen o no l'accepten. Des de les institucions, assegurava Mata, s'han intentat mantenir els SAI

(Servei d'Atenció Integral LGTBI) per poder atendre consultes a través del telèfon i en línia.

De fet, lamentaven Salvans i Caballero, els SAI "no es coneixen prou, falta difusió", però admetien que quan els joves que en tenen la necessitat s'hi adrecen "la cosa canvia". Allà els donen suport. I com a activistes aprofitaven per reclamar més inversió en aquest aspecte. La secretària general d'Igualtat reivindicava la tasca de les activistes. Mata recordava que fa 40 anys "hi havia la llei de *vagos y maleantes*, per la qual les persones del col·lectiu podien ser detingudes, torturades i empresonades", i afegia que "sembla que ha passat molt temps però hi ha persones que ho van viure, les que en aquell moment defensaven els drets eren les activistes i gràcies a elles van fer la Llei LGTBI el 2014", que entre moltes altres mesures inclou els SAI.

La fase de represa en el marc de la crisi del coronavirus afecta la commemoració del Dia de l'Orgull i que en part tot plegat es faci "amb el volum abaixat", deia Salvans, però "és necessari". Així, també des de les entitats com Talcomsò i les institucions s'ha apostat per tenir més presència a les xarxes socials i als mitjans de comunicació. Perquè, com deia Mata, tot i això "obrir la ment cap als colors de l'arc de Sant Martí".

Passos zebra, bancs amb els colors de l'arc de Sant Martí i concentració

Vic/Ripoll L'associació Talcomsò proposa la pintada d'espais públics com bancs i passos zebra amb els colors LGTBI. Se'n faran a diversos municipis d'Osona i el Ripollès fins diumenge. Sant Pere, Sant Quirze, Sant Vicenç i Torelló s'afegiran a municipis com Ripoll, Sant Joan, Manlleu i Prats, que ja en tenien -els dos darrers en pinten d'altres-. Tots aquests, sumant-hi Vic i Gombren, han confirmat que penjaran la bandera. D'altra banda, diumenge es farà una concentració a les 7 de la tarda a l'escenari de fusta del Passeig de Vic.

preocupa el col·lectiu és l'alt índex d'atur, sobretot pel que fa a persones trans. "Quan algú veu una persona diferent a la resta de la societat ja no el volen a treballar",

explicava Salvans. Ella al llarg dels anys ha "intentat col·locar persones trans al mercat laboral" i "algunes encara hi són, les han respectat amb els mateixos

Siguem gais, siguem feliços

Isaac Romero Casals
Regidor de Fires i Festes,
Comunicació, Participació i
Igualtat de Prats de Lluçanès

Mentre llegiu aquestes línies, xarxes organitzades ajuden persones homosexuals a fugir de Txetxènia, a Rússia, abans que la policia i l'Estat no les matin. Lluny de viure en països on encara pots ser lapidat per tenir una parella del mateix sexe, a casa nostra 161 persones van ser agredides l'any passat només per ser homosexuals.

Ser gai no és fàcil. Quan se surt de l'armari es passa a tenir una etiqueta que mai més s'esborrarà: el millor amic gai, el company de feina *marica* o el veí de baix *maricón*. Ben absurd si t'imagines parlant de la millor amiga rossa, el company de feina hetero o el veí de baix casat amb una dona.

Ser gai pot ser complex, i un pèl més si es viu a comarques. A totes les intoleràncies ben conegudes si ha d'afegir un dels esports més practicats als pobles i ciutats petites: el de fer safareig.

Ser gai no hauria de ser notícia, però resulta que l'índex de suïcidis encara és més elevat entre el col·lectiu LGTBI. No hem de silenciar la veu de qui al llarg de la història ha estat torturat, mutilat i assassinat per estimar una persona del mateix gènere.

En els últims mesos hem hagut d'aprendre a viure en confinament. Amb ordres estrictes, llibertats coartades i sense gaire autonomia. A dia d'avui, malauradament, encara hi ha persones que viuen

en una opressió sistèmica per reproduir un model heteronormatiu que des de petits ens ha ensenyat "el que toca".

Agafant-nos a la llei sembla que vivim en un país molt inclusiu i avançat amb matrimoni o adopció homosexual acceptats. A la pràctica, però, queda molta feina per fer. Encara hi ha qui es troba moltes pedres que fan que s'entrebanquin pel camí i opten per construir un mur, tancar-se en un armari, lluny de la felicitat que es viu a plena llum,

Ser gai pot ser complex, i un pèl més si es viu a comarques. A totes les intoleràncies ben conegudes s'hi ha d'afegir un dels esports més practicats als pobles i ciutats petits: el de fer safareig

envoltat de la gent que estimes, que t'estima, i que per sobre de tot entén que els gais també ens enamorem, estimem i sentim pessigolles a l'estómac, que com diu Clara Peya, i coincideixo, és l'òrgan per on realment sentim les emocions i sensacions.

Ser gai és bonic i sobretot quan comptes amb una gran família al costat, tant la que s'escull com la que no. Trenqueu el mur i gaudiu del cel serè. Aniquileu barreres. No vengueu com una amistat

la persona amb qui perfileu projectes de vida. Normalitzeu i eduqueu perquè cada cop hi hagi més pedres fites al camí que ens ajudin a avançar cap a una societat més justa i igualitària. Lluny d'etiquetes.

Feu-vos la promesa de ser sempre fidels a vosaltres, autèntics i sereu gais, sereu feliços.

Tingueu ben present que l'única cosa dolenta de ser gai és la manera en què algú et pot tractar quan se n'assabenta. No us falleu. No visqueu en un confinament continu per la por que no us acceptin. Qui no us accepti no mereix continuar fent camí amb vosaltres perquè l'amor de les amistats i de la família, si és de debò, està per sobre de tot.

A les portes del 28 de juny veureu la bandera onejant a diversos indrets. Quan la mireu onejant a plena llum de dia apunteu-vos a celebrar que fa poc més de 30 anys que l'OMS va eliminar l'homosexualitat de les malalties mentals.

Celebrem-ho. Celebrem que a la vida hi ha una preciosa gamma de colors que hem de saber gaudir amb respecte. Sempre. Com diu l'activista Jordi Petit, "els homosexuals no tenim memòria històrica" però junts podem fer que això canviï. Que cada dia sigui 17 de maig i 28 de juny. Que cada dia puguem somriure i ser feliços, t'enamoris de qui t'enamoris, convisquis amb qui convisquis. Que ningú s'amagui per estimar, que s'amagui qui realment vulnera els nostres drets i les nostres llibertats.

Gràcies a totes les persones que feu possible, conscients o no, que gaudim d'una vida amb una àmplia gamma cromàtica. Una vida plena de colors.

Cita a declarar sis persones més i a quatre d'elles la fiscalia els acusa del delict de terrorisme

L'Audiència Nacional reactiva l'Operació Judes, en què s'investiga l'osonenc Txevi Buigas

Madrid/Folgueroles

Guillem Freixa

Just quan es complien 10 mesos de la intervenció de la Guàrdia Civil que va comportar la detenció de nou persones vinculades a l'independentisme i la presó provisional durant tres mesos per a set d'elles acusades de pertinença a organització terrorista –entre elles, l'osonenc Txevi Buigas–, la coneguda com a Operació Judes va escriure un nou capítol a principis d'aquesta setmana. Segons va comunicar el col·lectiu Alerta Solidària –que agrupa la defensa dels afectats en la causa–, l'Audiència Nacional ha citat a declarar sis persones més. Dues d'elles ja van ser detingudes el passat 23 de setembre i posades en llibertat, sense arribar a comparèixer davant del jutge a Madrid, un tràmit que hauran d'afrontar ara. Pel que fa als quatre nous investigats, tots ells veïns de diversos municipis del Vallès Oriental i Occidental, la fiscalia també els acusa de pertinença a organització terrorista. “Hem pogut accedir a dos nous volums del sumari del cas en què se'ls assenyala per haver participat en mobilitzacions postsentència i per tenir relació amb els detinguts”, va explicar el portaveu d'Alerta Solidària, Xavier Pellicer. Els sis investigats hauran de declarar davant del jutge de l'Audiència Nacional, Manuel García Castellón, de manera telemàtica dimarts que ve.

Un moment de la concentració en contra de l'Operació Judes que es va fer dilluns a Folgueroles

Pellicer va insistir que tot i les noves citacions i la reactivació de la causa, no se'ls ha comunicat “cap element o instrucció nova”, respecte a les que es van fer el setembre passat i que es basaven en informes realitzats per la Guàrdia Civil. “La fiscalia segueix estirant el xiclet d'aquesta doctrina que vol qualificar de terrorisme qualsevol tipus de mobilització popular al voltant de l'independentisme”, va apuntar el portaveu d'Alerta Solidària.

Un cop anunciades les novetats de l'Operació Judes, el mateix dilluns al vespre es van convocar concentracions de rebuig en diversos municipis que tenen vinculació

amb les persones investigades. A Osona, el punt de trobada va ser Folgueroles, on el grup de suport local als detinguts el 23 de setembre, creat durant els tres

El folguerolenc va passar tres mesos a presó i ara es troba a l'espera del judici

mesos que el seu veí Txevi Buigas va ser a la presó, va desplegar una pancarta amb el lema “La repressió no ens atura. Llibertat” i van llegir un manifest denunciant les

irregularitats del procés, la persecució al moviment independentista i reclamant l'absolució dels 13 investigats.

En l'acte a la plaça Verdader de Folgueroles hi va ser present Txevi Buigas, que aquest mateix dilluns va iniciar de nou la compareixença setmanal als jutjats de Vic després del confinament, una de les mesures cautelars que el jutge García Castellón va imposar a l'osonenc el desembre passat quan va permetre la seva sortida de Soto del Real previ pagament d'una fiança de 5.000 euros. Buigas, així com la resta d'investigats en el marc de l'Operació Judes, es troben a l'espera del judici.

Última sessió del consistori infantil de Sant Joan de les Abadesses

St. Joan de les Abadesses
Els 11 regidors i regidores que formen el consistori infantil de Sant Joan de les Abadesses es van reunir de manera telemàtica en l'últim ple del curs, que va servir per aprovar dues mocions: en la primera es va acordar que el Centre d'Educació Ambiental Alt Ter organitzi per als infants del municipi dues sortides a la natura de cara a la primera setmana d'agost. En la segona moció es va aprovar contractar dos espectacles per celebrar l'inici del curs vinent i enfortir els vincles entre la comunitat educativa després d'un últim curs marcat per la reducció d'hores a l'aula amb els companys i companyes. En l'acte, la tècnica de Joventut Anna Julvé va explicar l'apartat dedicat al consorci infantil que es pot trobar a la web del municipi.

Orís destina 40.000 euros a ajuts d'emergència social per la Covid-19

Orís L'Ajuntament d'Orís ha creat dues línies d'ajuts d'emergència social per paliar les conseqüències de la Covid-19 per valor de 40.000 euros. La primera està destinada a persones que han patit EERTO o es troben en situació d'atur entre el 14 de març i el 30 de juny, explica l'alcalde, Arnau Basco (JxCat). Els qui s'hi acullin podran percebre fins a 200 euros al mes, o la part proporcional del període d'EERTO. L'altra línia es destina a pimes i autònoms. Es podran rebre fins a 300 euros mensuals i també un ajut de 400 euros per a lloguer dels locals o d'un màxim del 60% del cost. És per als veïns, independentment del lloc on tinguin l'activitat.

La llengua catalana es fa visible al carrer aquest juliol

Es recupera la campanya “A l'abril cada paraula val per mil”

Vic

EL 9 NOU

Des de fa set anys, cada mes d'abril el Consorci de Normalització Lingüística (CNL) d'Osona fa visible la llengua catalana al carrer a través de la col·locació de cartells als comerços que permeten explicar d'una manera clara, abreujada i divertida algun aspecte del català. Enguany,

la campanya “A l'abril cada paraula val per mil” es va haver d'ajornar a causa de la crisi del coronavirus i el confinament de tota la societat: “Sense la gent passejant pel carrer i els comerços tancats no tenia sentit”, explica Assumpta Grabolosa, directora del CNL d'Osona. Amb el material a punt i la voluntat dels comerços de recuperar una campanya que

els dona color als aparadors, “vam decidir fer-la aquest juliol”, diu Grabolosa.

Així doncs, a partir de la propera setmana diversos comerços de 19 municipis d'Osona formaran part de l'edició d'enguany, dedicada a les frases fetes i els jocs lingüístics. Un cop repartits els cartells, es podrà participar fins al 30 de juliol a un concurs en què la població,

Un dels cartells de la campanya

a través d'una butlleta que s'oferirà als comerços, intentarà resoldre els enigmes. Si se n'encerten un mínim de 25 i s'especifica 15 botigues on s'han detectat els cartells es podrà optar a diversos premis, entre els quals destaca un cap de setmana de turisme rural a Osona.

A través de la web d'EL 9 NOU també es podrà participar en el concurs i intentar resoldre els enigmes, i en aquest cas el premi que hi haurà en joc són cinc subscripcions digitals. L'objectiu de la campanya és fomentar l'ús de la llengua a través dels diversos jocs lingüístics que apareixen als cartells.

UN ALTRE COP A LES TERRASSES, SÍ.

UN ALTRE COP CON- FINADES, NO.

Aquest estiu, tria prevenció. Posa't la mascareta, renta't les mans sovint, mantingues la distància de seguretat, no comparteixis estris, beguda o menjar, hidrata't força, posa't crema solar, refresca l'ambient i evita la calor.

Si et trobes malament o tens símptomes de la COVID-19, truca ràpidament al 061 Salut Respon. **Tria /Salut.**

/Salut

 Generalitat
de Catalunya

7,5 Milions
de futurs

El ple va aprovar dijous per unanimitat la modificació del pla d'inversions per optar a la subvenció

Vic vol finançar part de la reforma de les adoberies amb el programa de l'1,5% Cultural del Ministeri

Vic

Víctor Palomar

L'Ajuntament de Vic confia a finançar part de la reforma de les dues adoberies de propietat municipal a través del Programa 1,5% Cultural del Ministeri de Transport, Mobilitat i Agenda Urbana. El ple va aprovar aquest dijous en una sessió extraordinària la modificació del Pla d'Inversió i Finançament per reservar una partida de 722.000 euros del pressupost per convertir-les en un centre d'interpretació i espais d'ús públic. El cost total del projecte és de 2,1 milions d'euros i l'objectiu és aconseguir 1,5 milions del Programa 1,5% Cultural.

Per la regidora d'Urbanisme, Fabiana Palmero, es tracta d'un pas més "per convertir el riu en un eix per connectar diferents equipaments estratègics de la ciutat" i que el riu "faci de cremallera per unir els diferents barris". Amb la reforma de les dues adoberies de propietat municipal, que són les dues més properes al pont de Queralt i que han costat 402.000 euros, l'Ajuntament no només vol arrossegar

Les dues naus de propietat municipal són les dues més properes al pont de Queralt

a la resta de propietaris d'adoberies que impulsin la rehabilitació del barri sinó "situar un equipament on convisqui la visita al patrimoni adober, que durant anys va ser el motor de la indústria local, amb la cultura i un espai de relació entre els veïns", segons Palmero.

Per incorporar aquesta partida de 722.000 euros per a la reforma de les adoberies, s'ha donat de baixa del pla d'inversió dos projectes previstos, la col·locació de gespa artificial al camp de futbol del Remei (400.000 euros) i l'adquisició de nous busos urbans (322.000).

El punt es va aprovar per unanimitat. Josep Lluís Garcia, d'ERC, va afirmar que la rehabilitació del barri de les adoberies la va impulsar el seu grup juntament amb Capgirem Vic en una moció que es va aprovar en un ple a principis del mandat passat i que la metàfora del riu com

a cremallera ja formava part del seu programa electoral de 2011. Tant ERC com Capgirem i PSC van demanar al govern què es faria amb els dos projectes apartats del pla d'inversions. La resposta de l'alcalde, Anna Erra, va dir que són projectes prioritaris pel govern i que s'incorporaran en el proper pressupost municipal perquè es puguin executar durant el mandat. Erra va rebutjar la proposta

Adequar els dos edificis municipals costarà 2,1 milions d'euros

El barri va ser declarat Bé Cultural d'Interès Nacional el 2009

feta pel regidor de Capgirem Vic Pere Freixa perquè es renunciessin a les dietes del ple, que es va fer a 2/4 de 10 del matí i va durar deu minuts, i es destinessin els diners a altres finalitats. Erra va dir que ha de ser cada grup municipal qui decideixi què en fa de les assignacions estipulades. El barri de les adoberies va ser declarat Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN) en la categoria d'interès etnològic l'any 2009. El formen un conjunt de divuit adoberies, moltes d'elles en un avançat estat de degradació.

Torelló inicia dilluns obres del pla de xoc de manteniment per valor de més de 400.000 euros

Les van aprovar al primer ple del mandat

Torelló

G.R.

L'Ajuntament de Torelló inicia aquest dilluns les obres d'asfaltat de set carrers del municipi que estan incloses en el pla de xoc de manteniment urbanístic que es va aprovar a l'inici del mandat. Les actuacions tenen un pressupost de 417.886 euros i segons explica el regidor d'Urbanisme, Adrià Jaumira (ERC-JpT), són les darreres del pla, que estava valorat en 1 milió d'euros. Es preveu que durin tres setmanes. S'actuarà en un màxim de dos carrers alhora i entre dilluns i dimarts es farà al carrer Vallespir a part del

Congost. Fins divendres es treballarà a l'avinguda Pompeu Fabra, per la qual cosa hi poden haver problemes per accedir, dimecres, al polígon Puigbacó i dimecres o dijous per fer-ho al CAP. A partir de la setmana següent s'actuarà, per aquest ordre, a part del carrer Progrés, al carrer del Ter i el carrer Espona i les actuacions acabaran en una part de l'avinguda del Castell. Cada carrer estarà tallat unes hores quan s'asfalti tant per passar-hi amb vehicle com per accedir als aparcaments.

El pla de xoc es va aprovar al ple de juliol de l'any passat amb els vots d'ERC-JpT, al govern, i la CUP. Es va

La reforma del pont de la Coromina, en marxa

Torelló Aquest dilluns es van iniciar les obres de reconstrucció de la rampa d'accés al pont de la Coromina, que travessa el riu Ter entre Torelló i les Masies de Voltregà. La infraestructura la va malmetre la llevatada de l'octubre de 2018 i des de llavors ha estat tallat al pas tant de vehicles com de vianants. Tenen un cost de 171.634 euros i es preveu que en total les intervencions durin quatre setmanes.

acordar fer una modificació de pressupost a través de la qual es destinaven els diners previstos inicialment per adquirir l'antic hotel de Les Serrasses i la nau dels car-

rossaires, unes partides que s'han inclòs de nou als comptes d'aquest 2020.

Jaumira comenta que les obres es van licitar a finals d'any i que el procediment

posterior s'ha endarrerit a causa de la Covid-19. Les obres inicialment s'havien de fer entre maig i juny.

El pla també preveia accions que ja s'han portat a terme, com la compra d'una tarima de 250 metres qua-

Duraran tres setmanes i afectaran set carrers

drats, taules i cadires per a activitats culturals, una furgoneta, la renovació de diversos parcs infantils, l'adequació de zones verdes o la remodelació de la teulada i l'edifici on hi ha la seu de l'Associació Cultural Andalus (ACAT). Segons el regidor, un cop finalitzin aquestes obres només quedarà la instal·lació del parc infantil al parc de l'antic camp de futbol del Montserratí, que es preveu a finals de juliol.

Ha de servir per garantir les distàncies ara que el mercat recupera totes les parades habituals

Vic tancarà el Passeig i el Portalet al trànsit els dissabtes de mercat

Vic

Txell Vilamala

El Passeig de Vic i la rambla dels Montcada (el Portalet) quedaran tancats al trànsit tots els dissabtes en horari de mercat. La mesura, que s'aplicarà ja aquest mateix cap de setmana, ha de servir per garantir les distàncies entre persones i parades ara que hi poden tornar a prendre part les mateixes que abans de l'arribada del coronavirus i la declaració de l'estat d'alarma. Alhora, també anticipa la futura illa de vianants en què l'equip de govern vol convertir les rambles del Bisbat i els Montcada amb l'objectiu de crear un pulmó verd al centre de Vic i continuar avançant cap a "una ciutat més saludable". "Tallar el Passeig perquè el mercat es pogués desenvolupar més còmodament ja ho preveïem al programa electoral i ara és un dels projectes que s'ha acabat accelerant a causa de la situació sanitària", explica la regidora d'Urbanisme, Fabiana Palmero (JxCat).

Tot i aquesta restricció en la circulació de vehicles els dissabtes, els busos urbans sí que podran continuar passant per totes dues vies i, per tant, mantindran els recorreguts habituals. També estarà permès que els veïns de la zona accedeixin als seus domicilis tant al Portalet com al Passeig, on necessàriament s'haurà d'arribar a través del carrer Bisbe Torras i Bages, igual que per entrar a l'aparcament subterrani. La resta de cotxes es desviaran pel carrer del Bisbe Casadevall en direcció a l'Eixample Morató.

Cotxes circulant per la ronda Camprodon, la tarda de divendres de la setmana passada

La ronda Camprodon, un punt negre

Osona Respira reclama accions per reduir-hi la circulació i, així, millorar la qualitat de l'aire; l'Ajuntament hi preveu una prova pilot al setembre

Vic

T.V.

La ronda Camprodon és l'artèria més transitada de tota la ciutat de Vic. Segons dades de l'àrea de Mobilitat de l'Ajuntament, cada dia hi circulen una mitjana de 17.786 vehicles, la qual cosa té un impacte directe en la qualitat de l'aire. L'estudi que hi va portar a terme una unitat mòbil del Departament de Territori i Sostenibilitat entre el desembre del 2018 i el febrer del 2019, a petició expressa dels veïns del barri Vic Nord, revela que durant aquest període s'hi van superar els límits

permesos de diòxid de nitrogen en dues ocasions, i que els nivells de partícules en suspensió també sobrepassaven els que admet la normativa. Osona Respira, una plataforma creada l'any passat amb l'objectiu de vetllar per la qualitat de l'aire a la comarca, ha fet valoració dels resultats les últimes setmanes i qualifica la situació de "preocupant". És en aquest sentit que insta l'Ajuntament a actuar amb celeritat per reduir el volum de vehicles a la ronda Camprodon, ja que "un trànsit tan elevat en una via amb molta densitat de població suposa un perill important

per a la salut de les persones que hi viuen i transiten". Així mateix, el col·lectiu demana repetir les mesures en diferents èpoques de l'any o bé durant tot un exercici sencer per contrastar les dades amb les de les estacions fixes que analitzen contínuament la qualitat de l'aire a la Plana de Vic. Basant-se en l'informe de Territori i Sostenibilitat, recorden que una exposició perllongada als contaminants que deriven dels fums dels cotxes pot afavorir les malalties respiratòries, cardiovasculars, càncers o, entre d'altres, els símptomes de bronquitis en infants amb asma.

Des del consistori vigatà, Fabiana Palmero (JxCat), regidora d'Urbanisme, admet la problemàtica, però recorda que aquesta artèria concentra o permet arribar a equipaments essencials de Vic, entre els quals l'Hospital Universitari, la Clínica, escoles, l'institut o el Seminari: "Estem fent molts passos per encaminar-nos cap a una ciutat més saludable, però la ronda Camprodon la fan servir cada dia persones que venen d'altres punts de la comarca, com Roda o Manlleu, i que utilitzen uns cotxes que és impossible fer desaparèixer de cop i volta".

En el marc de la Setmana Europea de la Mobilitat, que se celebrarà del 16 al 22 de setembre, Osona amb Bici desplegarà un pla per promoure aquest mitjà de transport a les escoles i l'Ajuntament implantarà canvis puntuals de circulació a la ronda Camprodon, com ara reservar durant uns dies un carril exclusivament per a ciclistes, amb l'objectiu que cada proposta funcioni a mode de "tastet" per decidir posteriorment quines aplicar.

Paral·lelament s'està treballant en el Pla Especial del Puig dels Jueus, on l'equip de govern és partidari d'obrir un vial que permetria descongestionar de trànsit la ronda Camprodon. El projecte, però, és motiu de controvèrsia política i per això finalment va decaure del POUM. "Formem part d'una xarxa europea de ciutats que té per objectiu aprofundir en la relació entre salut i medi urbà. Nosaltres creiem que el vial és una bona solució, però se sotmetrà a debat i obrir-lo o no serà decisió de tothom", assegura Palmero.

Dissabte 27 de juny

La POLLANCREDA

A partir de les 18 h Tallers i mostres gastronòmiques i concerts en directe

L'Esquirol

Ajuntament de L'Esquirol
lesquirol.cat

- 18 h Espai Gastronòmic
- 20 h Les Granades
- 21.30 h La Folie
- 23 h Doble Buble

La salut de la democràcia

Josep Ramoneda va participar dimarts al cicle de conferències de la UVic sobre la nova normalitat analitzant el risc que la pandèmia hagi accelerat un avanç cap a l'autoritarisme

Vic

V.P.

La crisi del coronavirus pot haver suposat un avanç cap a l'autoritarisme? El filòsof, escriptor i periodista Josep Ramoneda creu que aquest ja era un problema latent abans de la pandèmia –es pot veure amb Vox a Espanya, però també a França, Holanda, Hongria o els Estats Units– i que hi continuarà sent mentre els estats no siguin capaços de recuperar el seu prestigi. La Covid-19 ha demostrat ser més agressiva en les persones que patien patologies prèvies i les democràcies, com aquests pacients, ja fa temps que tenien problemes i amb la pandèmia es poden agreujar. Amb aquesta reflexió del polític búlgar Ivan Krastev, Ramoneda va arrencar dimarts la seva conferència, la quarta del cicle de *webinars* que ha organitzat la Facultat d'Empresa i Comunicació de la UVic-UCC per reflexionar sobre la nova normalitat.

El punt d'inflexió va ser la crisi del 2008. L'àmplia classe mitjana que des de l'any 1979 i que malgrat el seu diferent nivell de renda compartia una idea de societat i estil de vida –tot i que uns anaven de Louis Vuitton i els altres de Zara– donava un coixí conservador a les

Josep Ramoneda durant la conferència virtual que va fer dimarts al cicle organitzat per la UVic-UCC

democràcies que allunyava les posicions radicals. La crisi econòmica, però, va fer volar pels aires aquest equilibri. La meitat de la classe mitjana va perdre feina i estatus, i opcions polítiques radicals –de dretes i d'esqueres– van voler capitalitzar el malestar creixent i es va trencar el bipartidisme que durant anys va donar estabilitat a les democràcies occidentals. El coronavirus ha mostrat als estats –que semblava que havien perdut tota capacitat d'influència i decisió davant de poders

econòmics– que poden aconseguir la servitud voluntària de la població amb la conjunció de dos factors: la salut i la por. Ramoneda assegura que li ha sorprès que la gent hagi assumit una pèrdua tan gran de llibertats com ha estat el confinament sense cap debat públic ni protestes.

Els estats han de ser capaços ara de recuperar l'esperit de l'estat del benestar que es va començar a desmuntar a partir de finals dels anys setanta. Cal invertir en salut, residències i educació com

a elements de contrapès a aquest risc d'avançar cap a l'autoritarisme. Per això per Ramoneda, la crisi del coronavirus tant pot servir per reforçar aquest risc com perquè apareguin noves veus que provoquin una reacció social cap a una nova agenda política per reforçar les democràcies. Ramoneda va ser el quart ponent del cicle de *webinars*, que tancarà dimarts dia 30 (17h) la consellera d'Empresa i Coneixement, Àngels Chacón. Les conferències es poden seguir en directe per EL9NOU.CAT.

L'ESTERNUT

La versió oficial

Jordi Remolins

Els nazis van ser pioners a utilitzar tota mena de mitjans per difondre una imatge

beatífica del seu règim. Pel·lícules, llibres i premsa van distorsionar allò que sota el comandament d'Adolf Hitler va convertir l'Europa del segon quart de segle XX en un infern. Joseph Goebbels va orquestrar la propaganda que malgrat el rebuig i el descrèdit que ha patit el nazisme, ha estat imitat i amplificat fins a infiltrar-se per totes les esclatxes de la premsa actual.

No soc ningú per donar lliçons de periodisme. Ni en tinc estudis ni soc prou espavilat per pontificar sobre la feina de gent que s'hi dedica professionalment. Però puc opinar ni que sigui equivocadament. I una veritat absoluta és que no queda ni un tram de claveguera que no tingui el seu cap de premsa o director de comunicació, l'objectiu dels quals no és altre que traslladar a l'opinió pública allò que els interessa que trascendeixi, o influir sobre els mitjans perquè repliquin com llores que són els millors, els més ètics o els més eficients en el seu àmbit. Empreses privades, organismes públics i engendres mixtos utilitzen aquesta fórmula que ha fet fortuna i ha servit per fer-nos creure durant dècades que la família reial espanyola era exemplar. Només per això ja no confiaré mai més en cap versió oficial. Ni tan sols les que tinguin més d'un 50% de veritat.

La segona vida d'una vedella cega

El Santuari Gaia habilita una zona per a animals amb malformacions i deficiència visual

Camprodon

J.R.

Arran del naixement amb ceguesa d'una vedella en una explotació de Llanars, l'opció dels seus propietaris implicava aplicar-li l'eutanàsia. La deficiència visual li impedia de pasturar per la muntanya com les seves germanes i la mare. Paradoxalment, aquest problema li permetrà una vida més llarga que la que hauria tingut convertint-se en aliment per als humans.

El contacte de la veterinària de Camprodon amb el santuari animalista Gaia que hi ha al mateix municipi, a Salarsa, va permetre que a principis de mes la vedella es convertís en un més dels tres centenars llargs d'ani-

La vedella Amàlia

mals que acullen en les seves instal·lacions. L'han batejat amb el nom d'Amàlia i tres

vegades al dia li apliquen un tractament a base de col·liris i una pomada, per tal que

aconsegueixi com a mínim veure ombres. Tres setmanes després del fundador del Santuari, Ismael López, explica que "sembla que estem aconseguint resultats positius". La història d'Amàlia, nom que significa tendre i dèbil, ha cridat l'atenció a les xarxes socials entre els seguidors del Santuari Gaia fins a fer-se viral i aconseguir prop de 6.000 impressions.

Per tal d'acollir els animals amb problemes de ceguesa i altres malformacions físiques, el Santuari Gaia està habilitant un espai especial per ajudar-los a superar aquestes dificultats. Ara mateix fa vuit anys que es va fundar el Santuari, que inicialment es va establir a Ogassa i posteriorment es va traslladar a Salarsa.

Ripoll aprova el segell Infoparticipa

Ripoll L'Ajuntament de Ripoll ha aconseguit la qualificació verd clar, en el segell Infoparticipa, que valora la qualitat i transparència de la comunicació pública del web municipal. La plataforma Mapa Infoparticipa de la UAB fa aquest examen en el qual Ripoll va situar-se en el tercer graó, superant 29 dels 52 punts que avaluen. L'objectiu de l'Ajuntament és augmentar aquest aprovat per situar-se en els registres de Manlleu, Vic, Sant Hipòlit, Prats o Sant Julià, que hi han obtingut l'excel·lència. J.R.

Amb el lema "Viu la teva història al Pirineu" es reivindiquen els 19 municipis de la comarca

Els atractius del Ripollès s'uneixen en una nova i única marca turística

apunta a la diversitat d'experiències que permet aquest territori del Pirineu, reforçant-ho amb el lema "Tot el que necessites més a prop del que et penses".

Per promocionar la nova marca s'ha començat a desplegar un ambiciós pla

Ripoll

EL 9 NOU

L'entorn natural, la història mil·lenària, el patrimoni artístic i arquitectònic, els escenaris per als amants de l'esport o la gastronomia, entre molts d'altres, són alguns dels atractius que esquitxen els 19 municipis del Ripollès. Conscients que el turisme és el gran motor de la comarca però que hi havia marge per créixer, l'obtenció del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (Feder) per al període 2014-2020 –dotat amb 2 milions d'euros– va ser la llavor per iniciar, el febrer del 2017, un projecte per fer un pas endavant en aquest àmbit. Després de tres anys de molta feina, articulada a través del Consell Comarcal, aquest dimarts es va fer la presentació pública de la nova marca turística que aglutina tot el que ofereix el Ripollès i que es coneixerà amb el lema "Viu la teva

Entre els elements de visualització hi ha la retolació de diversos combois de Ferrocarrils de la Generalitat

EL LOGOTIP. La nova marca turística del Ripollès té una imatge innovadora, moderna i que permet que s'identifiqui de manera clara el missatge i les propostes pels visitants que es volen oferir des de la comarca.

història al Pirineu". "Hem aconseguit una cosa única, que és anar tots a l'una. I ho celebro", comentava el conseller comarcal de Turisme i alcalde de Camprodon, Xavier Guitart. En aquest sentit, també s'expressava el president de l'Agència de Desenvolupament del Ripollès,

Josep Maria Farrés: "Ara més que mai és el moment d'unir esforços, i ho hem fet. El sector públic i privat, que hem sabut anar de la mà, s'ha de fer seva la marca i fer-la créixer". Des de la presidència del Consell Comarcal del Ripollès, Joaquim Colomer va remarcar que la marca "ha

de permetre atraure un turisme de qualitat que admiri i respecti el nostre patrimoni".

A les portes d'una campanya d'estiu en què tot indica que el turisme interior i de proximitat jugarà un paper decisiu perquè surtin els números, la nova marca juga fort amb aquesta idea i

de comunicació a escala nacional i internacional. També s'ha comptat amb el suport de diverses cares conegudes del Ripollès com el cantant dels Txarango, Alger Miquel; el jugador de bàsquet Xavier Rabassada, l'aventurer Albert Bosch i el xef Francesc Rovira.

El CHV amplia i millora la unitat terapèutica del dolor

Permetrà introduir noves tècniques de tractament

Vic

EL 9 NOU

El Consorci Hospitalari de Vic (CHV) ha impulsat aquest mes de juny una nova unitat terapèutica per al tractament del dolor crònic i agut no controlable. El nou equipament se situa en una ala de l'edifici C de la Clínica de Vic, i permetrà

ampliar i millorar l'atenció d'un servei que havia quedat petit, tenint en compte que realitzava 800 visites i oferia 1.800 sessions de tractament cada any.

Amb la nova unitat es pretén donar una resposta més àgil i coordinada a les persones amb dolor invalidant i disminuir les derivacions innecessàries cap a altres

centres. Per aconseguir-ho, una de les novetats és la introducció de noves tècniques molt necessàries per a pacients d'Osona que pateixen afectacions com artrosi facetar de columna vertebral o afectació crònica d'arrels nervioses.

La nova unitat terapèutica del tractament del dolor està pensada per a aquelles tipologies de dolor crònic intens i insuportable que no responen a tractaments convencionals i específics dels seus especialistes. La coordinadora és la doctora Mercè Jiménez.

Detall d'un tractament realitzat a la nova unitat terapèutica del dolor

CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

ROURES PARC

SEVA

OBERT DE L'1 DE JULIOL AL 6 DE SETEMBRE

- Horari parc-piscines: Matins de 10.30 a 14.30h i tardes de 15.30 a 19.30. Es tancarà la instal·lació de 14.30 a 15.30 per desinfecció. Control d'aforament.
- Nova piscina gran amb clorador salí.
- Zona de pícnic, vòlei platja i futbolito.

616 55 04 92

Un espai d'il·lusió i diversió per a tots els públics

www.seva.cat

Arresten un home en crida i cerca a Madrid quan provava d'assaltar un pis a Vic

Vic La Guàrdia Urbana de Vic va detenir dissabte al vespre un home de 42 anys, veí de la ciutat, després de ser enxampat quan intentava accedir per la força a un domicili del carrer Pep Ventura. El cos policial es va desplaçar fins al lloc dels fets en rebre una trucada d'alerta i un cop allà, quan van identificar l'assaltant, van descobrir que tenia pendent un ordre de crida i cerca d'un jutjat penal d'Alcalá de Henares, a Madrid. Els agents van detenir-lo.

Intervé per aturar una baralla de gossos a Vic i acaba mossegat

Vic Dos es barallaven i el tercer va rebre. És el que diu el refrany i el que va passar divendres a Vic amb motiu d'una presumpta baralla entre gossos a la rambla Josep Tarradellas, quan una persona aliena va intentar aturar els animals i un dels gossos el va mossegar. La víctima, de 38 anys i veí de la ciutat, va haver de ser atesa pels serveis sanitaris.

L'helicòpter dels Bombers just després del rescat

Rescaten un home i un gos de dins d'un cotxe al Ter, a Ripoll

Ripoll

EL 9 NOU

Els Bombers van rescatar dimarts al migdia un home que havia quedat atrapat amb el cotxe al riu Ter a Ripoll. Tot i que en un primer moment des del cos informaven que havia patit una sortida de via circulant per l'antiga N-152, en realitat es tracta d'un veí que es dirigia a casa seva travessant una passera i que es va veure arrossegat per

l'aigua. El cotxe va quedar mig bolcat, però els serveis sanitaris que es van desplaçar fins al lloc dels fets confirmen que el conductor no va patir lesions de gravetat.

Els Bombers van rebre l'avís de l'accident poc després de la 1 i van activar l'helicòpter de rescat. Mitjançant una aproximació amb grua, van aconseguir evacuar a zona segura tant l'home com el gos que viatjava amb ell a dins del turisme.

El moment de la detenció

Detingut a Torelló per conduir sense carnet i saltar-se un control

Torelló

EL 9 NOU

Els Mossos d'Esquadra van detenir divendres un veí de les Masies de Voltregà de 34 anys com a presumpte autor d'un delictes contra la salut pública per tràfic de drogues, un delictes de resistència i desobediència als agents de l'autoritat, un de conducció temerària i també per conduir tenint el permís retirat per un jutjat de Manresa.

Els fets van passar al vespre, quan en un control dels Mossos a la carretera de la Miranda, en terme de Manlleu, un vehicle no va aturar-se i va fugir a gran velocitat obligant un agent a apartar-se per no ser atropellat.

Durant la persecució per part de la policia, el conductor va tirar un pot per la finestra mentre conduïa de manera temerària, realitzant diverses imprudències i posant en risc la resta d'usuaris de la carretera. A l'entrada de Torelló finalment van aconseguir aturar el cotxe.

Els Mossos d'Esquadra també van recollir el pot que havia llançat el conductor durant la fugida i hi van trobar vuit paperines que contenien una substància de color blanc, presumptament cocaïna. El detingut va passar l'endemà dissabte a disposició del jutjat d'instrucció en funcions de guàrdia de Vic.

Taradell dedica un acte de comiat a les víctimes de la Covid-19 aquest dissabte

Taradell Aquest dissabte a 2/4 de 8 del vespre Taradell ha programat el Memorial Primavera 2020, un acte de comiat a les persones del municipi que han mort durant la pandèmia de la Covid-19 i que el poble no ha pogut acomiadar. En concret se celebrarà una cerimònia laica on els familiars podran dipositar una rosa blanca al peu d'una olivera que s'ha plantat a davant del tanatori i que s'ha escollit "com a símbol de tradició, esperança i pau", expliquen des del consistori taradellenc. Segons les dades obertes del Departament de Salut, des de l'inici de la pandèmia a Taradell s'hi han detectat 74 positius.

Sílvia Cardoner Arumí

31/05/1960 - 23/06/2020

Aquest dimarts 23 de juny ens ha deixat la nostra companya Sílvia, infermera de l'Àrea Quirúrgica de l'Hospital Universitari de Vic.

Ens queda el record de la seva gran professionalitat i companyonia. Ens sentim afortunats d'haver-la conegut.

No t'oblidarem mai, Sílvia.

Els amics i companys del Consorci Hospitalari de Vic.

Vic, juny de 2020

M. Magdalena Bermúdez i Plana

Vídua de Florenci Solà Sort

Ens ha deixat el dia 19, a l'edat de 74 anys.

Els seus fills, fills polítics, nets i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen un record i us agraeixen les mostres de condol rebudes.

Domicili: Viladrau

Viladrau, juny de 2020

Miquel Salomó i Aguilar

Ha mort el dia 25, a l'edat de 84 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Carles, Enric i Emma, Alex, Núria i Miquel; nets, Cristina, Àger i Grau; germans, Maria Carme i Josep; la senyora Núria de Descatllar, nebots, cosins, tota la família i les cuidadores Adeila i Marcel·la, en participar-vos tan sentida pèrdua, us demanen un record.

Les exèquies se celebraran aquest dissabte, dia 27, a les 10 del matí, a la Sala Multiconfessional del Tanatori de Vic.

Domicili: rambla Sant Domènec, 3, pral. 2n.

Vic, juny de 2020

Teresa García i Jiménez

Ha mort cristianament el dia 25, a l'edat de 83 anys.

A.C.S.

El seu espòs, Andreu Bosch Peremarch; fills, Salvador i Marina, Maite i Joan, Raquel i Miquel; nets, Lúdia, Núria, Judit, Alba, Laia i Uriel; i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la tingueu present en les vostres oracions.

Les exèquies se celebraran aquest divendres, dia 26, a les 5 de la tarda, a la Sala Multiconfessional del Tanatori de Vic. L'acte de l'enterrament tindrà lloc tot seguit.

Domicili: c. Pare Huix, 13, 2n 2a.

Capella ardent núm. 3 del Tanatori de Vic.

Cuberta Serveis Funeraris. C. Sot dels Pradals, 2.

Vic, juny de 2020

ESPECIAL JARDÍ

FESMÉS
el bricolatge de casa

FES
BRICO
CAT

949€

~~999,95€~~

CONJUNT MOBLE JARDÍ

NERJA

FES MÉS
GASTA
MENYS

FLOTADORS varis

preus des de
13,95€

VENTILADOR de peu

42,95€

79,95€

BARBACOA rectangular

TALLAGESPA

DE
REGAL
TALLAVORES

109€

Oferta vigent fins al 27 de juliol

FES-TE LA
TARGETA VIRTUAL!
molt a guanyar!

RESERVA I COMPRA
fesmes.cat

SERVEIS DE TRANSPORT I MUNTATGE A DOMICILI

EL 9 NOU

Igual que l'arribada de la pandèmia va enganxar tothom sense un manual d'instruccions a punt, per a aquesta etapa de represa hi ha certes clares, però cap veritat absoluta. La nova normalitat va obrint-se pas amb la tripleta distància-higiene de mans-mascareta, una recomanació que cal convertir en norma a base de responsabilitat individual per no tornar a caure en el forat del confinament i els serveis sanitaris col·lapsats. Entendre que el virus sembla que s'hagi pres unes vacances –així ho demostrarien les baixes xifres de contagis i ingressats– no vol dir que hagi

Distanciament social, economia de proximitat

abaixat la persiana fins a la tardor. Alguns diuen que les pandèmies tenen la memòria molt curta i aquest és el risc, que ens oblidem aviat de tot plegat i abaixem la guàrdia. Les xifres són massa dramàtiques. En els últims mesos les pàgines de defuncions d'aquest diari han registrat llargues llistes de noms que ens han impactat a nosaltres i als nostres lectors. Més de 879 persones han mort,

un 32% més que durant el mateix període de 2019. Des de l'inici de la pandèmia, 611 han estat ingressades a hospitals d'Osona per ser tractades per Covid-19. Ara només en queden 4 i en els últims set dies hi ha hagut només 2 nous ingressos. Només cal anar pel carrer, però, per adonar-se que hi ha molta gent que ha passat pàgina massa ràpid.

Tampoc serà fàcil el con-

trol econòmic dels efectes del virus. Tot i que Osona és segons un estudi de la Diputació una de les comarques on hi podria haver menys impacte econòmic per culpa de la Covid-19, no deixa de ser un sotrac important les previsions d'una caiguda del 7,8% del valor afegit brut (VAB) durant aquest any. La mitjana de decreixement a les comarques de Barcelona serà del 10%, segons l'esti-

mació dels autors de l'estudi.

Com en el control de nous contagis, la ciutadania ha de tenir clar el seu poder com a consumidors i com a agents econòmics. Les setmanes de confinament més estrictes van servir per adonar-nos de la importància del comerç de proximitat, que des del primer dia va estar al peu del canó reinventant-se si calia per acceptar comandes per internet, telèfon o WhatsApp i servint a domicili. Tinguem memòria i recordem-ho. El futur no hauria de fer por, si al present s'és conscient que la recuperació econòmica també s'aconsegueix amb l'esforç i les decisions que prenem cadascú de nosaltres.

La Pilarín

Un hivern que ja ha acabat

Marina Martori
Esriptora

Vaig brindar aquest dimarts passat al vespre, que la vida s'ha de celebrar. Vaig brindar amb ganes i amb alegria i, malgrat una certa nostàlgia que no sé ben bé per què m'agafa cada Sant Joan, vaig ser molt feliç. Hi érem tots, al voltant de la taula, nerviosos pels petards que tiraríem i pel cicle que s'acaba –que tots els solsticis ho són, un cicle– i vam riure i vam parlar de les coses que parlem sempre que estem junts: del que ens agrada, de nosaltres, de la sèrie que veiem, de tot i de res.

I vam celebrar que un bon amic es recupera d'un ensurt i que ja hem pogut abraçar tota la família i els amics i que continuem aquí, fotent canya, malgrat les mascaretes, les tertúlies monotemàtiques i la merda variada que acompanya qualsevol vida.

I vam veure foc i fum i llum i vaig tenir els meus fills, tots dos tan grans ja, una estona a la falda i el rímmel va barrejar-se amb alguna llagrimeta furtiva i la nit va ser màgica, sí. No pel soroll i el castell de focs que sempre organitza un veí proper i que cada any és millor, ni tampoc pel vi ni per la fresqueta suau ni perquè fos res especial. Va ser màgica perquè érem nosaltres.

Perquè vam tenir confidències i confessions i ploreres i desitjos i una colla d'abraçades dignes i amables. I perquè reien, esverats, amb cada tro,

amb cada piula, amb cada coet. Perquè ens vam banyar de nit a l'aigua càlida i vam jugar al mateix joc de sempre. El de sempre.

Va ser una nit bonica, alegre i festiva, sí. I tímida i nostàlgica i petita, també. Una nit nostra. Perquè aquest canvi d'estació que marca aquesta nit que la tradició cristiana no va poder despaganitzar del tot va d'això. De dir adéu al que hem estat

El carrer, el mar, el cel, els somnis i els desitjos són importants, però també ho és tot allò a què diem adeu, cremant-ho a la foguera, fent que sigui record només d'una nit

durant l'hivern i aquest hivern i primavera més que cap altra. Dir adeu al tancament, a la no-vida, a l'interior. I celebrar la vida que arrenca i la calor i l'exterior i el foc i els colors i una tímida alegria que diu: "Va, va, que som nosaltres" i no hi ha res més important ni res que calgui celebrar més i que el carrer, el mar, el cel, els somnis i els desitjos són importants, però també ho és tot allò a què diem adeu, cremant-ho a la foguera, fent que sigui cendra i record només d'una nit, d'un hivern que ja ha acabat.

PROTAGONISTES

Roger Corominas
Regidor d'ERC de Roda

La moció de censura convertirà en alcalde Roger Corominas. L'empat entre els Independents i ERC va deixar JxCat com a àrbitres a Roda. Amb els primers, el pacte durant el primer any no ha funcionat.

Joan Salamaña

Cap dels Mossos a Osona

L'inspector Salamaña s'ha fet càrrec dels Mossos a Osona en un moment en què els delictes han canviat a causa del confinament. El preocupen no només les dades sinó la percepció subjectiva sobre la seguretat.

Jordi Sarrate

Artista i activista cultural

Jordi Sarrate compleix 80 anys amb un bagatge intens com a creador, del qual es pot veure una mostra aquests dies a Centelles. No ha entès mai l'art com un negoci i també ha estat un incansable promotor d'iniciatives culturals.

Andreu Coll

President de Tradicat

Fer que la Flama del Canigó arribés a gairebé tots els pobles d'Osona i el Ripollès, en les circumstàncies actuals, era tot un repte. Tradicat i Òmnium han fet tot el que es podia perquè el coronavirus no acabés amb la tradició.

TRIBUNA

Tinc un somni**Pep Palau**

L'assassinat de Georges Floyd a mans d'un policia a Minneapolis el passat 25 de maig ha sacsejat consciències de tot el món, posant de nou en primer pla la persistència del flagell racista als Estats Units. És, precisament,

dels Estats Units d'on arriben sovint idees i moviments que ens serveixen de mirall, que admirem i reproduïm. Paradoxalment, és també d'allà d'on rebem amb tràgica regularitat aïnesades com aquesta d'aire irrespirable. Així, la mort de Floyd ha ressuscitat, de sobte, als ulls de tot el món, el vell fantasma del racisme tan ben incrustada en certes institucions –de manera notòria a la policia i als jutges– i subjacent en una part gens menystenible de la societat nord-americana. Des que va ser assassinat Martin Luther King, el 4 d'abril de 1968, a Memphis, a mans d'un sicari a sou, les morts de ciutadans americans de raça negra per motius racistes no han parat de succeir-se. Luther King havia esdevingut anys abans un referent en la lluita per la igualtat de drets dels negres americans, liderant una marxa pel treball i la llibertat arran de la vaga d'escombriaires negres que reivindicaven els mateixos drets laborals que els escombriaires blancs, on va deixar per a la història la cèlebre frase "I have a dream" (tinc un somni).

Un somni, el de Luther King, que continua sent, mig segle més tard, un anhel i un objectiu bàsic d'igualtat i justícia social. Perquè el malson del racisme, malauradament i vergonyosament, segueix tan viu com mai. L'assassinat de Floyd n'és la prova flagrant als Estats Units, a la vegada que representa la punta de l'iceberg d'una discriminació que de manera intolerable s'escampa per tot arreu. També a casa nostra. Només hem de fer un cop d'ull a la pròpia història per descobrir fins a quin punt personatges de respectables llinatges catalans van fer fortuna, fins ben entrat el segle XIX, amb el tràfic d'esclaus d'Àfrica cap a les Antilles, particularment a Cuba. O de com algunes admirades obres modernistes es van bastir amb diners fruit d'aquest comerç de persones. Eren els nostres esclavistes, els negrers d'aquí.

Més enllà de l'apunt històric, s'imposa una reflexió en profunditat. Només cal recordar l'episodi recent de l'agressió racista d'uns mossos a Sant Feliu de Sasserra, pendent d'aclarir. O veure qui són i d'on venen aquells que treballen en condicions més precàries. Però també cal repensar a fons un seguit d'actituds quotidianes que de forma més o menys automàtica es reproduïxen entre nosaltres amb una freqüència preocupant. Començant per les pràctiques d'invisibilitat dels que tenen un color de pell diferent, uns costums diferents o una llengua diferent. Continuant per l'ús del llenguatge i el mal vici de posar etiquetes a les persones segons la seva procedència o el color de la seva pell. En aquest sentit, ens hem atipat d'escoltar aquest "eufemisme absurd" (com el qualificava Alex Grijelmo) d'afroamericans per catalogar els negres estatunidencs;

El somni de Martin Luther King continua sent, mig segle més tard, un anhel i un objectiu bàsic d'igualtat i justícia social. El malson del racisme, malauradament i vergonyosament, segueix tan viu com mai

una manera de discriminar-los en raó del seu origen, volent dir que aquests són americans que van arribar de fora, que en el fons són africans. Com si bona part dels blancs americans no haguessin vingut, així mateix, de contrades prou llunyanes. Tampoc aquesta, com tantes altres pràctiques detestables, no cal que la copiïem dels americans, per més que ens acomplexin.

Tot plegat són sovint trucs mentals per amagar o dissimular un sentiment atàvic que ens habita i que alguns conreen malèvolament: la por a l'altre, la por al que no és com nosaltres, la por al que és diferent. Només partint del principi d'igualtat extirparem l'odi sobre el qual es fonamenta el supremacisme racial. Més enllà de les transformacions del sistema, hi ha petites coses per canviar que estan a l'abast de tothom.

+ vist EL9NOU.CAT

- 1 "No sabem quan, però gairebé tots els sanitaris tenim clar que hi haurà un rebrot"
- 2 El Pive de Tona tanca per sorpresa
- 3 Desvien el trànsit pels Hostalets per un accident a la C-17
- 4 Es queda aturat amb el cotxe al mig del carrer a Vic i acaba denunciat per triplicar la taxa màxima d'alcoholèmia
- 5 Desarticulen una xarxa internacional de cultiu i distribució de droga amb presència a Vic

A correueta

Jordi Vilarrodà

Dissabte, 20. Crema una part de la fàbrica de Can Botey,

gairebé única supervivent del tèxtil al Ripollès, si exceptuem la de Gombrèn. Els incendis no eren estranys, a les fàbriques de la filatura. Quan es calava foc s'havia d'actuar: en unes naus plenes de borra de cotó, un incendi s'escampava molt de pressa. Els Bombers no tenien els mitjans d'ara i trigaven a arribar. Mentrestant, els primers que l'atacaven solien ser els mateixos treballadors, pensant que en la fàbrica els

D'incendis, petards i l'alcalde de Manresa

anava el pa. Des de l'incendi de la fàbrica de Can Mata-bosch l'any 1916, a l'actual colònia Estabanell, la història industrial del Ripollès en recull uns quants. Un ull vigilant el foc i l'altre, l'aigua. Els cops de riu eren l'altre risc en unes fàbriques que hi eren molt a la vora. A Can Botey, els últims anys, també els han patit en dues ocasions, i malgrat tot han continuat. La nova desgràcia els arriba just ara que ens hem adonat que sense un tèxtil de proximitat

no som capaços ni de produir mascaretes.

Dimarts, 22. Havia de ser un sopar tranquil en una terrassa de la plaça de Sant Eudald de Ripoll després de l'arribada de la Flama, però l'ambient sonor s'assembla més aviat al d'una zona de combat. Els decibels d'alguns petards no deuen estar gaire per sota dels que provoca l'explosió d'una granada. I com aquí, arreu. En això, aquesta revetlla no ha estat gaire diferent a les d'altres anys.

Dimecres, 24. Valentí Junyent ha deixat l'alcaldia de Manresa, complint el pacte entre JxCat i ERC que preveia un relleu durant el mandat a la capital del Bages. La UVic-UCC li deu molt, a Junyent. Després d'intents successius d'arribar a un acord entre Vic i Manresa per coordinar o compartir els respectius projectes universitaris –sempre infructuosos– ell va ser qui es va atrevir a fer-ho realitat. No li va resultar fàcil: igual que a Vic (o potser més) la federació despertava recels a Manresa. Junyent, un home cordial, va saber convèncer que la suma seria positiva per a les dues parts. El temps ha demostrat que l'encertava.

DES DE BOSTON

El dia de la foto

Roser Rovira

A la parada de l'autobús, ja descobrijo que m'he oblidat alguna cosa important quan observo als altres nens que van a l'escola del meu fill petit. La nena petita que va a Kindergarten porta una cua rinxolada que algú ha tardat més de vint minuts a fer. Porta conjuntats els colors de la samarreta, amb el jersei de llana fina i els *leggings*, cosa que normalment no passa. Les dues nenes de segon grau també porten una feina important a les seves cabelleres rosses, i adornen la seva roba amb bijuteria de múltiples colors, i una faldilla de tul de color rosa a sobre dels *leggings*. El nen de primer grau va clenxinat amb la ratlla a un costat, i avui li puc descobrir uns ulls blaus que fins ara s'havia amagat a dins d'un serrell massa llarg. Un altre nen de tercer grau porta camisa blanca... i corbata!

Sí, efectivament, aquest no és el seu vestuari normal. Estic acostumada a veure les nenes amb roba que conté més colors que els de l'arc de Sant Martí, i als nens amb samarretes i pantalons d'esport de llargades diverses, però mai les que corresponen a la seva alçada. I avui, van clenxinats i amb roba de la que podríem anomenar de diumenge! Què passa?

Oh, no! I llavors recordo que en un dels múltiples correus electrònics de la Principal (la directora de l'escola), ens indicava que avui era el dia de la foto. El dia que un fotògraf va a l'escola i tira fotos a tots i cada un dels nens que, amb somriure postís, guarniran tot d'objectes inútils que els pares compraran a preus desorbitats. Per tenir un record del seu pas per l'escola.

I, amb remordiments infinits, saludo amb la mà el meu fill, que em mira a través de la finestra de l'autobús, guarnit amb samarreta del Barça, pantalons d'esport i els cabells embullats. Com cada dia.

www.rosler-rovira.com

Homenatge a Sofia

Enric Casulleras
Economista i professor de la UVic-UCC

Sofia de Grècia és el personatge contemporani que més ha fet per reivindicar l'alliberament de la dona i l'abolició de la monarquia, si no per activa, per passiva. El preu que ha hagut de pagar per mantenir el títol de reina i per no ajupir l'esquena en tota la seva vida és exorbitant: estic segur que si pogués tornar a néixer, no estaria disposada a pagar-lo.

Tenir la vida lligada a l'atzar dinàstic li va comportar un primer exili a Egipte, Sud-àfrica i Londres quan els alemanys van envair el seu país, durant la Segona Guerra Mundial. Després, arran del cop d'estat dels coronels, el 1967, va acabar perdent el títol de Princesa de Grècia. Tanmateix, fada previnguda val per dos: llavors ja s'havia agençat el títol de Princesa d'Espanya, per mor de l'atractiu irresistible de Joan Carles de Borbó i de la decisió de Franco de deixar lligada pels espanyols la "unitat de destí en lo universal".

Quaranta anys enrere, a les sales d'espera del dentista fullejàvem aquelles revistes de paper setinat que ens ensenyaven fotos de Ses Alteses i llur canalla i pensàvem: guaita, quines dues nenes més rossetes i quin vailet més ben plantat. En aquella època s'havia de ser molt contracultural per no ser monàrquic. Era el temps en què la senyora Sofia prestava el seu hel·lènic perfil pels segells de correus, sola o en companyia del borbònic rostre del seu cònjuge.

Amb la filla gran plorant com una magdalena a la desfilada inaugural dels Jocs de Barcelona, i Miquel Calzada havent d'escriure una carta de disculpa per haver-ne fet escarni en el seu humaníssim programa de TV3, les coses es van començar a tòrcer per a la reialesa. I allò no era res. Avui, la senyora Sofia xipolleja en el femer que s'ha convertit la Casa del Rei. El marit, un cràpula; l'altra filla es veu que no sabia res del que li feia signar el seu marit, tan bé que jugava a handbol i mira on ha acabat. I el benjamí, un tal Felip, li ha sortit simpatitzant de Vox.

Amb tot, el més destacat que Sofia ha fet per a la reivindicació feminista ha estat suportar estoicament els centenars d'infidelitats conjugals del seu marit. Crec que no anem malament si traduïm *campechano* per trempat. Per dissimular la desbordant luxúria del Borbó es va haver de mobilitzar manta vegades el servei de premsa de la Casa del Rei, el Centre Nacional d'Intel·ligència, el servei consular, els fons reservats del Ministeri de l'Interior i qui sap quants poders fàctics més. Alguns episodis són coneguts de tots vostès, d'altres menys.

L'any 2018 es va publicar al *Corriere de la Sera* una informació segons la qual Joan Carles I estava passant-s'ho la mar de bé al seu vaixell –el nom del qual, Bribón, no feia presagiar res de bo– amb una model –el diari italià no concretava quina mena de model– quan el seu servei de seguretat el va alertar, amb to d'emergència nacional, que s'acostava una veloç llanxa per babord amb la reina Sofia de passatgera. Allò sí que va ser estat d'alarma! Reacció de Sa Graciosa Majestat? Tirar la model per la borda... d'estri-

CASA DE S. M. EL REY

El preu que ha hagut de pagar per mantenir el títol de reina i per no ajupir l'esquena en tota la seva vida és exorbitant: estic segur que si pogués tornar a néixer, no estaria disposada a pagar-lo

bord. L'escena no evoca el concepte de dona objecte, sinó, directament, la de dona projectil.

Suposo que, a hores d'ara, la senyora Sofia deu resar perquè les investigacions sobre les comissions il·legals, els suborns, els comptes a Suïssa i el blanqueig de capitals prosperin amb prou eficàcia com perquè el Trempat no tingui més remei que acabar els seus dies a la República Dominicana, o a qualsevol altra república: un bon final per al restaurador de la monarquia espanyola, que durant el seu reialme ha tingut molt de república de les bananes. Bon viatge, Majestat.

Cuberta Serveis Funeraris, al seu costat.

VIC

Tanatori, crematori i oficines
8 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Jardí del Repòs amb columbaris
Zona vending

C/ Sot dels Pradals, 2 - Vic

MANLLEU

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ Castellot, 15 - Manlleu

CENTELLES

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ dels Casals, 5 - Centelles

RODA DE TER

Tanatori
2 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Servei de cremació
Aparcament propi

C/ Orient, S/N - Roda de Ter

CUBERTA
SERVEIS FUNERARIS

Tel. 93 883 23 46

cubertaserveisfuneraris.com

La carn: el preu que no es pesa

Antoni Iborra Plans
Càrnies en Lluita

Semblaria que el temporal ha escampat. L'amenaça sanitària global comencem a veure-la llunyana, malgrat que els experts ens continuen advertint que el perill de contagi no ha passat.

A la comarca d'Osona, a diferència d'altres zones, fins i tot en el pitjor moment de la corba de contagis, l'activitat laboral a les càrnies ha continuat. Molt més enllà de la necessitat estricta de l'abastiment alimentari, calia que el negoci no parés. I no ha parat.

Fa uns dies, a Nord-amèrica es debatia si s'havia de prioritzar el *dret* a menjar carn per sobre el dret a la protecció de la salut de les persones treballadores.

Potser no respon a la decisió de sacrificar les treballadores, però el cert és que, a la pràctica, quelcom ha passat. S'han patit contagis massius dels treballadors de les càrnies a múltiples plantes càrnies d'arreu del món: als Estats Units (Smithfield Foods i moltes altres), a Alberta, Canadà (Cargill, JBS Food), a Irlanda (Meat Industry Ireland i altres) o bé, ara especialment, a Alemanya (Tonni- es), entre molts d'altres. També a la franja catalano-parlant de l'Aragó, a Binèfar, hi ha hagut contagis massius (a Litera Meat i a Fribin); també a Lleida i Mollerussa (Milsa, de Vall Companys i Grupo Jorge), i a Guissona (Bona Àrea) hi ha hagut contagis notables, mig amagats o molt poc clarificats.

A Osona se sap de contagis i una defunció a Gurb (Costa Meat Food), fins i tot setmanes després d'una denúncia a la Inspecció de Treball amb motiu de l'incompliment sistemàtic de les mesures d'allunyament ordenades. Aquesta denúncia pot estar a l'origen de l'acomiadament del treballador denunciant. També hi ha notícies de contagis a Le Porc Gourmet, a Patel, a Esfosa i també hi ha informacions difuses de contagis d'altres indústries càrnies de la comarca, que es mantindrien en silenci. El risc per tant no sols és teòric sinó que es tracta d'una amenaça clara per a la salut de les persones que treballen al sector; una amenaça ben real, ben present i palpable.

Ara surt a la llum un acomiadament arbitrari i

Els espais reduïts, el contacte entre els treballadors, la humitat i la gestió antisocial dels temes sanitaris que fan les empreses poden haver afavorit el contagi per Covid-19 als escorxadors

sense motiu a una fàbrica d'elaborats carnis. L'Esther, acomiadada sense motiu, havia denunciat falta de mesures de seguretat contra el coronavirus a l'empresa de Centelles Embutidos la Riera (proveïdora de Bon Preu). La propina per a la treballadora, després d'haver estat exposada al contagi a l'empresa, per falta de mesures de seguretat, ha estat el seu acomiadament sense ni tan sols molestar-se, la direcció, a notificar-li per escrit quins motius haurien justificat fer-la fora, segons la seva versió. L'empresa acomiada, senzillament, perquè no li ve de gust tenir treballadores que reivindicuin drets, encara que sigui per protegir la seva salut i la dels seus familiars. Per això podem dir sense recança que qui compra productes precaris, fabricats sense

escrúpols, compra i aprova també, de passada, la precarietat dels seus treballadors.

I aquest és el perquè de tants focus de contagi a les càrnies, que tanta gent es pregunta i que poca gent s'explica. Pot haver-los afavorit, sens dubte, l'ambient de treball: espais reduïts, contacte molt directe entre treballadors, fred, humitat i, potser, insuficient ventilació. Tanmateix, el principal factor ambiental, el que potencia el risc de contagi, és la gestió absolutament antisocial que fan les empreses en els temes sanitaris que se li plantejen: amb total menyspreu, sovint, a la seva protecció, negligint la necessària despesa en les mesures de protecció. L'absoluta prepotència davant dels treballadors que demanen un major control i eficàcia de les mesures de seguretat. La mafiosa confiança en què un acomiadament barat garantirà la por generalitzada, la *pau social* davant d'uns treballadors atemorits i amenaçats. Amb el complement de la pràctica habitual de secretisme i ocultisme de les direccions de les empreses. També la manca de transparència, absolutament còmplice, per part dels departaments de Treball i Salut de la Generalitat.

La vida dels treballadors de les càrnies també importa. Com importa, sens dubte, la salut de les seves famílies, que poden patir les conseqüències greus d'una gestió nefasta d'aquestes qüestions sanitàries (especialment en persones de risc). Com importa al conjunt de la societat que veu que els riscos no sempre són provocats per comportaments irreflexius, sinó també per comportaments antisocials, absolutament meditats, còmplices i culpables d'algunes empreses.

Potser caldria recordar a les persones responsables d'aquestes situacions, per acció o per omisió, que la salut no té preu. Que en els comptes de resultats de les empreses la salut dels seus treballadors no hi cotitza, de moment, però sí que hauria d'importar.

Caldria deixar-los clar que importa. Tant, que quan anem a comprar la carn caldrà que ens plantejem si el preu que paguem no és només el preu del filet, o de la costella, o del fuet, o de la corna processada, el preu és el del pes, només. El preu realment impagable, el que no pesa cap balança, el paguem col·lectivament, dia a dia, i pot ser caríssim, fins i tot insuportable.

Bústia

El projecte mirador de Perafita

Com a equip de govern de l'Ajuntament de Perafita, de Junts per Perafita (JxP), portem temps treballant per millorar el nostre poble, i en el marc del projecte "Xarxa de Miradors d'Osona", promogut des del 2018 pel Consell Comarcal d'Osona i altres municipis, hem obtingut un cofinançament del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (Feder) pel projecte "Mirador de ponent". Aquest projecte, que anava en el nostre programa electoral del 2019, no es limita a habilitar un mirador, sinó que preveu també la construcció pel cantó sud del poble d'un tram de 250 metres de vorera o sender en paral·lel a la carretera, així com l'adequació d'una zona d'esbarjo en un terreny de 0,4 hectàrees de propietat municipal, on a la part alta s'hi ubicaria el mirador (amb vistes al castell de Lluçà, Pedraforca, Cadí-Moixeró, etc.) i a la part baixa una zona d'aparcament. A més de donar accés a aquest espai, el tram de sender que es projecta hauria de tenir continuïtat amunt i avall, i en un futur podria permetre enllaçar el nucli urbà amb Cal Rusiñol, el Pedró de Sant Agustí i amb diferents camins rurals, com el d'Olost, passant pel costat de l'alzina bonica de Busquets, i el que porta al pont romànic de Sant Martí d'Albars per les Comes. Actualment, l'entrada sud de Perafita no té el mateix nivell de seguretat per als vianants que l'entrada nord i executant el projecte Mirador s'endrecaria

un tram important d'aquest nou itinerari. Si bé encara no hi ha un projecte definitiu, en particular pel que fa al mirador, disposem d'un estudi en profunditat de l'itinerari per a vianants, en col·laboració amb la Gerència de Serveis d'Infraestructures Viàries i Mobilitat de la Diputació, a qui hem demanat també el seu suport per aquesta obra. Per altra banda, a través del Consell Comarcal, hem aconseguit una ajuda per al Pla de Foment del Turisme de la Generalitat. Per tant, estem picant pedra per veure si aquest projecte qualla i es pot dur a terme. El cost global puja uns 0,5 milions d'euros, dels quals a dia d'avui en tindriem prop del 67%, i seguim treballant per arribar prop del 100% amb recursos d'altres administracions, de forma que l'Ajuntament hi hagi de posar el mínim possible. El punt crític és que cal fer un crèdit pont per avançar almenys la subvenció Feder, però un cop cobrada es retornaria el crèdit i per tant seria un endeutament puntual en el temps. Com és sabut, el grup opositor Poble Actiu Perafita (PAP) s'ha mostrat en contra d'aquesta actuació, que la considera un nyap, malgrat que encara no s'ha redactat el projecte definitiu i per tant critiquen quelcom que no necessàriament serà com el dibuix provisional que de moment tenim, almenys pel que fa al mirador. També han recollit signatures per aturar-ho tot, moltes de gent que no és del poble, i han publicat diferents escrits, el darrer a EL 9 NOU del 19 de juny, on ens acusen de voler fer

una despesa d'escàndol per a una obra innecessària, quan tenim altres mancances, i de voler proposar un model de poble basat exclusivament en el turisme. També critiquen que Europa doni ajudes per a projectes rurals d'aquest tipus. Evidentment a la vida, i més en política, tot és opinable, però per damunt de tot si es vol opinar s'ha de fer amb dades contrastades. En el seu escrit a EL 9 NOU, el PAP parla del Fons Europeu de Desenvolupament Rural, suposem confonent-lo amb el Feader (Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural), quan en realitat qui ens concedeix la subvenció és el Feder, un fons de desenvolupament regional. En contra del que diu el PAP, el nostre grup polític (JxP) mai s'ha plantejat que Perafita sigui un municipi exclusivament turístic, al contrari, som un poble agrícola-ramader, però això no ha d'impedir que evolucionem i que intentem aprofitar altres oportunitats. En el seu moment, el nostre grup polític, liderat aleshores per l'alcalde Lluís Picas, va promoure una zona industrial en què actualment hi ha diverses empreses i esperem que aquesta zona industrial es pugui ampliar en el futur, tal com es preveu en el POUM en redacció. Parlen que tenim carrers i edificis en males condicions, i és cert que encara hi ha moltes coses per millorar, però en els últims quinze anys hem invertit prop de 2 milions d'euros en la urbanització i millora de carrers.

(Continua a la pàgina 24)

(Ve de la pàgina 23)

Actualment treballem al carrer Montjuïc, on estem invertint prop de 180.000 euros, i estem millorant la casa de cultura, amb una inversió de prop de 200.000 euros, la majoria obtinguts en convocatòries competitives de la Diputació. A més, cal puntualitzar que Perafita té un nucli urbà molt estès, amb molts quilòmetres de carrers en relació amb el nombre d'habitants, amb zones que encara s'han d'urbanitzar i on la primera urbanització és responsabilitat dels propietaris dels terrenys. Una altra crítica és que no tenim depuradora ni algunes de les connexions de clavegueram associades, però això és responsabilitat de l'ACA, que amb l'anterior crisi va retirar els prop d'1 milió d'euros que havia d'aportar l'any 2010 per executar-la. Ens hem fet un tip de reivindicar-la i tant de bo que aquesta legislatura es pugui fer, i hem

demanat a l'ACA que sigui de la forma que el PAP proposa, que pot ser més barata i ecològica, però tot això no té res a veure amb el mirador. El projecte Mirador no interfereix en la depuradora, i s'hauria de finançar amb fons captats d'altres administracions. Diuen que hem aprofitat l'excepcionalitat del confinament per avançar, però aquest és un projecte en el qual portem treballant més de tres anys, quan el PAP ni existia com a tal, i tenim compromisos signats de fa temps amb el Consell Comarcal i amb els altres municipis implicats en el projecte d'Osona. Simplement estem fent passos per intentar complir-los. També discuteixen si val la pena tirar-ho endavant en temps de Covid-19 i amb la crisi que vindrà. Nosaltres ho veiem més aviat com una oportunitat, especialment si som capaços d'obtenir 0,5 milions d'euros en recursos de fora, que és pel que estem treballant. Podria ser una bona opció per crear feina i generar activitat econòmica en temps difícils, al mateix temps que endrecem l'entrada sud del poble (on ara hi ha tanques de ferro del costat de la carretera) i posem a disposició de la gent un nou espai al qual actualment no s'hi pot accedir bé, ni té mesures de protecció perimetrals. Ens demanen diàleg i que escoltem el clam popular en contra del mirador. Estem d'acord que la part del mirador és millorable i ho hem dit des del primer dia, quan vam veure que l'esbós inicial era sobredimensionat en relació amb la nostra idea, però si fem cas del PAP i ens retirem del Feder del Consell Comarcal, no haurem tingut ni l'oportunitat de plantejar un projecte executiu com cal. Si la gent del poble ha d'opinar al respecte, cal que ho faci sobre el projecte definitiu, sabent d'on sortirà el finançament, si és que es pot tirar endavant tot plegat. Cas que els números no surtin, no ho farem. Creiem un contrasentit iniciar campanyes a la contra quan encara no es tenen totes les dades a la mà, i les que es tenen no estan ben definides.

Ramon Casals Costa, Damià Picas Baltanás, Josep Sala Serra i Marc Tort Carrera, alcalde i regidors de l'equip de govern de l'Ajuntament de Perafita
Perafita

Agraïment a la Residència El Nadal

El 17 de juny la nostra mare i àvia Dolores Liébana Arjonilla ens va deixar. Des d'aquí, els seus familiars volem expressar públicament el nostre immens agraïment a l'equip humà de la Residència El Nadal de Vic. Tot i viure uns moments molt difícils per la pandèmia de la Covid-19, els volem agrair personalment l'atenció i el temps dedicat a la nostra mare i àvia, i el respecte i la proximitat que sempre han mantingut tant amb ella mateixa com amb la seva família durant aquests complicats moments. Du-

La mascareta desemascarada

Després de la psicosi situacional col·lectiva viscuda arran de la declaració de pandèmia per l'OMS, cal tornar a posar les coses al seu lloc. Cal que les aigües tornin al seu llit. D'acord amb els coneixements actuals que té la medicina al·lopàtica, tant l'ús de la mascareta com la distància dita de seguretat són dues mesures que s'aconsellen a tota la població en cas de risc de propagació massiva d'una malaltia (per vies respiratòries) amb la intenció de minimitzar els contagis. Concretament, en les malalties que es poden transmetre per mitjà de les gotetes que emetem de vegades al parlar o bé més sovint al tossir o esternudar (com passa en els refredats i les gripes). De fet, en les pandèmies, un cop superada la fase àlgida de contagis, no hi ha cap argument mèdic de pes que avaluï el manteniment d'aquestes mesures. Què s'amaga doncs darrere la mascareta tal com s'està imposant a la població un cop passat l'estat d'emergència? Mèdicament, els beneficis d'una mesura com aquesta són més que dubtosos; en canvi els seus perjudicis són nombrosos i evidents: 1. Portar-la durant un període de temps variable depenent de l'edat, l'estat de salut, el tipus de mascareta, la manera de respirar i portar-la... pot provocar una manca d'oxigen (hipòxia) i un augment d'anhidrid carbònic (hipercàpnia) subclíniques que condicionen d'una manera cumulativa i silenciosa el funcionament de tots els òrgans i sistemes (sistema immunitari inclòs) a un règim de baix rendiment. L'acidosi provocada per aquesta situació ens fa més vulnerables a les properes gripes i a tot tipus de malalties, al temps que facilita l'empitjorament en pacients de salut fràgil o amb patologies cròniques. 2. Que el seu ús requereix unes mesures d'higiene i hàbits difícils de respectar en la vida pràctica del dia a dia, com ara: a) Tenir cura del lloc on es posa quan no es porta com passa sovint (sota la barbeta, dins la bossa de mà, a la butxaca, penjada al canell o al colze, al damunt del taulell...) on es pot embrutar. b) Rentar-la com canviar-la regularment segons sigui de roba o d'un sol ús. c) Fer pauses respiratòries, retirant la mascareta a intervals regulars, que poden variar segons la necessitat, depenent de les diferents sensibilitats i estat de salut de les persones. És el cas del personal sanitari, educadors/res, venedors/es, residents en centres col·lectius ja siguin de gent gran, gent amb discapacitats, centres d'acollida... Aquests són els col·lectius més afectats. Després de portar la mascareta tot el dia a la feina, per la mesura obligatòria no se la poden treure ni quan surten a passejar o airejar-se. d) Cuidar l'eliminació del residu un cop utilitzada la mascareta. En cas de no tenir això present, a part d'augmentar la contaminació ambiental (alguns tipus de guants i de mascaretes, les quirúrgiques

rant aquest any que ha estat aquí amb vosaltres, la Dolores s'hi ha sentit com si estigués a casa seva, i la família mai tindrem suficients paraules per donar-vos les gràcies pel tracte sempre afectuós rebut. Amb tot, fèieu que nosaltres tampoc ens sentíssim soles. És per aquest motiu que sempre us estarem agraïts, us portarem sempre al nostre pensament i formareu part de les nostres vides. De ben segur que la Dolores, sigui on sigui, també us estarà eternament agraïda. Sou tots uns grans professionals i millors persones! Moltes gràcies!

Familiars de Dolores Liébana Arjonilla Vic

Gràcies

Cal donar les gràcies a grups de persones com els voluntaris del Tupí, les visitadores de malalts, de Creu Roja... Per a vosaltres, el més sincer agraïment. Treballeu tot l'any perquè hi hagi menys gent necessitada i a voltes sense mirar el rellotge. Per això, aixecant els ulls al cel formulo una pregària davant la imatge de sant Miquel dels Sants, tot implorant que vosaltres també tingueu alguna abraçada de gràcia pel que necessiteu. Llavors encenc tres ciris. El de color vermell en to de pregària, tot demanant per vo-

incloses, no són biodegradables) la mascareta es converteix en un excel·lent caldo de cultiu de gèrmens i un bon medi per al manteniment i la propagació de malalties. 3. Que amb l'arribada de la calor, la gent gran, els infants, les persones hipertenses, o de salut fràgil, es poden veure afectades fàcilment, a causa de la manca d'oxigen, de cefalees o lipotímies (mareigs amb pèrdua passatgera del coneixement), amb risc de caigudes, contusions, fractures òssies... A més del patiment que això pot comportar a les persones afectades, pot suposar una sobrecàrrega per als sanitaris, ja exhausts, a causa de l'angoixa i l'excés de treball dels últims mesos. D'altra banda, el soroll de les sirenes de les ambulàncies que han de transportar les persones amb possibles defalliments és susceptible de desvetllar inconscientment l'alarma en la població que encara no s'ha refet de la por passada, causant un estrès innecessari. 4. Portar la mascareta ens afecta el sentit de l'olfacte, sentit relacionat amb la part més ancestral del nostre cervell, que recull i conté informació de vital importància per a l'espècie humana. És l'encarregat de detectar tant les olors agradables i estimulants (que augmenten la vitalitat) com els tòxics, que ens adverteixen dels perills per a la supervivència. 5. Que ens impedeix una conversa fluida i oberta. Ens priva de veure l'expressió del rostre i dificulta la comunicació (també en l'àmbit laboral i a les persones amb discapacitat auditiva, per als qui és una barrera impeditant llegir els llavis), deteriorant greument les relacions interpersonals, ja molt malmeses per la insana distància obligada. A més, ens oculta la bellesa del somriure, tan necessària en aquests temps foscos, i que sempre és un bàlsam per a l'ànim decaïgut. Tot això sense analitzar els aspectes econòmics (augment de la despesa domèstica i publicitatària, així com l'oportunisme i els aspectes lucratis de la seva comercialització). En resum, el missatge que s'amaga darrere la mascareta obligatòria, imposada per llei, sota pena de multa en cas de no obeir, és una ordre: "Calla, obeeix, no pensis". No pensis que portar mascareta, quan ja no és necessari, és contrari a la salut. Només creu que portar la mascareta se t'exigeix, et pot protegir contra un hipotètic contagi, d'un hipotètic virus, hipotèticament més nociu de l'habitual, d'un hipotètic portador asimptomàtic, amb el qual hipotèticament et pots crear. Aquest és el missatge de l'ordre... què fer? Ens traiem la mascareta, fem una gran riallada i abracem el viure (respirar), acceptant el risc natural que tota vida comporta? O bé, per causa de la por i/o d'una llei arbitrària i imprudent que ens hi obliga, ens la deixem posada fins que ja no puguem ni dir "no puc respirar"! Del lliurepensar.

Maria Àngels Aceves Gispert, metgessa jubilada
Vic

saltes fortaleza, per continuar fent el bé. El segon ciri és de color lila demanant que Crist accepti els vostres treballs i els presenti al Pare Celestial, com a ofrena que vosaltres feu en bé dels altres. No hi podria faltar el verd, signe d'esperança per una primavera eterna quan tanqueu els ulls. Vosaltres doneu moneda i esforç, ajuda i sentiment humà per allò de "el que feu als altres, a mi m'ho feu", que ens digué Crist. Però la paraula exacta és l'amor. "Tenia gana, estava malalt i vosaltres em vaucórrer". Sapiguen doncs que des de la casa nadiua de sant Miquel dels Sants, cada dia es formula una pregària per demanar fortaleza per als que ajuden els altres i vosaltres sou d'aquests.

Montserrat Garriga i Sardà Vic

Vic activa't a casa

En aquests dies de confinament, el moviment necessari per no encallar les nostres articulacions i músculs ha estat més fàcil i agradable gràcies a Aina Portell, Raül Obiols i Mercè Cuberta. Per a ells i per la iniciativa de l'Ajuntament de Vic, el més sincer agraïment.

Assumpta Arumí Vic

Serveis d'estiu

Per a molta gent, l'estiu acostuma a ser sinònim d'aturada, de relax o de vacances. Per a determinats sectors de serveis i comercials, en canvi, només representa un canvi de ritme en la seva activitat habitual, per tal d'adaptar-se a unes setmanes en què la mateixa clientela reclama noves necessitats i gaudeix de renovades disponibilitats pel que fa a l'oci i als models de consum.

L'estiu convida a descobrir nous entorns on entaular-se, a redescobrir entorns o aprofitar les primeres ofertes de rebaixes. També és un bon moment, per als més joves, per invertir en formació o per decidir-se, si cal, a obtenir el permís de circulació. Com s'acostuma a dir, les vacances poden consistir a no tenir res a fer, però també a disposar de tot el dia per fer el que calgui.

RESIDÈNCIA DELS MUNTS

GAUDIM DE L'ESTIU AMB RESPONSABILITAT

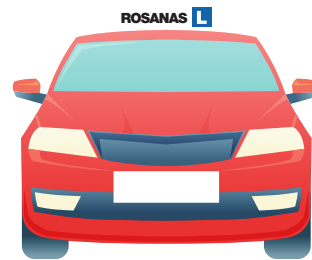
Agraïm a les famílies la confiança durant aquests dies difícils i continuarem al vostre costat amb les màximes precaucions.

SANT BOI DE LLUÇANÈS 93 857 80 56

La Teòrica Express
a Rosanas...
En set dies!

Aprofita
aquest estiu!

Rosanas

Autoescola / 1961

—
info@autoescolarosanas.com
autoescolarosanas.com

Manlleu
C/ d'Enric Delaris, 6
08560, Barcelona
T [+34] 938 511 429

Vic
C/ de Manlleu, 35
08500, Barcelona
T [+34] 938 863 613

Mt Magatzem de trossos

Arriba l'estiu, renova la llar

REBAIXES
a partir de l'1 de juliol

Tovallola platja pareo 8,50 €	Goes de llit 90 cm 15,95 €	Nòrdics d'estiu des de 10 €
Mosquiteres autoenrotllables verticals 20% dte.		

C. Manuel Serra i Moret, 14 (barri del Remei)
Tel. 93 883 36 27 VIC
602 21 01 84 @magtros

OBERT
de dijous a dilluns
AGOST
OBERT cada dia

Santuari de la Mare de Déu del Mont
RESTAURANT - HOSTATGERIA
www.santuariidelmont.com

Santuari Mare de Déu del Mont

Oferim el servei de bar i restaurant, esmorzars de forquilla els caps de setmana i habitacions amb calefacció, bany i TV.
JULIOL, TANCAT DIMARTS I DIMECRES
AGOST OBERT TOTS ELS DIES

Per a més informació i reserves: 972 19 30 74
info@santuariidelmont.com

L'empresa fabricant de cintes transportadores Esbelt ha arribat aquest 2020 als 50 anys. La inscripció de l'empresa és del 23 de juny de 1970, tot i

que ja feia alguns mesos que existia. L'aparició de la Covid-19 ha anul·lat la celebració que es volia fer pel maig però no els projectes d'inversió, que

passen per fer una nau nova al polígon d'El Mas un cop estigui urbanitzat i invertir en la implantació comercial als Estats Units.

Esbelt arriba als 50 anys i mira cap a Nord-amèrica

L'empresa de Manlleu ha superat la crisi de la Covid sense ERTO i preveient estoc

Manlleu

Dolors Altarriba

Esbelt ocupa actualment uns 12.000 metres quadrats de naus en diferents punts del polígon Verdaguer de Manlleu. Va començar en una nau de 6.000 metres quadrats, però amb els anys ha anat ampliant i ara en té vuit de llogades. "La logística interna és complicada", explica el director general, Frederic Segura, i per això tenen comprat un terreny al polígon industrial d'El Mas que es començarà a urbanitzar aquest any. "No sabem quan estarà a punt", diu Segura, i per això la inversió més immediata de l'empresa és l'impuls de la comercialització dels seus productes als Estats Units i el Canadà. Als Estats Units ja hi tenen una delegació, així com a França, Dinamarca i Alemanya, però "farem una ampliació de capital per tal d'enfortir la nostra presència a l'Amèrica del Nord". Aquest és el projecte més immediat a l'espera del desenvolupament del polígon i la construcció d'una nova nau que servirà "no per deixar totes les que ara tenim però sí per reorganitzar-nos".

L'empresa, que havia de fer aquesta primavera una celebració dels 50 anys, va optar arran de la crisi de la Covid-19 no presentar "cap ERTO, tot i que a l'abril i el maig va baixar la facturació un 13,5% respecte als mesos anteriors i vam acabar el primer trimestre amb un -2,5% menys de facturació respecte a l'any passat",

Frederic Segura, director general d'Esbelt, i Conrad Tarragó, director tècnic i fill d'un dels impulsors de l'empresa

explica Segura. Ara bé, l'empresa està molt diversificada també geogràficament ja que exporta al voltant del 75% del que fabrica a 80 països diferents. Segura diu que han notat més davallada "per la por i tancament d'algunes fàbriques" a Madrid, Andalusia, Itàlia, Llatinoamèrica, el Magreb i l'Orient Mitjà, però es mostra optimista i explica que tot i que durant les primeres setmanes del confinament només va treballar un torn i "s'ha fet una bossa d'hores pagades no treballades", van optar per "augmentar les existències i mantenir produccions per estar preparats per servir en qualsevol moment per si torna el confinament". Segura aplica la teoria de no pensar "només en tu, perquè si ho

fas i tens por s'acaba formant la roda de la por", diu sense ànim de posar-se a filosofar però sí de reivindicar també les empreses d'estil famili-

A l'espera de fer una nova nau al polígon d'El Mas, ocupa ara 12.000 metres quadrats

ar com Esbelt (té diferents socis, entre ells una *family office*) que no fan "*comoditty* sinó un bon producte gràcies a l'I+D i al perfil de treballador que tenim", diu. En aquest sentit explica que són "persones amb disponibilitat de servei, que no són

números com en les grans corporacions i que permet que puguem donar un servei imbatible i ràpid als clients".

Esbelt s'ha especialitzat en bandes transportadores, però també fa maquinària transportadora i altres objectes com perfils o corretges de transmissió. Pel que fa a les bandes, n'hi ha per a molts sectors però majoritàriament és l'alimentari i en aquest sentit els darrers tres anys els han dedicat a buscar solucions com les bandes antibacterianes o les que detecten el metall, aquest últim un projecte fet en el marc d'Innovacc, el clúster del porcí del qual forma part. L'empresa és des d'aquest any coorganitzadora dels premis Innovacat impulsats per l'Ajuntament de Manlleu.

Una coneixença personal va fer que triessin Manlleu

Manlleu

D.A.

Els fundadors d'Esbelt buscaven un lloc on instal·lar l'empresa i, d'entrada, no pensaven en Osona. Cap dels socis era de la zona però la dona d'un d'ells, Ferran Vallès, era molt amiga de la dona de Josep Maria Quer, director a la fàbrica de Malars, a Gurb, "perquè havien anat juntes al Liceu francès", diu Segura. I parlant, parlant, van veure que a Osona hi havia tradició industrial i treballadors preparats i no hi havia "la conflictivitat laboral del que aleshores s'anomenava el cinturó roig de Barcelona". Així va ser com van trobar a Manlleu un local adequat per encetar la fabricació de cintes transportadores que fins aleshores importaven d'Itàlia. Les primeres proves les van fer en un espai cedit a Malars.

Enric Xargay i Joaquim Tarragó van ser els ideòlegs de l'empresa. Enginyers de formació, havien treballat a la Seat junts i van impulsar una empresa industrial de maquinària transportadora. A Catalunya no es fabricaven les cintes i van decidir especialitzar-se en aquestes. S'hi van afegir com a socis Ferran Vallès i Fernando del Arco. Amb els anys, l'accionariat ha canviat. Actualment, en són socis els descendents de Tarragó, el mateix Segura i un *family officer* d'una família catalana.

Reclamant rescatar feines i salaris

UGT, CCOO i diverses entitats socials convoquen una mobilització per aquest dissabte a Vic

Vic

EL 9 NOU

Els sindicats UGT i CCOO han convocat conjuntament amb entitats socials de tota mena una mobilització per reclamar un acord i rescatar les persones, els llocs de treball i els salaris. La con-

vocatòria és per aquest dissabte a diferents ciutats de Catalunya. En el cas de Vic es farà a la plaça de l'Estació a les 12 del migdia. La resta seran a Barcelona, Cornellà, Girona, Granollers, Igualada, Lleida, Mataró, Tarragona, Terrassa, Tortosa i Vilafranca del Penedès.

La concentració es fa per reclamar un "gran pacte per un nou model social i econòmic on les persones estiguin al centre de les decisions", segons expliquen en el manifest que s'ha acordat. Reclamen que hi hagi més diàleg de l'administració amb els agents socials, que no hi hagi

cap pla acordat per al retorn a les escoles ni per gestionar les residències i que els serveis d'ocupació no s'hagin reforçat amb nous acords i més personal. La mateixa convocatòria s'ha fet arreu de l'Estat i es farà amb les mesures de seguretat sanitàries convenients.

La COS i Càrnies en Lluita denuncien acomiadaments per la Covid-19

Gurb/Centelles El sindicat COS i Càrnies en Lluita han denunciat almenys dos acomiadaments "improcedents" de treballadors per haver reclamat que s'implantessin les mesures de seguretat per la Covid-19. Un s'ha produït a Costa Food, de Gurb, i l'altre a Embotits Riera, de Centelles.

Construint el nou Lab 4.0

Manlleu presenta als empresaris el projecte de Centre d'Innovació de Manlleu, que s'ubicarà en un edifici on ja han començat les obres. Vol ser referència en innovació

Manlleu

D.A.

Un centre d'innovació és el que complementa i articula el que ja hi ha en un ecosistema. Així ho va definir el director de Technova Barcelona - La Salle Campus, Josep-Miquel Piqué, en la presentació del que vol ser un centre de referència en innovació a la comarca d'Osona. Impulsat per l'Ajuntament de Manlleu i La Salle, compta amb la col·laboració de Cefortem, l'associació d'empresaris de Manlleu, Creacció i la Universitat de Vic. Dijous es va explicar tant com serà el continent com el contingut d'aquest centre que s'ubicarà en una casa rehabilitada on ja han començat les obres.

Ara bé, com s'ha d'aconseguir donar vida a un centre d'aquestes característiques i crear un clúster d'innovació passa pel camí de la "col·laboració i per tenir una agenda de reptes", segons va explicar Piqué, president de

El regidor David Bosch, parlant, entre Xavier Capelles, gerent de Cefortem, i Josep-Miquel Piqué, director de Technova

la International Association of Science Parks and Areas of Innovation (IASP). Piqué va defensar que ja hi hagi un acord entre institucions i empresaris a Manlleu per fer que el centre sigui una realitat, perquè "això serveix per tenir una visió conjunta i

posar en valor totes les activitats engegades". El següent pas, diu, és posar sobre la taula els reptes i situar-se en un marc "d'innovació oberta" i això vol dir que les corporacions obrin les portes a "adquirir *start-ups*" per exemple. Aquestes hau-

ran partit d'una idea, però "amb la idea no n'hi ha prou. S'han de trobar solucions" i per això Piqué va parlar de continuar amb un prototip, la fabricació i l'escalabilitat del producte al mercat i "sempre posant en comú talent i tecnologia i tenint en

compte tota l'àrea financera". Un centre d'aquestes característiques, va explicar, neix "perquè el teixit empresarial se n'aprofita. Les empreses han de posar els seus reptes i el sistema hi ha de donar resposta". Per tant, se sustenta en la part acadèmica, la part pública per començar i amb el teixit empresarial. I és que les idees han de poder trobar la inversió necessària per tirar-les endavant i això vol dir "fer un treball global", i va posar una desena d'exemples de diferents models per fer-ho.

L'acte, que es va fer a la sala de plens del consistori i al qual van assistir diversos empresaris, va servir també per explicar que arquitectònicament el nou centre, dissenyat per l'arquitecta Laura Padrós, tindrà dos pisos, serà diàfan i adaptable a qualsevol acció que s'hi vulgui fer i serà autosostenible perquè tindrà plaques d'autoconsum amb bateries així com dos punts de càrrega per a vehicles elèctrics amb els vehicles servint com a bateria. Ara toca identificar els principals clients o usuaris del centre que gestionarà La Salle i les demandes i necessitats que hi ha en un món, va dir Piqué, que viu "un tsunami tecnològic excepcional".

ADRIÀ MILLÁN

Contingut elaborat per Creacció

La sostenibilitat empresarial ja no és una opció

La Covid ha accelerat moltes tendències en les quals les empreses ja estaven treballant. Una d'elles és l'articulació de les estratègies entorn de la sostenibilitat. Moltes ja estaven estructurant la seva activitat entorn dels objectius que marca l'Agenda 2030 de Desenvolupament Sostenible aprovada per les Nacions Unides el 2015.

El director del Centre Tecnològic BETA de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya, Sergio Ponsá, explica l'impacte de la Covid en matèria de sostenibilitat i les oportunitats de futur que s'han generat.

Com ha canviat la visió de les empreses respecte a la sostenibilitat arran de la pandèmia?

Més que les empreses han canviat els consumidors, que sempre són motor de canvi de les empreses. La crisi sanitària que hem viscut ha fet que tendències que estaven clarament identificades, on cada vegada es tenia més en compte la sostenibilitat com un paràmetre de decisió a l'hora d'escollir productes o serveis, s'acceleressin. Les empreses tindran diferents interessos i objectius a l'hora d'aplicar mesures per ser més sostenibles, però sigui quina sigui la motivació, la direcció i el camí que han d'emprendre totes és comú i sempre apunta cap a la sostenibilitat.

Quines oportunitats obre la sostenibilitat al teixit empresarial?

Clarament la d'adaptar i/o redefinir el seu model productiu o la seva estratègia. La sostenibilitat és absolutament transversal. Per exemple, han de treballar per fer un ús més eficient dels seus recursos (produir més consumint menys recursos), implementar mesures d'economia circular i aplicar noves tecnologies d'automització i digitalització de processos en el marc de la indústria 4.0. La implementació d'aquestes tecnologies és una gran oportunitat. Per una banda, permeten optimitzar els processos productius i fer-los més sostenibles. Però per l'altra, és una oportunitat per incrementar el valor afegit dels llocs de treball i promoure activitats i serveis

Sergio Ponsá, director del Centre Tecnològic BETA de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya

auxiliars més intensius en coneixement. En aquest sentit, és important també tenir en compte la capacitat i formació que s'haurà de donar als treballadors per tal que puguin adaptar-se als nous models productius. Finalment, val la pena destacar que les empreses tenen una gran oportunitat en la comunicació de la sostenibilitat dels productes. Per exemple, a través de l'ecoetiquetatge.

Des del Centre BETA treballen en molts projectes per al sector agroalimentari d'Osona. Com valora la situació d'aquest sector en temes de sostenibilitat?

El sector agroalimentari és molt conscient del seu paper clau i de la seva responsabilitat a promoure sistemes productius sostenibles. És un sector on hi ha diferents sensibilitats i també diferents models de producció. Des de les grans empreses de producció i transformació intensiva fins als petits productors ramaders i obradors i també els productors ecològics. Sempre trobarem excepcions, però la realitat que nosaltres

ens trobem és que el sector agroalimentari ha entès que no té futur si no és capaç de ser respectuós amb el medi ambient. Encara queda molt camí per recórrer i molta feina per fer, però el sector agroalimentari de la comarca d'Osona està orientat, sense cap mena de dubte, a la sostenibilitat.

Com s'ho han de fer les petites i mitjanes empreses i els petits productors per afrontar aquesta transformació?

És veritat que les petites i mitjanes empreses i els petits productors poden tenir més dificultats per poder conèixer aquestes noves tendències de consum, implementar noves tecnologies i anticipar-se als possibles efectes que podran tenir les noves agendes internacionals. A Osona, poden recórrer tant a la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya, al Centre BETA, com a les agències de promoció empresarial.

"Per a les empreses, el repte de la sostenibilitat és, clarament, una font d'oportunitats"

Què diria als empresaris sobre com encarar el repte de la sostenibilitat?

Que la primera consideració que hem de fer tots és que no hi ha un pla B. No tenim una alternativa diferent a la de desenvolupar uns sistemes productius i models de consum més sostenibles i responsables. Ser sostenibles ja no és una opció.

Més informació:

Canal de YouTube de Creacció
Webinar "Innovar en temps post-Covid. Una mirada cap a la sostenibilitat"
www.creaccio.cat

Una de les naus va quedar totalment destrossada a causa d'un foc produït per un llamp

Incertesa pel futur de la fàbrica Tension Textil de Ripoll

Ripoll

Jordi Remolins

El futur de l'empresa Tension Textil de Ripoll està en l'aire després de l'incendi que dissabte passat va afectar una de les quatre naus que té al barri d'Agafallops de Ripoll. Les pèrdues materials i de l'immoble on estava ubicada han fet que aquesta setmana els treballadors no hagin pogut retornar als seus llocs de treball. Paral·lelament s'ha iniciat el peritatge per tal que les asseguradores afectades pel sinistre puguin determinar les compensacions. L'incendi es va generar arran de la tempesta que va caure sobre el municipi la tarda de dissabte, quan un llamp va escapar un avet que hi havia en aquell sector, al costat mateix de la Casa del Director.

Tension Textil forma part del grup Textil Santanderina, i es dedica als regenerats. Actualment és una de les dues empreses dedicades a la filatura que queden al Ripollès, juntament amb

La nau que va patir l'incendi va quedar sense teulada

Hilados Moto, de Gombrèn, gràcies a haver reconvergit la seva activitat a tractaments del fil que atorguen valor afegit a la seva feina. A causa de la crisi provocada per la Covid-19, Textil Santanderina a Cantàbria ha aplicat un ERTO (expedient de regulació temporal d'ocupació) fins

a final d'any a 137 dels treballadors que té en aquella comunitat autònoma.

L'alcalde de Ripoll, Jordi Munell, desconeix quines intencions té ara mateix Tension Textil respecte a la seva continuïtat en el municipi. El quart de centenar de treballadors que té l'empresa

están pendents també del seu futur. En altres incidències similars en factories catalanes de Textil Santanderina, la feina s'havia traslladat a la fàbrica d'Agafallops. En aquest cas no es descarta que es produeixi el mateix efecte a la inversa i la feina es faci en una altra factoria.

El govern destina 5,9 milions a la tresoreria de Comforsa

Ripoll El govern de la Generalitat a través de l'empresa pública Avançsa ha aprovat destinar 5,9 milions d'euros per "finançar les necessitats de tresoreria" de Comforsa. Els fons es dedicaran a operacions de deute a curt i llarg termini en un moment en què l'empresa s'ha vist afectada per l'efecte de la pandèmia de la Covid-19. Comforsa va tancar el 2019 amb beneficis després de tres anys amb pèrdues i va aconseguir reduir el deute en 7,9 milions. Té encara, però, un deute de 23,6 milions. La baixada de la producció dels darrers mesos ha provocat la necessitat de liquiditat per "reforçar la competitivitat" de la companyia. L'any 2019 l'empresa va facturar 60 milions d'euros, un 19% menys que el 2018.

Cerveeses del Montseny inverteix 60.000 euros en un espai de tast

Sant Miquel de Balenyà L'empresa Cerveeses del Montseny ha invertit al voltant de 60.000 euros en la creació del Tap Room, un espai integrat a la fàbrica que tenen a Sant Miquel de Balenyà on es pot fer degustació de cerveeses. Són 200 metres quadrats amb sis aixetes d'on surt el producte, decorat amb fusta, amb una barra, taules i fins i tot un segon espai superior amb taules llargues i bancs a sobre dels diferents tancs de fermentació. Aquest projecte vol servir també per reforçar el servei que dona l'empresa en un moment en què les vendes han baixat. L'espai, que acollirà activitats lúdiques, obrirà divendres i dissabtes.

Trobada per ampliar la visió supramunicipal entre el Consorci de la Vall del Ges, Orís i Bisaura i l'Oficina de Promoció Econòmica de Manlleu

Torelló Representants del Consorci de la Vall del Ges, Orís i Bisaura i de l'Oficina de Promoció Econòmica (OPE) de Manlleu es van reunir fa uns dies a la Cooperativa de Torelló per concretar accions conjuntes i de caire supramunicipal en la promoció econòmica, formació i suport a les empreses dels municipis on operen. A la trobada hi havia l'alcalde de Torelló, Marçal Ortuño; el de Sant Quirze de Besora i president del Consorci de la Vall del Ges, Orís i Bisaura, David Solà; la regidora de Promoció Econòmica de Torelló, Mercè Faja; el regidor de Promoció Econòmica de Manlleu, Eudald Sellarès, així com tècnics de les dues institucions.

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (22-6-20)

CONILL: 1,74 (=)
 POLLASTRE VIU: 0,79 (=) - 1,19 (=)
 POLLASTRE SACRIFICAT: 1,38 (=) - 1,93 (=)
 OUS: xl: 1,28 - l: 0,77 - m: 0,69 - s: 0,51 (=)
 GALLINA LLEUGERA: 0,08 (=)
 GALLINA SEMIPESADA: 0,25 / 0,26 / 0,27 (=)
 GALLINA PESADA: 0,07 (=)
 GALL: 0,05 (=)
 ESTRUÇ: S.C.

Llotja de Vic (19-6-20)

PORC: 1,757 / 1,769 (+0,020)
 GARRINS RAÇA: recollida: 18/ 20 (=)
 PARTIDA GRAN: 58/59,50 (+1)
 ANOLLS (des de 351 kg): 3,74 / 3,59 / 3,37 / 3,22 (=)
 VEDELLS (fins a 350 kg): 3,79 / 3,60 / 3,45 / 3,31 (=)
 FRISONS (+ de 211 kg): 3,36 / 3,28 / 2,02 (=)

FRISONS (fins a 210 kg): 3,13 / 3,05 / 1,61 (=)
 VEDELLA(261/300 kg): 3,71/3,57/3,46/3,14 /2,45(=)
 VEDELLA(221/260 kg): 3,77/3,61/3,50/3,23/2,44 (=)
 VEDELLA(180/220 kg): 3,82/3,62/3,51/3,26/ 2,46(=)
 VACA: 2,70/2,50/2,25/1,95/(+10)1,40/1,20 (=)
 FRISÓ: 40 / 100 (+5/+5)
 ENCREUAT: 105 / 230 (+5/+5)
 TÒFONA NEGRA: 180-300 (preu des del 6 de març)

Mercalleida (19-6-20)

PORC VIU selecte: 1,330 (+0,015)
 LLETÓ 20 kg: 37 (=)
 XAI (23 a 25 kg): 3,10 (+0,15)
 XAI (25 a 28 kg): 2,95 (+0,15)
 OVELLA DE VIDA: 75 /u (=)
 BLAT PINSO: 190 (+2)
 BLAT PA: 196 (+2)
 MORESC: 176 (=)

ORDI LLEIDA: 160 (=)
 COLZA: 310 (=)

Llotja de Barcelona (23-6-20)

GARROFA: 215/t (-3)
 GARROFA FARINA: 215/t (=)
 SOJA PAÍS: 320 (+1)
 MORESC UE: 181/t (+1)
 BLAT: 191/t (-1)
 ORDI PAÍS: 163/t (=)
 FARINA DE PEIX: 1.030 (=)
 GIRA-SOL: 215 (-3)
 MILL: 475 (=)
 COLZA: 243 (-5)
 SORGO: S.C.

Grans del Lluçanès (19-6-20)

GRA DE COLZA: preu a consultar

Què se n'ha fet de...

Cinto Vizcaíno (1)

Futbolista professional i arquitecte del camp municipal de Vic

Cinto Vizcaíno, que va jugar diverses temporades a Segona Divisió fins que es va retirar per centrar-se en l'arquitectura, enceta una sèrie de converses amb exesportistes d'Osona i el Ripollès

El Sabadell és un dels equips on va jugar més temps i el que li va permetre arribar a Segona A

L'exfutbolista Cinto Vizcaíno és conegut al món de l'arquitectura, on ha tingut una trajectòria de prestigi, com a Jacint Vizcaíno. Entrat a la seixantena manté el contacte amb els amics del futbol

ritme del seu equip. Qualsevol dels entrenadors que va tenir el feia titular indiscutible.

Però li va tocar viure temps complicats al món del futbol. No existia cap associació de jugadors i els clubs campaven a la seva amb els contractes: "Vaig ser un dels dos representants del Sabadell a la primera reunió de l'AFE a Catalunya, recordo que teníem convocada una vaga en un partit al camp del Castella, el filial del Madrid". Va costar, però finalment els jugadors es van sortir amb la seva: "Pensa que els contractes d'aleshores eren per sempre i el club només incrementava el sou un deu per cent, de manera que les diferències entre els que hi portàvem anys i

Calldetenes

Lluís de Planell

Avui és un arquitecte de prestigi i fa uns anys va ser un futbolista de gran nivell que va jugar diverses temporades a Segona Divisió (el que ara és Segona A o Lliga SmartBanck). Una de les seves obres arquitectòniques més notables és el camp municipal de futbol de Vic. Estem parlant de l'arquitecte Jacint Vizcaíno i el futbolista Cinto Vizcaíno.

De molt jove en Cinto era un gran jugador de futbol però també era molt bo en hoquei patins: "A hoquei hi vaig jugar entre els 11 i els 14 anys, ho vaig fer amb en Pere Viñas, l'Oriol, en Ramon Furriols... Érem un bon equip i ens ho passàvem bé". Tothom el volia però ell havia d'escollir entre dos esports que li agradaven, i es va quedar amb el futbol: "Vaig començar en un equip que es deia Júnior que en fusionar-se amb l'Ausa van fundar l'OAR Vic".

Després de jugar fins al primer any de juvenil amb l'OAR Vic va fitxar pel futbol base del RCD Espanyol, on en acabar de juvenil el van cedir al Reus, de Tercera Divisió. "En aquell temps ningú debutava al primer

equip en acabar de juvenil", de manera que després de Reus el van cedir al Vic. Finalment, es va desvincular de l'Espanyol per fitxar pel CE Sabadell, que la primera temporada el va cedir al CE Manresa, fins a fer el salt al primer equip on va jugar a Segona A; després va seguir al Terrassa a la mateixa categoria, va tornar a Vic, va jugar una temporada al Tortosa, a Tercera Divisió, fins al retorn a Vic, on va acabar la seva carrera esportiva:

"Els darrers anys treballava i jugava", i recorda que als 28 anys va decidir centrar-se en l'arquitectura.

En Cinto va poder jugar a futbol mentre estudiava el prebataxillerat, que "el vaig fer a Barcelona jugant a l'Espanyol, que ens pagava els estudis". Després va compaginar el futbol i la universitat, fins que a l'època del Terrassa "ja tenia despatx a Vic amb un company".

Era molt jove quan li van encarregar el projecte

d'un nou camp de futbol a la ciutat de Vic: "M'ho va demanar Jacint Codina, el promotor del camp, i vaig fer el disseny pensant en camps que havia viscut com el del Sant Andreu, on havia anat a jugar, o el del Sabadell. La direcció de l'obra, això sí, vaig preferir que la portés Albert Vilarrasa, tècnic de l'Ajuntament", detalla.

En Vizcaíno futbolista era un jugador molt tècnic que ocupava la zona ampla del terreny de joc, on portava el

Els camps del Sant Andreu i el Sabadell el van inspirar per fer el camp del Vic

els nous fitxatges eren molt grans".

El pas del temps permet parlar de confidències que en el seu moment no es van fer públiques perquè eren íntimes. Per exemple, en Cinto va escollir el futbol i no l'hoquei, i el principal motiu era aquest: "Em vaig formar com a jugador d'hoquei al Vic. En aquell temps em van dir que si volia triomfar havia d'anar al Voltregà i ho vaig fer, però no m'hi trobava bé, els meus amics eren a Vic i allà no era feliç i d'aquesta manera vaig escollir el futbol".

En Cinto ha ben entrat en la seixantena, però no ha deixat la pràctica de l'esport i "amb els amics del futbol ens trobem tot dinant una vegada l'any, menys enguany que no serà possible per culpa del coronavirus". La conversa amb ell és la primera d'una sèrie que explicarà què se n'ha fet d'alguns esportistes destacats d'Osona i el Ripollès.

BERNAT CEDO

La UE Vic ha quedat en segon lloc del grup 1 de Primera Catalana

Premis al joc net

La FCF reconeix set equips osonencs per la pràctica esportiva respectuosa i no violenta

Vic

L. Miralpeix / Ll. de Planell

La Federació Catalana de Futbol (FCF) ha fet públics els resultats i per tant els equips guanyadors de la primera edició del Premi Joc Net, un guardó que s'ha instaurat la temporada 2019/20 dins de la campanya "Tots som un equip" amb l'objectiu de fomentar la pràctica esportiva de manera respectuosa i no violenta. La FCF

volia premiar els clubs de les diferents competicions i categories en una lliga paral·lela, la del joc net, amb un premi econòmic per als dos primers classificats de cada grup i categoria.

El Premi Joc Net recompensa amb 1.000 euros, el primer premi, i 500, el segon, aquells equips amb menys amonestacions i expulsions de Primera, Segona, Tercera i Quarta Catalana i que per tant hagin tingut un joc més net. En

total, són 111 els equips d'arreu del territori català que rebran per part de la FCF la suma de 82.500 euros a partir d'aquest dijous, quan es van fer públics els vencedors i es tramitarà el pagament dels premis. Entre els guardonats hi ha set equips osonencs: UE Vic, Vic Riuprimer REFO, OAR Vic (per partida doble), Voltregà, Torelló, Tona i Santa Eugènia.

En el grup 1 de Primera Catalana, la UE Vic ha que-

dat en segon lloc amb 61 punts, només superat pel Girona, que n'ha sumat, un cop acaba la Lliga de forma anticipada a causa de la Covid-19, un total de 44. "Estem molt contents amb aquest premi perquè s'ajusta al concepte de valors que caracteritza la nostra entitat. Volíem fer bon futbol i el vam aconseguir fer acompanyat d'un comportament que ens ha permès guanyar aquest premi", assegura el

president vigatà, Ignasi Puig.

En el grup 4 de Segona Catalana, el Vic Riuprimer REFO ha aconseguit la primera posició amb 67 punts seguit pel Caldes, que n'ha sumat 72. En el grup 5 de Tercera Catalana, OAR Vic, amb 59 punts, i Voltregà, amb 65, han estat els primers i segons classificats, respectivament. A la Quarta Catalana, els guanyadors dels grups 3 i 4 han estat Torelló, amb 51 punts, i Tona, amb 38, mentre que els segons classificats són OAR Vic, amb 55, i Santa Eugènia, 43.

La classificació s'estableix ordenant els equips de

UE Vic, Vic Riuprimer, OAR, Voltregà, Torelló, Tona i Santa Eugènia, premiats

menor a major puntuació respecte a les sancions rebudes: 1 punt per cada amonestació (targeta groga), 3 punts per cada doble amonestació, 3 punts per un partit de sanció (excepte per doble amonestació), 1 punt addicional per cada partit de sanció superior a un i 10 punts per cada sanció lleu d'equip 10 punts.

Des de la delegació d'Osona de la FCF, Toni Tañà es mostra "molt content" amb els resultats obtinguts pels equips osonencs ja que s'ha aconseguit representació a tots els grups i afegeix que "és senyal que s'estan fent les coses ben fetes".

La classificació del Premi Joc Net era pública i es podia consultar setmanalment (cada dijous) al web de la FCF.

Un estiu sense tornejos de futbol

Suspenen el 36è Torneig F5 de Taradell, per on passaven centenars de persones cada dia

Taradell

L.M.

Els clubs no volen arriscar i l'estiu es quedarà sense tornejos de futbol. El darrer a anunciar la suspensió ha estat el de Taradell. La 36a edició del torneig haurà d'esperar. Dilluns al vespre l'organització del Torneig F5 de Taradell i la Junta Directiva de la UD Taradell van decidir suspendre de forma definitiva l'edició d'enguany. Des de feia setmanes estaven buscant una possible alternativa al model habitual i també estudiant els protocols i les regulacions per la pandèmia: "Ens hem reunit i assessorat,

hem estudiat les normatives de totes les fases, hem fet protocols i hem preparat el torneig 2020 amb la màxima il·lusió per poder-lo celebrar". Malgrat tot, al final han decidit suspendre'l. En els darrers anys, el torneig de futbol 5 de Taradell començava l'endemà de Sant Joan i s'allargava durant tot el juliol. Hi passaven més d'un centenar d'equips i centenars de persones cada dia (de dilluns a divendres).

En un comunicat expliquen que "ha estat una decisió molt difícil i hem esperat fins a l'últim moment amb la positivitat i l'esperança de molts de nosaltres de poder-

lo celebrar, però davant la situació estem creiem que la decisió més òptima és la que acabem d'anunciar" i en justifiquen la suspensió per dos motius. El primer és perquè "davant de tot, el valor prioritari és prevenir la salut dels nostres participants, visitants i dels mateixos voluntaris i treballadors del club i organització" i el segon és "que davant el buit legal que hi ha en les normatives sobre les responsabilitats jurídiques en la fase de represa i que el posicionament de les administracions no és prou clara a donar suport a la celebració del torneig, cap membre de

l'organització i junta que de forma altruista i voluntària dedica el seu temps lliure a gestionar el club vol sentir-se responsable davant la situació d'un brot a les nostres instal·lacions", apunten des de l'organització.

La resta de tornejos de la comarca d'Osona també s'han anul·lat en els darrers dies i només queda pendent saber què faran a Castellarçol. Aquest dijous al vespre, en el moment del tancament del diari, hi havia prevista una reunió en la qual havien de decidir el futur de la 43a edició del torneig de futbol sala per excel·lència al Moianès.

Plantilles gairebé tancades als principals clubs

Vic La majoria de clubs de les categories superiors d'Osona (Primera i Segona Catalana) donen pràcticament per tancades les seves plantilles per al proper curs a l'espera que es juguin els play-offs de Segona B i hi hagi algun jugador descartat. Tot i així, a Primera Catalana, el Vic ha fet oficial la incorporació d'Aarón Reinón provinent de l'Europa de Divisió d'Honor Juvenil, mentre que el porter Eloi Castro, provinent del Juvenil vigatà, puja al primer equip on Carles Roca ha estat el darrer a renovar. A Segona Catalana, el Torelló incorpora Joan Carles Rodríguez (Abadesenc) i són baixa Hamza, Berrócal i Guillem Parés.

Jordi Molas encapçala el grup que opta a gestionar l'entitat de bàsquet vigatana

Una candidatura d'exjugadors opta a la presidència del CB Vic

Jordi Molas és la cara visible d'un grup que té com a eixos principals la formació, el compromís amb la ciutat i l'educació a través de l'esport

Vic

Esther Rovira

L'estat d'alarma per la crisi sanitària del coronavirus ha obligat a endarrerir les eleccions que tenia previstes celebrar el Club Bàsquet Vic al maig. Un cop acabada la mesura, però, s'ha posat en marxa tot el procés electoral i s'han accelerat els terminis per tal que la junta que entri pugui començar a treballar i el club ja tingui activitat al mes de juliol. Dimarts es va constituir la junta electoral, aquest divendres finalitza

el termini de reclamacions del cens electoral i dissabte s'obre el termini per presentar candidatures, que s'allargarà només fins dimarts. En cas que n'hi hagi més d'una hi ha prevista una convocatòria d'eleccions per al dissabte 4 de juliol a la tarda, encara que a hores d'ara aquesta opció no sembla provable. La junta actual va anunciar fa uns dies la seva intenció de plegar i, de moment, l'única que ha fet pública la voluntat de presentar-se és una que està formada per exjugadors i que ja fa temps que es reu-

neix per elaborar un nou projecte per gestionar l'entitat.

L'encapçala Jordi Molas, que ja estava a la junta actual, i la completen Santi Paré, Albert Vilarrasa, Eduard Pallarès (que fa quatre anys va perdre contra Pietro Parma en les primeres eleccions en la història del club), Joan Herrero, Jordi Solà, Jordi Vinyeta, Josep Maria Boix i Pere Uya. "Som noves generacions i ens fa molta il·lusió entrar per vetllar per la formació, el compromís amb la ciutat i l'educació a través de l'esport", detalla Molas.

En cas de sortir, preveuen organitzar-se en quatre comissions: "L'esportiva, que buscarà potenciar la base i tenir els millors equips possibles, sempre a través d'una bona base; l'econòmica, que vetllarà per la transparència i l'equilibri pressupostari; la social, que treballarà el sentit de pertinença de jugadors i pares, i la institucional, que se centrarà a tenir bona relació amb l'Ajuntament i col·laborar amb la ciutat. Volem que tots els membres de la junta se sentin representats i actius", explica el candidat

a president, que també preveu un canvi d'estatuts "per estar-hi només vuit anys, perquè creiem en el límit de dos mandats".

En la part esportiva s'ha dissenyat una estructura on el director esportiu del club, Sergi Fortes, ajudat per un parell d'incorporacions que ja tenen previstes ajudaran a formar els entrenadors i jugadors dels 21 equips existents. "Com més entrenadors de la casa puguem tenir millor", diu. En la part social, l'objectiu principal serà fer créixer la massa social i també potenciar el vessant integrador començant per la incorporació d'un equip

De dissabte a dimarts es poden presentar les candidatures

del Club Car de Sant Tomàs i també impulsant un projecte amb el Femení Osona per ensenyar el bàsquet a les escoles. "Volem ser un referent a la comarca i a la Catalunya Central i créixer en qualitat i formació. Si podem créixer en nombre de jugadors també està bé però el més important és fer xarxa i tenir un bon club formador", afirma Molas.

Si entren, una de les primeres qüestions que caldrà resoldre és la inscripció i l'aval per tal que el primer equip jugui a Lliga EBA i després s'haurà de perfilar el conjunt. També tenen ganes de començar a fer tecnificació, perquè després de tants mesos de confinament els jugadors puguin tornar a la pista "especialment els nens, que en tenen moltes ganes". Caldrà veure, però, què passa aquest cap de setmana i l'inici de la propera en el procés electoral per conèixer quin serà el futur del club.

ALBERT LLIMÓS

Nova junta i nous colors del CC Manlleuenc

Manlleu El Club Ciclista Manlleuenc, amb una llarga trajectòria dins del ciclisme osonenc i català ja que va ser fundat el 1966, reviu una segona joventut amb la incorporació d'una nova junta presidida per Albert Muñoz i amb uns nous colors. Per deixar-ne constància, el cap de setmana passat es van fer la foto oficial de l'entitat. Des del club, amb un centenar de socis, es proposen sortides setmanals on caben diferents nivells, és a dir, està obert a tothom i es busca crear un bon ambient entre els assistents per gaudir de la pràctica d'aquest esport, l'ambient i tot el que comporta. Inicialment, es proposa una ruta i després, en funció de les necessitats personals, es pot fer el recorregut establert, allargar-lo o escurçar-lo. Cal destacar que últimament hi ha hagut un augment de persones que practiquen el ciclisme, sobretot en el sector femení. També es fan classes de ciclisme *indoor* i quan el desconfinament ho permeti hi ha previstes altres activitats com formacions de primers auxiliis, tallers de mecànica bàsica, nutrició... La voluntat del club és anar creixent, conèixer noves persones i viure noves experiències sobre i fora de la bicicleta. Per això fan una crida a qui s'hi vulgui unir.

PERE PUIGDERRAJOIS

Tornar a córrer

El Cros de Sant Joan de Prats és la primera cursa que es fa després del confinament

Prats de Lluçanès

Anna Gorchs

Prats de Lluçanès va celebrar dimecres amb èxit el 43è Cros de Sant Joan. Va ser una edició especial, amb un format totalment diferent a l'habitual per complir amb les mesures de seguretat arran de la Covid-19, que va tenir 64 inscrits. Tot indica que ha estat la primera cursa postconfinament de l'Estat espanyol i fins i tot la Diputació ha demanat a l'organització com l'havia preparat.

El cros, d'uns sis quilòmetres, va tenir un format de cronoescalada. Les sortides van ser esglaonades, amb una diferència de temps d'un minut. Hi va haver dues formes de participar-hi, individual o per unitat familiar. Per evitar al màxim les trobades, les sortides es van ordenar segons el nivell de cada corredor. També es va establir una normativa de participació.

“Quan a mitjan mes de

Per mantenir la distància de seguretat se'n va canviar el format i es va fer una cronoescalada

març es van començar a suspendre curses, la primera pensada va ser deixar-ho estar, però entre els membres del grup va haver-hi una visió més optimista i vam treballar per emmotllar el cros a la situació actual”, afirma Santi Girvent, membre de

Set de Córrer, entitat coorganitzadora de l'esdeveniment juntament amb l'Ajuntament del municipi, que fa una valoració positiva del desenvolupament de la prova.

Pol Raich (JAB Berga) va ser el guanyador del cros amb un temps de 19 minuts i

8 segons, seguit del corredor local Roger Soler (20'41") i Guillem Cabrera (21'01"). En la categoria femenina, les tres primeres classificades, totes locals, van ser Nora Boix (28'22"), Cristina López (28'30") i Núria Sañas (28'41").

Màxima igualtat al grup de Rabaseda

València Setmana de contrastos per al jugador ripollès Xavier Rabaseda a la final de la Lliga ACB. En el partit de dilluns que enfrontava el seu equip, l'Herbalife Gran Canària, al San Pablo Burgos Rabaseda els seus van imposar-se per 91-87. Una victòria que sumada a la del Madrid contra el València deixava un empat entre quatre a la classificació del grup B: València, Reial Madrid, Burgos i Gran Canària. Dimecres, però, les coses van canviar. El rival dels canaris era el Casademont Zaragoza i, en aquest cas, l'equip de l'aler ripollès va caure per 85 a 76. Això sumat a la derrota del Madrid contra l'Andorra i la victòria del València amb el Burgos deixava els valencians amb tres victòries seguits d'Andorra, Madrid, Burgos i Gran Canària, amb dues victòries. L'última jornada de la fase de grups serà aquest divendres i el conjunt de Rabaseda s'enfrontarà al València (18.30); el Burgos, a l'Andorra (15.30), i el Madrid, al Saragossa (21.30). Aquests enfrontaments decidiran els dos equips que passen a semifinals.

ESPAI ESPECIAL: Club Tennis Vic

Primera setmana dels casals al CT Vic

El Club Tennis Vic ha iniciat aquesta setmana els casals d'estiu. Ho han fet a un bon ritme i seguint tots els protocols de seguretat i higiene marcats per la Generalitat en referència a la Covid-19. Es tracta d'un casal lúdic i recreatiu en el qual tots els infants inscrits realitzen dues sessions setmanals de tennis, dues d'anglès i una de pàdel, a banda d'anar a la piscina. Els més petits tam-

bé fan activitats i tallers i els més grans, jocs a l'aire lliure i dinàmiques recreatives. Amb la nova actualització de la normativa dels protocols de les activitats de lleure educatiu de l'estiu 2020, el CT Vic disposa d'algunes places tant als casals d'estiu com a l'English Summer Camp i també en les activitats esportives en el marc de l'Estiu al Tennis, que s'allargarà fins al 10 de setembre.

Tardes-nits de Pàdel Jump

El Pàdel Jump és una nova activitat que ofereix el Club Tennis Vic per aquest estiu. Es tracta d'una nova línia per fer entrenaments d'uns nivells molt concrets de pàdel. Aquesta es portarà a terme les tardes-nits del 30 de juny i els dies 2, 7, 14, 28 i 30 de juliol. Al llarg d'aquests dies es farà una categoria diferent.

Les categories són: masculí i femení A, B, B+ i C i dues de

menors: de 8 a 12 anys i de 12 a 18 anys. Es tracta de dues hores de joc (sense descans) en format americana. Les inscripcions per participar-hi s'han de fer de manera individual i per a un dia mentre que 15 minuts abans de l'inici de l'activitat se'n farà el sorteig. Les places són limitades a 16 persones i tots els participants tindran regals i els guanyadors, a més a més, premis.

Torna el Club de Lectura al Club Tennis Vic

El proper dijous 2 de juliol es farà un nou Club de Lectura al Club Tennis Vic. Serà a les 8 del vespre a les sales socials del club i estarà conduït per Mònica García. En aquesta ocasió es parlarà de l'obra *Tokio Blues*, d'Haruki Murakami. Es tracta del llibre que estava previst llegir i comentar just abans del confinament per la crisi sanitària del coronavirus i que va quedar pendent. Els participants també podran parlar i comentar els llibres que hauran pogut llegir durant aquests mesos. Per participar al Club de Lectura del CT Vic no cal haver-se llegit el llibre ni tampoc inscripció prèvia. Abans de finalitzar la sessió s'escollirà el proper llibre a llegir. Està dirigit a totes aquelles persones amb ganes de llegir, fer amics i parlar de llibres.

EL 9 ESTIU

26 DE JUNY
2020

La Flama del Canigó manté el simbolisme

Pàg. 34 i 35

La Flama del Canigó sortint del monestir de Ripoll, on s'havia fet l'ofrena floral a la tomba del comte Guifré

ALBERT LLIMÓS

Pàg.
38

'La noia que sempre fa tard', de Maria Saladich, d'EL 9 NOU a un llibre

Pàg.
37

Cap de setmana de festes majors a Perafita, Sant Pere de Torelló i Sora

Pàg.
45

El sommelier David Seijas rememora la seva infància a Seva

Pàg.
46

Joan Roca i Xevi Freixa estrenen una secció de microcontes inspirats durant el confinament

Gent vinguda de diferents llocs de Catalunya es va aplegar dimarts al matí per rebre la Flama del Canigó a Coll d'Ares. Durant tot el matí, l'antic pas fronterer es va convertir en símbol d'una tradició que s'havia volgut mantenir malgrat les dificultats.

Mantenint la Flama

Coll d'Ares va rebre dimarts gent vinguda de tot Catalunya per recollir el foc encès la nit abans al cim del Canigó

Molló

Jordi Vilarrodà

Amb molta puntualitat, a les 8 del matí d'aquest dimarts, arribaven a Coll d'Ares els portadors de la Flama del Canigó. Un grup reduït de 10 persones –cinc del Principat i cinc de la Catalunya Nord– havien rebut el permís de les autoritats franceses per complir la tradició de renovar el foc a la muntanya, evitant les aglomeracions d'excursionistes que cada any es produeixen al reduït espai del cim, a 2.784 metres d'alçada.

L'encesa havia estat especial, sobretot perquè encara no fa unes setmanes, amb l'accés als parcs naturals i la frontera tancats, no se sabia ni tan sols si es podria dur a terme. "Era diferent i emotiu, amb tan poca gent", explicava Santi Pocino, que interpretava el personatge de Jacint Verdaguer al documental sobre l'ascensió del poeta a l'Aneto. L'agent rural i muntanyenc afincat a Osona havia estat un dels testimonis d'aquest moment, en un cim que és també molt *verdaguerià*. L'Associació Flama del Canigó d'Igualada, al costat d'Òmnium Cultural, és qui cada any porta el pes en aquesta renovació del foc, i van ser els seus porta-

dors els que van encendre el peveter a Coll d'Ares perquè hi cremés durant les hores següents. L'antic pas fronterer, al límit entre el Ripollès i el Vallespir, era enguany el lloc on Òmnium havia convidat els *equips de foc* de tot Catalunya per anar a recollir la Flama del Canigó. Els alcaldes de Molló i Prats de Molló, Josep Coma i Claude Ferrer, feien d'amfitrions d'una improvisada trobada que va acabar reunint gent de molts llocs de Catalunya. Des d'uns ciclistes de la Bisbal d'Empordà amb una bici-

Daniela Grau:
"La Flama s'ha fet visible a les xarxes socials"

cleta preparada per dur el quinquè de la Flama, fins a la gent del Centre Excursionista Cim de Bellpuig d'Urgell, que la porten a Puigcerdà, i des d'allà, també en bicicleta, baixa cap a les terres de Ponent. Marxava un grup que havia de portar la Flama a peu fins a Sant Feliu de Pallerols, a la Garrotxa, o un altre que volia arribar fins al santuari de Núria, els atletes i ciclistes de Teià i del Masnou, al Maresme,

els del Centre Excursionista de Cerdanyola del Vallès o els representants d'Òmnium de les Terres de l'Ebre, potser els que venien de més lluny, i que òbviament anaven en cotxe. Alguns dels que eren al cim acumulaven una llarga trajectòria, com Montserrat Ribas, d'Igualada, que als seus 82 anys compta més de 60 ascensions a la pica del Canigó, i que hauria volgut ser-hi també enguany, amb el seu home, "però nosaltres som grup de risc". Van passar el confinament més llarg de Catalunya, i una situació molt dura a tota l'Anoia, però mentre s'acomiadava marxant en cotxe deia que "n'hem sortit més forts" i que s'hi ha de tornar, és clar, l'any que ve per seguir sumant ascensions al Canigó. Des de Coll d'Ares també va marxar el foc que a mig matí arribava al Parlament de Catalunya, portat per Blanca de Llobet, de la junta directiva d'Òmnium.

El peveter va quedar encès, custodiat per una dotació de dos voluntaris dels Agents Rurals, que des de la seva Unitat de Suport d'Actuacions Especials, dotada amb un equip de comunicació, també havien fet el seguiment de l'ascens i la baixada del Canigó a la matinada. Durant tot

el matí de dimarts, va ser un lloc de pelegrinatge de gent de diverses procedències que recollia la Flama, es feia les fotografies de rigor i marxava. Alguns de ben curiosos, com l'Albert, que pujava des de Santa Coloma de Farners amb una històrica moto de fabricació soviètica –una Dnepr amb sidecar– a la qual hi havia acoblat el suport per

al quinquè. "Espero que no em diguin res els Mossos", deia. El Grup de Muntanya de la Vall de Camprodon arribava a mig matí amb Cisco Carola al capdavant. Havien fet una ruta llarga, "des d'Espinavell cap a la Torre del Mir, Santa Margalida i baixar fins aquí a Coll d'Ares", explicava aquest bomber jubilat, antic cap del

Ripoll la va rebre amb dansa i música

Òmnium i l'Ajuntament organitzaven l'acte

Ripoll

EL 9 NOU

Com els anys anteriors, un espectacle de dansa i música davant el monestir va servir de rebuda a la Flama del Canigó a Ripoll. Òmnium Cultural i l'Ajuntament tenien la voluntat que fos "tan semblant com fos possible" a la normalitat, però respectant les normatives. Per això l'accés al monestir per fer l'ofrena floral a la tomba del comte Guifré va ser restringit i el públic va esperar a

fora, assegut en cadires.

El ballarí Miquel Barcelona va protagonitzar un solo de dansa, acompanyat musicalment per Oriol Mula. Prèviament, les veus de Marina Prat i Monik Bargalló, amb l'acompanyament de tres components dels Randalaires, havien omplert de cançons i poesia el moment posterior a l'arribada de la Flama, portada pels atletes de l'Esportiu Ripollès des de Coll d'Ares. L'acte va acabar amb l'encesa de la torxa al campanar del monestir. El

L'encesa del peveter a Ripoll, davant del monestir, amb els atletes que arribaven de Coll d'Ares i l'alcalde, Jordi Munell

record als presos polítics i a la situació difícil viscuda durant el més fort de la pandèmia va ser present en

un emocionat discurs de l'alcalde, Jordi Munell. El president de Tradicat, Andreu Coll, va remarcar en que l'ac-

te s'hagués pogut celebrar la rebuda, quan feia poques setmanes semblava que no es podria celebrar.

Corrent, en bici o en moto... i amb les mascaretes

Molló Les mascaretes marcaven la diferència en la indumentària dels que enguany recollien la Flama del Canigó a Coll d'Ares, tot i una certa tranquil·litat pel fet de ser a l'aire lliure i en un espai que permetia guardar les distàncies. L'arribada de la Flama des de la Catalunya Nord, tant al matí com a la tarda, va relaxar els protocols de separació interpersonal i els equips de focs van acostar a encendre els quinqués amb què l'havien de portar als seus pobles. A l'esquerra, un moment de la primera encesa, a les 8 del matí, amb portadors procedents de diferents llocs de Catalunya protegits amb mascaretes. A la dreta, de dalt a baix, els corredors de l'Esportiu Ripoll, que la van portar fins la capital del Ripollès com havien fet els últims tres anys, però adaptant-se a les normatives sanitàries i fent relleus. Al mig, l'Albert de Santa Coloma de Farners amb la històrica moto Dnepr que duia sobre el sidecar el quinquè amb la Flama. A sota, els alcaldes de Molló i Prats de Molló, Josep Coma i Claude Ferrer amb Blanca de Llobet i Mireia Trias, d'Òmnium.

parc de Camprodon. Reposaven abans de tornar-hi i arribar a la població, que sempre rep la Flama en plena festa major.

Al migdia, no hi havia l'habitual dinar organitzat per Tradicat, ni les sardanes i la resta dels actes que solen congrega centenars de persones, suspesos ja des de fa setmanes perquè

eren incompatibles amb les normatives sanitàries. Però sí que a primera hora de la tarda arribava una altra delegació de la Catalunya Nord, encapçalada per la històrica activista cultural Daniela Grau, portant la Flama que es reparteix per la majoria de poblacions d'Osona, el Ripollès i el Moianès, de la mà de Tradi-

cat. L'entitat homenatjava enguany el darrer dels històrics promotors de la Flama del Canigó a Osona, Ramon Torra, que era present a Coll d'Ares. Daniela Grau, en una improvisada intervenció, va destacar les dificultats que hi havia hagut enguany per organitzar el repartiment de la Flama, però també va posar de relleu que "aquesta

malaurada situació ha tingut efectes positius, com el de fer-la visible a través de les xarxes socials amb moltes iniciatives que han anat sortint, cada una en funció de la seva visió". El seu parlament va ser l'únic que es va fer, amb el cant d'*Els Segadors* com a cloenda, mentre el petit seguici es preparava per marxar. Aquesta vegada

no hi havia la sorollosa i festiva caravana de cotxes que anuncia l'arribada de la Flama del Canigó als pobles. Quatre vehicles, discretament, enfilaven les rutes, mentre els darrers incondicionals que quedaven dalt de Coll d'Ares cridaven del dia: "Ni el virus, ni Espanya, no aturen la Flama!".

La Flama del Canigó arriba als barris de Vic

Vic La Flama del Canigó va arribar aquest any a la plaça de la Noguera de Vic. Caliu Solsticial, de la mà de les associacions de veïns, va fer una crida perquè els veïns sortissin al carrer i amb espelmes fessin diverses formes al terra, des d'una flama fins a un cor o els Països Catalans. Acompanyats amb música, a partir de les 11 de la nit es van anar encenent les espelmes amb el foc de la Flama del Canigó. Caliu Solsticial està format per veïns de Vic que creuen en el foc com a element de germanor, regeneració i transformació.

Centelles, rebuda amb retrobament dels Lluïsos

Centelles La Cobla Lluïsos de Taradell va fer la primera audició de sardanes després del confinament a Centelles, durant la rebuda de la Flama del Canigó, que va canviar del Passeig, lloc habitual, a la plaça Major. De les nou sardanes que van oferir en versió curta, se'n van ballar tres, i els balladors estaven separats per una peça de bandera catalana, com es veu a la fotografia, per no tenir contacte entre ells. L'acte estava organitzat per l'Ajuntament en col·laboració amb l'Associació Sardanista 1 d'Octubre i els Geganters de Centelles.

Sant Joan 'diferent' a Prats

Les festes de Sant Joan i els Elois, de Prats de Lluçanès, sense l'emblemàtic Contrapàs, van aprofitar per homenatjar les víctimes del coronavirus i agrair l'esforç dels sanitaris

Una festa major petita a Sant Pere, amb tot però adaptat

Prats de Lluçanès

Anna Gorchs

Prop de 900 persones van assistir dimecres al vespre en el que va ser l'acte central de les festes de Sant Joan i els Elois de Prats de Lluçanès i que va tenir un doble caràcter emotiu i festiu. Va ser la novetat del programa d'actes, que s'ha vist totalment marcat per la crisi del coronavirus i que ha fet que el poble visqués una celebració ben diferent a l'habitual.

L'acte es va iniciar amb la interpretació de la cançó *Núvol blanc*, de Lluís Llach, a càrrec d'artistes locals i en homenatge a les persones que han mort els últims mesos sigui per Covid-19 o no, alhora que es va fer un agraïment als "herois i heroïnes" d'aquesta crisi sanitària. Després de l'encesa del petardàs, es va projectar una gravació de la xaranga Tximeletak, que habitualment actua en directe, junt amb un recull d'imatges de les festes. També es van projectar imatges del Contrapàs de l'any passat, un dels actes més sentits i esperats de la festa que enguany no s'ha pogut celebrar i que molts assistents van puntejar des de la cadira. En el decurs de l'acte, que va incloure un concert amb l'Orquestra Selvatana, rumba amb David Canal i música final amb DJ Marc Serra, es van elegir la pubilla i l'hereu

Tres dels moments d'unes festes, les més especials que s'han viscut els últims anys

del poble, que són Júlia Cots i Marc Muntanyà.

Per motius de seguretat, el programa no ha inclòs activitats tan emblemàtiques com la revetlla de Sant Joan, la ballada del Contrapàs, la cercavila pels carrers del poble amb la xaranga o les curses dels Elois. Sí que s'ha celebrat l'arribada de la Flama del Canigó, el

de Sant Joan i un recorregut d'animals i carros pel poble, dijous al matí, en un format més reduït a l'habitual. "Agraïm la corresponsabilitat de la gent, la col·laboració de les entitats i la comprensió per la situació que vivim", afirma Isaac Romero, regidor de Festes, que recorda que no han estat les festes que haurien volgut organitzar,

i afegeix que els actes s'han celebrat tal com estaven previstos, sense haver de lamentar incidents, i espera que l'any vinent les festes puguin tornar a la normalitat. Per això com a fi de festa es va projectar pel canal de YouTube de l'Ajuntament un vídeo amb el tema *Ens tornarem a veure* de Nyandú protagonitzat per persones del poble.

Sant Pere de Torelló

G.R.

El programa de la festa major petita de Sant Pere, que s'inicia aquest diumenge, "és el mateix amb mesures sanitàries", assegura la regidora de Festes, Dolors Casellas, ja que "s'ha de vigilar perquè la Covid ha portat pèrdues a l'home. El programa es manté respecte a edicions passades però s'ha adaptat. Els actes començaran diumenge a la tarda amb el tobogan d'aigua, que es recupera després que s'hagués d'anul·lar a causa del mal temps per la festa major del setembre passat. En aquest cas, "l'aigua està tractada" i els participants "baixen d'un en un". La revetlla de Sant Pere es farà a la plaça Monmany i abans del sopar hi haurà l'actuació d'El Sobrino del Diablo, es farà el sorteig dels guanyadors de les paneres dels comerços i es repartiran els premis del punt de llibre de la Biblioteca L'Esqueller. El sopar se l'haurà de portar cadascú i es posaran les taules separades. Pel que fa al vermut de dilluns, festiu al municipi, es canviarà el format i es faran variats individuals, apunta Casellas. Les sardanes sonaran i "si algú vol ballar ho podrà fer" amb mascareta i guants. Al vespre s'engegarà per primer cop la font de llums del nou parc del Mas i es farà un espectacle de bombolles de sabó gegants.

MARTÍ FONT

Camprodon acomiada la festa

Camprodon A Camprodon, la festa de Sant Patllari es va poder celebrar amb certa normalitat tot i les mesures implantades per la Covid-19, que demanaven mascareta i separació interpersonal a tots els actes. La distància va ser difícil de guardar sobretot en les audicions de sardanes, on alguns

no es van poder estar de ballar-ne. El tradicional dinar a la font va quedar descafeïnat: es va fer des de casa i, per primer cop, no hi va haver remullades al riu tot baixant de la festa. Les activitats de nit, que ja havien quedat suspeses i fora de programa, es van veure més afectades que mai amb el retrocés de la normativa que havia permès als bars musicals

obrir divendres. Si la primera nit es permetia el ball en aquests locals, dilluns es tancaven les pistes i ja només estava permès ser-hi assegut mantenint la distància de seguretat. La celebració va acabar dimarts amb l'esperada actuació de Joan Pera (i la proclamació de l'hereu i la pubilla) i els tradicionals focs artificials. **A.R.**

BOI

FESTES MAJORS

JORDI PUIG

La revetlla de Sant Pere, un dels actes que no faltarà a la programació de la festa major d'enguany

Perafita

Perafita té ganes de festa

Aquest divendres arrenca la festa major de Sant Pere amb un programa per a totes les edats adaptada a la situació actual

Perafita

Anna Gorchs

Un espectacle infantil sobre la igualtat d'oportunitats entre homes i dones donarà el tret de sortida aquest divendres al matí a tres dies de festa grossa a Perafita. La crisi del coronavirus ha condicionat l'elaboració del programa de festa major, que ha hagut de prescindir d'algunes activitats habituals però que n'inclou moltes d'altres. El concert de festa major, el pregó, el sopar popular, les havaneres i la revetlla de Sant Pere són alguns dels actes més destacats.

"Hem intentat que hi hagi una mica d'equilibri amb activitats per a totes les edats", afirma Marc Tort, regidor de Cultura, que explica que la crisi sanitària ha fet inviable la celebració d'algunes acti-

vitats que eren habituals, com el Desconcert per al jovent, el ball de festa major, el torneig de futbol sala, la caminada, la cursa de muntanya i el tir al plat. Segons comenta el regidor, alguns d'aquests actes s'han cancel·lat definitivament i d'altres s'intentaran reprogramar més endavant.

Pel que fa a les activitats de divendres, a la tarda hi haurà un espectacle de màgia per a petits i grans i, al vespre, bingo i concert.

Dissabte les activitats s'iniciaran amb un espectacle infantil i una xerrada sobre escalada a l'Himàlaia. A la tarda hi haurà concert amb Cafè Trio i al vespre se celebrarà el pregó, que enguany anirà a càrrec de Josep Vall-llosada, conegut com a Pepis. "És una persona d'aquelles que tothom sap qui és al poble", afirma Tort, que explica que el pre-

goner és un veí de Perafita des de fa "25 o 30 anys" que parlarà de les seves vivències al poble "amb un estil desenfadat". A continuació hi haurà sopar de festa major i, per cloure la vetllada, *chill-out*. Diumenge, últim dia de la festa, hi haurà missa, havaneres amb rom cremat i revetlla de Sant Pere.

La major part dels actes se celebraran a la plaça de Sant Antoni, que serà l'epicentre de la festa. En cas de mal temps es traslladaran al pavelló amb un aforament limitat. Tort comenta que en tots els actes es prendran les màximes mesures de seguretat.

La festa major està organitzada per l'Ajuntament del municipi conjuntament amb la comissió de festes, Fitafest. El regidor destaca la implicació i dedicació del jovent que en forma part.

Els Pelat i Pelut, a la festa major de mínims de Sora

Sora

EL 9 NOU

La situació provocada per la crisi del coronavirus també ha condicionat la festa major de Sora, que veu reduït pràcticament a la meitat el programa habitual. La festa arrencarà aquest divendres al barri de Cussons amb una sessió de cinema a la fresca, que substitueix el tradicional quinto, que es feia a dins.

Dissabte a partir de les 8 del vespre hi haurà servei de *food trucks* per sopar i a les 10 del vespre, coca, cava i castell focs artificials per celebrar la revetlla de Sant Pere. Com a plat fort, a les 11 hi haurà el concert amb la rumba dels Pelat i Pelut, a la mateixa zona esportiva, aquest any sense el tradicional ball.

Diumenge al matí hi haurà la possibilitat de visitar l'església de Sant Pere, restaurada enguany, però caldrà fer-ho amb cita prèvia. A la tarda hi haurà una sessió de contes infantils i al vespre, un sopar popular, però aquesta vegada tothom se l'haurà de portar de casa.

Bona festa major!
C. Major, 3 - PERAFITA
Tel. 93 853 00 79
verdaguier.inst@gmail.com

QUEVIURES RESTAURANT
Bona festa major!
C. Major, 5
Tel. 93 853 01 34
PERAFITA

BETARA
Us desitgem una bona Festa Major!
Plaça Espigolera, 8 - 08389 Perafita
C/Estrella, 12 - 08318 Olost de Uçagons
Tel. 93 888 06 52 Fax. 93 888 06 46
Email: info@betara.cat

La formatgeria més premiada de Catalunya al món

FESTA MAJOR

DIVENDRES 26 DE JUNY
EL VIATGE DE LULU I LOLA
A les 11 del matí, a la plaça de Sant Antoni, espectacle infantil sobre la igualtat d'oportunitats entre homes i dones
MAG POTA
A les 5 de la tarda, a la plaça de Sant Antoni, espectacle de màgia per a petits i grans
BINGO FITAFEST + CONCERT D'ACÚSTIC
A 2/4 de 10 de la nit, a la plaça de Sant Antoni

DIUMENGE 28 DE JUNY
MISSA CANTADA. Pel Cor del Grau*
A les 11 del matí, a l'Església
*A concretar segons estat d'alarma
HAVANERES I ROM CREMAT
A 2/4 de 8 de la tarda, a la plaça de l'Església, amb Norai
... I REVETLLA DE SANT PERE
A les 9 del vespre, a la plaça de Sant Antoni
Organitza: Ajuntament de Perafita i Fitafest

DISSABTE 27 DE JUNY
SIDECAR (espectacle infantil)
A les 11 del matí, a la plaça de Sant Antoni
SE7 - VINT ANYS D'ESCALADA A HIMALAIA
A les 17:30 de la tarda, al pavelló, amb Xavi Arias
CONCERT DE FESTA MAJOR
A 2/4 de 8 de la tarda, a la plaça de Sant Antoni, amb Cafè Trio
PREGÓ DE FESTA MAJOR
A càrrec de Josep Vall-llosada (Pepis)
A les 9 del vespre, a la plaça de Sant Antoni
SOPAR DE FESTA MAJOR
A continuació del pregó
Venda de tiquets a Cal Pensiró
Organitza: Ajuntament de Perafita i Fitafest
... I CHILLOUT FITAFEST
Després del sopar, a la plaça de Sant Antoni

Els actes es celebraran complint en tot moment la normativa dictada per les autoritats sanitàries
En cas de pluja, la ubicació alternativa serà el pavelló per a tots aquells que es realitzin a l'aire lliure, amb un aforament màxim de 80 persones

Venda de samarretes a partir del dia 25 de juny i en totes les activitats de festa major
comissiooperafita@gmail.com

Disseny guanyador del cartell de Festa Major: Eina Verdaguier Capdevila

Recull una selecció de les vinyetes que ha publicat a EL 9 NOU i altres d'inèdites

Maria Saladich publica en un llibre les històries de 'La noia que sempre fa tard'

Vic

Jordi Vilarrodà

Maria Saladich va començar a dibuixar el personatge ara fa quatre anys. Reconeix que pensava en ella mateixa quan va sorgir aquesta noia que té una relació complexa amb el temps, sovint amb un rellotge que li fa de veu de la consciència, i que va aparèixer per primera vegada als perfils de Facebook i Instagram de l'autora. Aviat va fer el salt a EL9NOU.CAT, en la secció 9Magazín, i d'aquí a l'edició de paper, on signa amb el nom de Marylou. Ara recull una antologia d'aquests dibuixos en un llibre, *La noia que sempre fa tard*, que diumenge es presentarà al bar La Coope de Sant Pere de Torelló i després es podrà comprar a la mateixa redacció d'EL 9 NOU, a Vic.

El llibre recull 86 dibuixos, la major part dels quals havien estat publicats i alguns són inèdits. "Durant el confinament vaig fer endreça de dibuixos i em va fer gràcia fer-ne un recopilatori", diu Saladich. A través d'una campanya de micromecenatge que es va activar durant els dies més difícils de la pandèmia va aconseguir els recursos per tirar endavant un projecte en què ha fet ella mateixa tots els papers de l'auca, des de la maquetació fins a la distribució. La impressió s'ha fet a Gràfiques Trema, d'Arbúcies.

El resultat és un llibret de format quadrat en què les vinyetes s'agrupen temàticament, dibuixant un perfil del personatge, des de les seves característiques d'arribar tard o parlar molt fins a la relació amb el despertador ("el meu millor amic"), el temps que troba per als amics o l'amor, el problema que arrossega amb els dilluns, el gust per l'estiu o el seu perfil general, "80% intensitat i 20% somiatruïtes". Saladich, que és metgessa de professió a l'Hospital Universitari de Vic i també imparteix classes a la Facultat de Medicina de la UVic-UCC, reconeix que la noia dels dibuixos "és una versió de mi mateixa en un moment molt concret, en les èpoques que tinc més feina".

Maria Saladich, aquest dijous, amb el primer exemplar del llibre 'La noia que sempre fa tard'

Presentació a Sant Pere de Torelló i venda a EL 9 NOU

Vic El llibre de Maria Saladich el presentarà el periodista i col·laborador d'EL 9 NOU Xavier Freixa, aquest diumenge a 2/4 d'1 a La Coope de Sant Pere de Torelló, en un acte que es farà davant del bar. El dia 1 de juliol n'hi haurà una altra presentació a la llibreria Foster & Wallace de Vic. A partir de dilluns, es podrà comprar a EL 9 NOU, al preu de 16 euros, fins al 31 de juliol. També es trobarà a les llibreries Foster & Wallace, La Carbonera de Barcelona i la Llar del Llibre de Sabadell, d'on és originària l'autora. A les imatges, dos dels dibuixos que formen part del llibre i que havien sortit publicats a EL 9 NOU.

Activa per naturalesa, li costa dir que no a les propostes: "Soc optimista amb el temps, penso que em donarà per tot i em trobo fent tantes coses que no hi arribo". Si fa tard, no és per mandra, sinó al contrari. Reflexionant sobre aquest tema es va adonar que "donava per a molt": el rellotge biològic, la finitud de la nostra vida, el concepte modern d'optimitzar el temps... I així ha anat fent fins ara, en què els dibuixos que publica a la contraportada d'EL 9 NOU ja no són protagonistes per la noia que fa

tard, encara que no descarta tornar-la a recuperar. A més del dibuix que fa per al diari, està treballant en una nova

"És una versió de mi mateixa en les èpoques en què tinc més feina"

sèrie que té com a protagonistes nens i avis i es dirà *De més verdes en maduren*, i li agradaria publicar algun llibre d'il·lustració infantil.

Tot i que ha continuat treballant a l'hospital, el confinament ha estat per a Saladich una experiència diferent de com administrar el temps. "Et fa adonar que tens un món interior, i l'he aprofitat per a coses que no podia fer mai, com cuinar o practicar ioga". Però també està convençuda que amb el retorn a una certa normalitat, la vida continuarà essent una cursa d'obstacles si vol fer tot allò que la il·lusiona. Ara ha descobert que fer llibres pot ser un procés complex, però a la vegada engrescador.

L'albergueria torna amb la ceràmica de Sama Genís

Vic L'albergueria torna a obrir les portes aquest divendres amb l'exposició "Ho saben tes entranyes", de la ceramista Sama Genís, que s'havia d'inaugurar el 14 de març, quan es va decretar l'estat d'alarma. Les peces de ceràmica *vives* que integren aquesta mostra han anat evolucionant durant els mesos en què han estat tancades a la sala i el resultat es podrà veure fins al 17 d'agost, gràcies a la pròrroga de l'exposició.

L'Esquirol estrena la Pollancreda per a concerts, dissabte

L'Esquirol Aquest dissabte L'Esquirol estrenarà la Pollancreda de darrere el pavelló com a espai condicionat per fer-hi concerts. L'espai s'ha reformat i enjardinat, i s'hi ha construït un escenari permanent, per on desfilaran a partir de les 8 del vespre les actuacions de Les Granades, La Folie i els Doble Buble. La CAC (Cabrerès Associació de Comerciants) i L'Esquirol de Festa col·laboren en el servei gastronòmic i de barra.

Els tres bibliobusos d'Osona han tornat a prestar el servei

Vic Des d'aquest dijous, els tres bibliobusos que presten servei a Osona –el Puigdon, el Guilleries i el Tagamanent– han tornat a l'activitat després de tres mesos aturats. Els usuaris poden demanar llibres i altres documents en préstec, però no podran fer ús dels ordinadors. Els títols que escullin han de ser del fons del mateix bibliobús, que es pot consultar al catàleg en línia Aladí. Es recomana també fer-ne reserva prèvia, per fer més àgil el procés.

El Museu de Moià recupera la mostra de Carne Morales

Moià El Museu de Moià ha reobert les portes a la Casa Rafael Casanova recuperant l'exposició "Notes de llum. Meditació contemplativa", amb pintures de l'artista Carne Morales, de Castellterçol. La mostra s'havia d'inaugurar el dia 14 de març i va quedar clausurada fins ara. La llum és el motiu que guia l'obra d'aquesta pintora, que ja havia exposat anteriorment a Moià. Estarà oberta fins al 17 d'agost.

Les discoteques es planten

No van obrir durant la revetlla de Sant Joan i de moment mantenen les persianes abaixades davant la dura normativa

Les Carpes ViG Estiu només va poder obrir el passat dissabte amb moltes mesures de seguretat i prevenció, però dilluns la normativa es va endurir molt més i el sector es va acabar plantant

Gurb/Camprodon

Arnau Jaumira

Les discoteques han dit prou. Després que la normativa del desconfinament les hagi anat marejant, dimarts, revetlla de Sant Joan, van prendre una decisió insòlita: tancar tot i que podien obrir. Bé, podien obrir en unes condicions realment complicades: amb un 50% d'aforament o un 75% a l'aire lliure però amb tota la gent asseguda i sense poder ballar per la desaparició de les pistes de ball hàbils.

"Jo no puc vendre això. En aquestes condicions, millor que vagin a un bar musical", resumeix Ramon Portet, gerent del Grup ViG. Les Carpes ViG Estiu va ser un dels pocs locals que va obrir el cap de setmana passat amb totes les mesures de prevenció però que ja no ho va fer per

la revetlla de Sant Joan i de moment continuarà tancat. Igual que també tenen tancat a La Cabra de Gurb o al P3 de Camprodon adherint-se a un manifest conjunt que denuncia el "comportament erràtic" amb què actuen els polítics i els canvis de legislació que han patit, des de no incloure'ls en la reobertura en fase 3, a posar taules, a deixar-los obrir el cap de setmana passat i ara tornar a fer marxa enrere.

"Ara mateix estem més malament que mai. Quan ens van dir que podíem obrir vam treure molta gent de l'ERTO, però l'endemà de poder obrir dissabte passat ens van tornar a posar unes limitacions que fan inviable poder obrir i hem de prendre decisions però la Generalitat no ens diu res en ferm", explica Portet.

El sector, que es reuneix

gairebé a diari per videoconferència per debatre el moment complicat, reconeix que està "en una situació desesperada i hem de fer alguna cosa", explica Portet.

Aquest dijous, la gran majoria dels sectors ja tenen el pla específic que s'havia promès i que havia d'aprovar el Procicat. En el cas de les discoteques, però, només han rebut un esborrany que parla del pla de reobertura de l'oci nocturn.

Un document amb tres fases, tres estadis, però en el qual les mesures són clarament restrictives i "anem enrere", expliquen. Els fa por que el document no s'aprovi fins a mig juliol i no s'arribi fins al tercer estadi al setembre, fet que els faria perdre tota la temporada d'estiu.

A l'espera del document, els locals continuen tancats i per molts va ser la primera

revetlla de Sant Joan en què van tancar. Portet es queixa que els estan "estigmatitzant i discriminant. Sembla que nosaltres siguem el factor de risc número u però per Sant Joan hi havia festes a cases llogades amb 400 persones o botellons multitudinaris". En la mateixa línia, el comunicat conjunt també deia que "per nosaltres ballar a l'aire lliure, amb les mesures de seguretat pertinents, no comporta més risc que anar a una manifestació, anar a un restaurant interior ple de gent o a resar a una església".

Deixen clar que no tenen res en contra de la gent que participa en botellons a l'aire lliure. "Estem en contra que en salut pública a nosaltres ens demanin unes condicions molt estrictes però llavors no siguin estrictes amb tothom. Si estem parlant de salut pública ho haurien de fer

complir arreu. T'arribes a fer la pregunta si volen tancar el sector de l'oci nocturn o si realment estan defensant la salut pública", es pregunta Portet. "Si la gent pot anar al botellón gratis i sense control, per què vindran al meu local on els he de fer anar amb mascareta tota la nit i no podran ballar?", es pregunta Portet. "S'estan carregant el sector", afegeix.

Ara les discoteques amenacen que denunciaran les situacions que considerin que estan incomplint la normativa o si l'administració no està fent el que toca per fer respectar la llei. "Si a nosaltres ens volen fer-ho complir tot, hi estem d'acord, però que ho facin a tots els nivells", exigeixen.

De moment, continuen esperant una resposta i un pla que esperen que s'aprovi en els propers dies.

El Museu Episcopal, en un programa de suport a sanitaris a través de l'art

Vic El Museu Episcopal de Vic és un dels 16 museus de Catalunya que participen en el programa Recuperart-19, una iniciativa adreçada a professionals de la salut perquè els ajudi a refer-se de l'impacte emocional causat per la Covid-19. La iniciativa ha sorgit de l'Institut Català de la Salut (ICS) en col·laboració amb el Departament de Cultura. Recuperart es basa en un quadern d'artista que rebrà cada participant i que recull textos, pautes, consells i propostes que es poden seguir de forma autoguiada. A través d'exercicis d'atenció plena, concentració, creativitat i reflexió es vol ajudar a preve-

nir quadres d'ansietat que solen associar-se a l'estrès posttraumàtic com el que pateixen ara molts professionals de la salut. En el cas del MEV, la proposta es basarà en peces concretes: el baldaquí de Ribes i el frontal de Santa Maria de

Vilaseca, tots dos romànics, un retaule gòtic de la Mare de Déu i l'Infant i una caixa de núvia renaixentista, entre d'altres. Recuperart inclou museus de totes les regions sanitàries i la participació per als usuaris és gratuïta.

Torna l'activitat teatral amb un monòleg a Sant Hipòlit

L'actor Rai Sánchez interpreta 'El contrabaix'

Sant Hipòlit de Voltregà

J.V.

Els grups de teatre amateur, que han passat també tres mesos d'inactivitat, es preparen per tornar als escenaris. L'activitat teatral es reprèn aquest cap de setmana al Teatre de Sant Hipòlit amb l'estrena en dues sessions del monòleg *El contrabaix*, de l'escriptor Patrick Süskind. L'actor Rai Sánchez donarà vida al personatge, sota la direcció de Gabriel Salvans. L'estrena estava prevista inicialment per a la setmana de Sant Jordi i es va haver

d'ajornar. La primera sessió serà dissabte a les 9 del vespre i la segona, diumenge a les 6 de la tarda.

El contrabaix va ser la primera obra literària publicada per Süskind, l'any 1981, quatre anys abans de l'èxit que el llançaria a la fama mundial com a autor del *best-seller El perfum*. Al monòleg, que es considera una obra mestra de concisió, un músic que toca el contrabaix comença parlant del seu instrument, que considera el més important de l'orquestra, i deriva a parlar d'ell mateix i d'una vida condicionada pel contrabaix.

Cervesa amb disseny...

Alumnes de l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic han ideat les etiquetes de la cervesa que ha creat Simeó Parareda, elaborador de la marca Cingles de Calldetenes

Calldetenes

Miquel Erra

Res més motivador per a un alumne que encara està estudiant, en aquest cas disseny, que treballar per a un projecte i unes idees que sap que es podran materialitzar. Sis alumnes de l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic, que han cursat tercer del grau superior al campus Vic de l'ESDAP Catalunya, són els autors de les flamants etiquetes que, des d'aquesta setmana, il·lustren la Mutan Vol.2, la nova cervesa que ha creat i posat a la venda Simeó Parareda, cerveser de la marca Cingles, de Calldetenes.

“Que xulo; ha quedat molt bé”, exclamaven dilluns Marta Manubens, Júlia Gallart, Ferran Vilardell, Sílvia Masó i Judit Esperó (faltava Nacho González), en veure per primera vegada el resultat del seu treball, amb totes les ampolles ben exposades dins de l'històric celler de Can Simeó. “Teníem moltes ganes de veure el resultat final”, deien.

Cinc dels sis alumnes que han participat en el projecte, aquest dilluns a Can Simeó amb el cerveser Simeó Parareda

Descartat el plantejament inicial d'un concurs, els sis alumnes –que s'havien sumat a la proposta dels professors Ferran Carbonell i Laura Mas, de l'assignatura Projectes 4– van treballar

plegats en la fase de recerca per mirar de donar certa unitat conceptual i cromàtica a les etiquetes. Parareda només els havia suggerit que el dibuix prengués un aire de còmic. I via lliure.

Pel cerveser el procés ha estat igualment il·lusionant. Quan des de l'Escola d'Art li van plantejar la col·laboració van convenir que les etiquetes servien per estrenar una nova cervesa, un fet

doblement motivador per ell. Parareda va apostar per donar la volta a una “submarca” que havia creat fa un any i mig, la Mutant, d'edició limitada. En aquell cas es tractava d'un doble IPA, una cervesa tan aromàtica com amargant. Ara, en canvi, la Mutant Vol.2 s'inspira en una nova tendència de les cerveses anomenades NEIPA, molt poc amargants però amb una alta càrrega de llúpols. “És una cervesa que no porta cap clarificant i, per tant, és d'un color opac; com si t'estiguessis bevent un suc de llúpol”, descrivia Parareda, que en els últims mesos ha reforçat l'aposta per les cerveses alternatives i d'autor.

“Tinc ganes de continuar explorant aquests projectes involucratius”, deixava anar dilluns. Els mateixos alumnes han estat treballant en unes proves per al *packaging* i en la nova web per a la microcerveseria, que podria prendre forma més endavant. Les sis etiquetes, a més, entraran a un concurs intern que ha convocat el mateix Parareda, del qual sortirà l'edició d'una samarreta commemorativa de la nova Mutant Vol.2.

La cervesa Els Cingles va néixer l'any 2012 i actualment n'hi ha sis models al mercat. Darrere la microcerveseria hi ha el bagatge d'un celler, Can Simeó, amb 162 anys d'història.

... i cervesa amb història

Els responsables de Minera i Barbarroc Creations recuperen la imatge d'una cervesa que es va elaborar a Sant Joan de les Abadesses durant la primera meitat del segle XX

St. Joan de les Abadesses

Joan Garcia

Buidant un pis vell a Sant Joan de les Abadesses encara pots trobar-hi algun record de begudes locals que es van deixar de fabricar fa molt temps, com les gasoses i els sifons de La Sanjuanina o, encara més estrany d'ensopegar-hi, cerveses Iron Beer o Pirinenca. Molt abans que les grans marques homogeneïtzessin l'oferta de bars i restaurants, i molt més abans que les cerveses artesanes tornessin a recuperar terreny avui en dia, els pobles i ciutats tenien productes industrials locals que responien a les necessitats i a les circumstàncies d'aquell temps.

El ferrocarril va fer que Sant Joan fos un punt neuràlgic del nord del país, d'arribada i de marxada de mercaderies, de persones i de treballadors, durant molt temps. En les dècades dels anys 30 a 50, el Bar Peret, que encara continua al mateix lloc de la plaça de

A l'esquerra, una de les caixes amb algunes de les ampolles que es conserven; a la dreta, l'etiqueta antiga i la nova

l'Estació, era un local ple d'activitat on se servien aquestes cerveses fetes per la Fàbrica de Cerveza Coma, just al costat. Ara, els responsables de Cervesa Artesana Minera i l'estudi creatiu Barbarroc Creations han volgut ressuscitar l'Iron Beer, “la

Reina de las Cervezas”, com la promocionaven a l'etiqueta. La mateixa etiqueta que informa que el telèfon de l'empresa és el 12, símbol d'un altre temps. Es començarà a distribuir dilluns i la presentaran dissabte al mateix Bar Peret, a les 7.

Després d'assegurar-se que la imatge i la marca no estaven registrades, van posar-se en contacte amb els hereus, que encara viuen a pocs metres d'on va néixer la beguda, per tenir el seu vistiplau. Amb tot, les circumstàncies d'aquests darrers

mesos han fet que les converses i anècdotes que haurien ajudat a reconstruir la història de la marca s'hagin hagut de posposar fins aquest dissabte. Per això, els responsables de renèixer la marca han demanat a tothom qui tingüés records amb aquella cervesa que assisteixin a la presentació per compartir-les.

Pel que fa a la imatge, han partit de l'etiqueta antiga, actualitzant les línies de les tipografies i modernitzant-la. “El disseny és trencador, amb la imatge que podem tenir d'un producte català de l'època, i encara transmet molt bé”, explica Sergi Vidal, de Barbarroc. Pel que fa a la mescla, Jordi Marcé, un dels propietaris de la Minera, explica com l'han escollida: “Vam trobar-nos davant d'una cervesa [que encara tenia la corona posada] i ens vam plantejar l'obrim o no l'obrim?”. Finalment, sent coneixedors que els llevats i el temps haurien actuat més del que haurien volgut els seus creadors, s'han orientat pel poc que diu l'etiqueta i per com s'imaginem que podria ser una Pilsen de l'època, amb llúpols que devien arribar de França o Alemanya, tot i que l'han acabat personalitzant. “Ens hem mogut per una *lager* que no fos amargant i apta per a tots els públics”. Dissabte, sortirem de dubtes.

Dos dels nous menjadors del restaurant Okashii, ubicat en l'antiga alcova de la Casa Prat, decorada amb pintures atribuïdes a Francesc Pla o Marià Colomer

Sabor japonès, gust barroc

La necessitat de guanyar espai permet al restaurant vigatà Okashii, de menjar japonès, obrir tres salons de la Casa Prat i 'redescobrir' pintures de Josep Pla i Marià Colomer

Vic

Miquel Erra

El contrast resulta tan sorprenent com evocador. Menjar una *wakame*, uns *moriawase* o una *teppanyaki*, plats típicament japonesos, en un entorn plenament barroc. La combinació és possible, avui, al restaurant Okashii, situat a la històrica Casa Prat, del carrer Dues Soles de Vic. L'establiment, camí del setè aniversari, ha obert al públic tres menjadors de la primera planta d'aquesta casa noble, espais fins ara reservats a ocasions molt puntuals. Això ha permès a la clientela entaular-se en unes habitacions que els traslladen de ple segle al XVIII i, sobretot, redescobrir-hi pintures atribuïdes a dos dels grans pintors barrocs vigatans, Josep Pla, *El Vigatà*, i Marià Colomer.

L'obertura d'aquests tres

nous menjadors ha estat conseqüència de la necessitat que tenia el restaurant d'espantar la distribució de les taules, arran de les mesures de seguretat derivades de la crisi del coronavirus. Ara, a banda de la planta baixa, molt més diàfana, els comensals també poden ocupar la terrassa exterior i aquesta primera planta de l'edifici, batejada com Les Sales. Gràcies a tot plegat, "pràcticament hem pogut mantenir l'aforament", explica el seu propietari, Ramon Moncau.

El restaurant va reobrir les portes el 3 de juny, amb servei de *take away* inclòs, i la resposta de la clientela aquestes primeres setmanes "ha estat molt bona". Uns clients a qui no ha passat desapercebut l'encant dels nous menjadors. Fins al punt que són molts els que "ja demanen expressament de poder anar a dalt". Els tres

L'hotel Les Clarisses reobrirà el 3 de juliol

Vic Després de més de tres mesos aturat per la crisi del coronavirus, l'emblemàtic hotel Les Clarisses, que regenta el mateix emprenedor vigatà Ramon Moncau, reobrirà al públic el proper 3 de juliol, juntament amb el restaurant Santa Clara. Durant tot el juliol hotel i restaurant només obriran al públic de divendres a diumenge. Moncau admet que per als mesos de juliol i agost ja té concertades "moltes reserves", en especial de les *suites* i d'un turisme bàsicament del país. El restaurant, que compta amb una espectacular terrassa damunt de les muralles, funcionarà els divendres al vespre, els dissabtes migdia i vespre i els diumenges al migdia. Moncau confia a retornar a la "progressiva normalitat" a partir del mes de setembre, amb la represa de l'activitat empresarial. Les Clarisses, un selecte hotel amb espais polivalents, va obrir les portes el setembre de 2018. Té la singularitat d'ocupar una casa noble que havia exercit de convent de clausura durant 45 anys.

menjadors tenen capacitat per a 25 persones. A banda del mobiliari propi de l'època –sorpren especialment l'habitació que manté l'alcova–, destaquen les decoracions pictòriques de parets i sos-

tres. Segons ha confirmat l'actual propietari de la finca, les pintures correspondrien tant a Francesc Pla, conegut amb el sobrenom d'*El Vigatà* (Vic, 1743-1831), com a Marià Colomer (Vic, 1743-

1805), que haurien pintat les diferents estances també en etapes diferents.

A Vic mateix són conegudes les pintures de Josep Pla en d'altres finques nobles, com la Casa Cortada o la Casa Fontcoberta –que precisament fa anys que també ocupa un altre restaurant, Ca l'U–. En el cas de Marià Colomer, conegut per haver pintat el Saló de Sínodes del Palau Episcopal o la capella dels Sants Màrtirs de la Pietat, també té obra en habitatges com la Casa Parrella, situada just al costat de la Casa Prat; es tracta de dues finques amb vincles familiars, fet que reforçaria la hipòtesi que l'artista va intervenir en totes dues.

Tot i ser coetanis, els dos artistes vigatans presenten dues línies decoratives sensiblement diferents. Colomer mostra un estil clarament barroc mitjà del segle XVIII, molt influït per una clientela eminentment eclesial. Pla, que va treballar més per a l'alta burgesia, ja exhibeix una evolució en el traç, més original i vigorós, amb temàtiques religioses però sovint també amb referències mitològiques.

LA BOTIGA D'
EL 9 NOU

Només per a
subscriptors i socis

Al facilitar les vostres dades accepteu expressament la política de privacitat de Premsa d'Osona, SA, que podeu consultar a www.el9nou.cat

Cassola paella
elèctrica

PE 638, 38 cm
2000W

Lata
hogar

Per només
55 €

Inclou enviament
a domicili

Fregidora
PALSON

30647 de 2 litres

Per només
29 €

Inclou enviament
a domicili

Feu la vostra reserva trucant al 93 889 49 49 o bé entrant a el9club.cat, aboneu l'import i en menys d'una setmana rebreu el producte a casa

Es pot reservar fins al 26-06-2020 inclòs

TRES NOUS MESTRES ARTESANS ALIMENTARIS A OSONA I EL RIPOLLÈS

“Has d'estimar molt aquest ofici”

Josep Bosch representa la quarta generació de forners i pastissers del Forn Sant Roc, de Manlleu, l'establiment que va obrir el seu besavi l'any 1888

Manlleu

Miquel Erra

Quarta generació d'una nissaga de forners i pastissers que porten més de 130 anys dins de l'obrador del Forn Sant Roc, a Manlleu, i amb més de 40 anys d'ofici a les espatlles, Josep Bosch es mostra “molt content i il·lusionat” de ser mereixedor del Diploma de Mestre Artesà Alimentari que concedeix la Generalitat.

Un guardó que esdevé, per ell, un reconeixement “a la feina ben feta”, que continua sent eminentment “artesanal”. Bosch gairebé va néixer dins d'aquest forn i avui, amb 59 anys, continua al peu del canó. De ben petit ja li tocava donar un cop de mà al seu pare, Wenceslau Bosch, que va ser qui va incorporar la secció de pastisseria. Ha estat precisament aquesta secció la que més ha evolucionat, amb un ventall que

va des dels clàssics massinis, braços de gitano o tortells fins a la moderna mousse de crema cremada. El pa, en canvi, sempre amb massa mare i cuit al forn de llenya, es continua elaborant com ho van aprendre “de pares a fills”. Com la mateixa coca d'ou i pinyons, un dels productes estrella de la casa.

L'establiment el va obrir el seu besavi, Ramon Rovira, el 1888, inicialment al carrer d'Enric Delaris. Seria

Josep Bosch, a la botiga del Forn Sant Roc, dissabte passat

“Si hi poses carn bona, ha de sortir bo”

Maria Blanch, de la carnisseria Can Blanch, de Vilallonga de Ter, porta més de quatre dècades dedicades a un ofici que ja va aprendre del pare i una àvia

Vilallonga de Ter

Ariadna Reche

El Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARP) de la Generalitat també ha atorgat a Maria Blanch Planagumà, de la carnisseria Can Blanch de Vilallonga de Ter, el reconeixement a mestre artesà alimentari.

El diploma s'atorga des de l'any 1987 a persones que han exercit la professió com

a mínim 15 anys. Blanch, que va aprendre l'ofici a través del seu pare i de la seva àvia quan tenia 16 anys, fa més de quatre dècades que s'hi dedica i s'ha convertit en la primera de la seva família a rebre aquest reconeixement, després de tres generacions de carnisseres. “Va ser una sorpresa quan em van trucar els del gremi, no m'ho esperava”, explica.

Encara que ara ja no es crien el bestiar, tot l'embo-

tit que venen a la botiga és d'elaboració pròpia. “Estic molt agraïda perquè crec que és un reconeixement a la feina ben feta”, diu. El producte estrella de Can Blanch és la llonganissa. “El secret és que està feta de pernil i d'espatlla, amb sal i pebre. Si hi poses carn bona, ha de sortir bo”, confessa Blanch, que explica que les deixen assecar entre dos i quatre mesos.

Fa vint anys que el seu pare es va jubilar i des de llavors

Maria Blanch, aquest dijous a la carnisseria

“Que pensin en tu i et reconeguin és brutal”

David Puso, de 46 anys, porta des de fa més de dues dècades les regnes de la cansaladeria Can Rueda, de Ribes de Freser, que havia obert el seu pare

Ribes de Freser

Isaac Muntadas

“Estic en un núvol”, així va reaccionar David Puso quan va rebre la notícia que havia estat premiat amb el Diploma de Mestre Artesà Alimentari per la seva tasca al capdavant de la cansaladeria de Can Rueda, a Ribes de Freser. Puso, de 46 anys, és la segona generació d'un negoci que ja ha complert 56 anys d'història. Aquest xarcuter hi

porta treballant mitja vida i sempre s'ha sentit atret per la professió. La vocació ha esdevingut clau per a la pervivència del negoci.

“Vaig fer un parell d'anys els estudis de Formació Professional en la branca d'Electricitat, a Ripoll, però al cap només hi tenia les botifarres i les llonganisses”, confessa. Aquest negoci el va aixecar el seu pare, Gregori Puso, que va canviar una feina de mecànic per obrir una botiga.

En un any ja feia embotits. Amb la jubilació del seu pare a la cantonada –la seva mare amb 81 anys encara baixa a despatxar–, Puso va agafar-ne el relleu. Ell va aprendre l'ofici del seu pare, que “era un mestre perquè m'ho va ensenyar tot”.

Per això, aquest guardó és tan especial i “més pel fet que m'ha proposat el gremi. Que pensin en tu i et reconeguin és brutal”. Sobretot en una feina que és vocacional

David Puso, aquesta setmana a la carnisseria

Una vida de pinta i tisoires

Anna Soler, amb més de 50 anys d'ofici, es jubila i aquest dissabte tanca la perruqueria que va obrir fa 40 anys al barri de Santa Anna de Vic; "s'ha de deixar pas al jovent", diu

Vic

Miquel Erra

Quan aquest dissabte abaixi la persiana no serà un fins dilluns. Serà un adeu definitiu. Anna Soler es jubila. Després de 52 anys d'ofici, tanca la perruqueria que va obrir ara fa 40 anys, una de les primeres que hi va haver al barri de Santa Anna de Vic. A dins, al costat de tocadors, rentacaps o assecadors, hi deixarà un munt de complicitats escarpides amb una clientela que li ha estat d'allò més fidel. Gent del barri.

Petita de nou germans d'una família de Gurb, Soler va tenir clar "des de sempre" que volia ser perruquera. De res no va servir que els seus pares l'animesin a continuar estudiant. Va ser acabar la Primària i, encara amb 13 anys, entrar a treballar a la històrica Jodoca, de Dolors Canudas, una les perruqueres que va marcar una època a Vic. Després de 10 anys allà i dos més a Can Casals, Soler es va veure amb cor d'obrir la seva pròpia perruqueria. Tenia 25 anys. Ho va fer, inicialment, en un local de lloguer del número 8 del carrer Josep M. Pallàs; nou anys després plantaria arrels al número 13 del mateix carrer.

En tots aquests anys han canviat algunes tècniques, molts estris o els mateixos "sistemes de color". També

Anna Soler amb Sohaila Barmo, la perruquera que ha tingut al seu costat els últims 12 anys

les modes i les demandes de les clientes. "A la gent ja no li agrada veure's pentinada. Vol caps molt naturals. Tallar i color, perquè la majoria es renta el cap a casa. Les clientes més joves només venen tres cops l'any", explica.

El que no ha canviat en tot aquest temps és la relació de confiança que ha mirat d'establir amb la clientela. "El que tu vulguis", li acostumen a dir només d'asseure's al tocadore. És la millor prova de la fidelització. De fet, algunes clientes ho han estat des del primer dia, i

darrere d'elles han continuat les filles o les netes. La clau de tot plegat és triple: "Bon tallat, bon color i bons productes; tres coses bàsiques", conclou.

Soler, que compleix els 65 anys dimarts que ve, 30 de juny, no ha volgut esperar més a jubilar-se. Temps enre pensava que allargaria uns mesos, però l'aturada provocada per la crisi del coronavirus i la complexa represa l'ha fet acabar de decidir. "Ens hem de saber retirar a temps; també és una manera de deixar pas al jovent". Ella, a més,

no té cap por d'avorrir-se. Nedar, caminar, llegir o cuinar són activitats que, fins ara, sempre quedaven relegades a una feina a la qual ha dedicat hores i més hores. Per això, que cap de les seves tres filles li hagi seguit els passos no li sap cap greu: "És una feina molt lligada. L'has de sentir. Si la sents, et surt sola". Un ofici que també li ha ensenyat a escoltar... i a guardar silenci. Les confidències que li ha fet a la perruqueria es quedaran, per sempre més, a la perruqueria. Paraula de perruquera.

la segona generació, Anita Rovira i Jaume Bosch, els que el traslladarien al carrer de la Passió. Productes de qualitat i les millors matèries primeres són la clau de l'èxit d'una professió que vol, sobretot, constància i dedicació. "Són moltes hores a l'obrador, de dilluns a diumenge", recorda. Per això, té molt clar que aquest sector només es pot afrontar des de la vocació. "Has d'estimar molt aquest ofici; si no tens vocació, millor dedica't a un altre article", diu.

Un esperit vocacional que espera haver traslladat al seu fill Martí, de 19 anys, que continua el seu procés de formació –primer a l'Escola Joviat i ara a la Hofmann– amb l'objectiu d'incorporar-se al negoci. "La cinquena generació ja està en marxa", deixa anar el pare tot cofoi.

ella porta el negoci. "El més sacrificat d'aquesta professió és embotir", explica Blanch, que dedica unes deu hores setmanals a aquesta tasca. Des de fa vuit anys, disposen d'una botiga completament nova al costat de la primera que van obrir. Ara, amb els canvis de normatives per la Covid-19, han habilitat també la venda en línia a través de la seva pàgina web. "Repartim per tot Catalunya, unes deu comandes cada setmana", diu.

Durant el confinament, l'establiment només obria en horari de matins. Des de fa un parell de setmanes, però, han recuperat l'horari habitual –cada dia menys diumenge a la tarda i dilluns–. "Adaptar-nos a les mesures de seguretat no ha estat difícil. Si ho hem de fer, es fa i ja està", diu.

i que no té caps de setmana i poques vacances.

A Can Rueda estan especialitzats en l'elaboració d'embotits i en cansaladeria. Al principi, feien embotits més tradicionals, però ara fan productes més de disseny com fuets amb mel i fruits secs, de formatge de cabra i romaní o amb rocafort. També elaboren bulls amb foie d'ànec o amb all i juli-vert.

Just abans del confinament, Puso va assistir a un curs del gremi que li va servir per reinventar-se. Ara han incorporat elaboracions noves com croquetes, lasanyes o amanides de pasta. Puso explica que han perdut un 35-40% de compradors, ja que molts clients habituals són de segona residència. Unes persones que ja estan tornant.

Torna el concurs floral de Tona

Tona Per tercer any consecutiu s'ha convocat a Tona, municipi adherit al projecte Viles Florides, el concurs de balcons i jardins florits Tona Floreix. L'objectiu del concurs, que convoquen l'Ajuntament i l'associació Tona d'Idees, és promoure la participació de veïns en l'embelliment del poble, guarnint balcons i jardins amb flors i plantes naturals o bé amb flors i plantes creades amb material de reciclatge. Paral·lelament es convoca un concurs de fotos a Instagram. Per participar-hi caldrà omplir un formulari, gràcies al qual s'oferiran descomptes a les botigues Garden Tona i Anna Mas Floristes, que col·laboren en l'organització. Les valoracions tindran lloc els dies 16 i 17 de juliol i el lliurament de premis –tres per cada categoria en joc– es farà el dia 23 de juliol a la plaça Major.

La Lola de Can Lari, de Tona, celebra el centenari

Tona El passat 21 de juny, la tonenca Lola Costa va celebrar amb la seva família i rebent moltes mostres d'estimació el seu centenari. Coneguda a la població com la Lola de Can Lari, des del 1925 ha viscut al carrer Barcelona, ben a prop de la plaça Major. Amb un tarannà molt vital, la seva implicació en diverses iniciatives del poble l'han convertit en una persona molt coneguda i estimada a Tona: de jove va ser col·laboradora en els inicis de l'aplec, i també participava en les representacions de teatre que es feien al municipi. De més gran, va actuar durant molts anys al Pessebre Vivent i va pertànyer a la junta de l'Associació de Jubilats. La seva trajectòria laboral –amb una sastreria, primer, i una botiga d'electricitat, un cop casada– l'han fet molt coneguda.

TURISME RURAL

Turisme rural amb encant (7)

Del bosquet al jacuzzi

Ara fa un parell d'anys va obrir les portes a Gurb La Mama, un allotjament de turisme rural que inclou una singular zona de 'spa'

La casa disposa d'un extens jardí que ha esdevingut un petit bosquet amb múltiples espècies vegetals

Gurb

Miquel Erra

El seu nom, La Rabasseta, delata la possible presència de vinyes en aquesta històrica masia de Gurb, d'abans que la fil·loxera n'esborrés el rastre a tota la comarca a finals del segle XIX. Avui, però, no en queden empremtes, d'aquell passat vitivinícola. És una olivera centenària la que dona la benvinguda als visitants de La Mama, nom que va prendre la casa de turisme rural que va obrir les portes, ara fa dos anys, en aquest mas imponent completament reformat.

La masia està envoltada d'un extens jardí, de més de 7.000 metres quadrats, on floreixen rosers, begònies o pensaments. Un toc de color per un autèntic *bosquet* de bedolls, castanyers d'índies,

ginebres xinesos, magnòlies o til·lers. Just darrere la casa, a més, s'hi conrea un petit hort ecològic, on els hostes hi poden recollir, al seu gust i segons la temporada, tomàquets, enciams o albergínies, però també abastar directament de l'arbre pomes, prunes, peres i cireres.

La sensació de pau que transmet l'entorn és la que buscava Manel Castañé i Immaculada Sales quan van comprar la finca, l'any 1987, i van reformar-la amb gust i qualitat per convertir-la en el seu habitatge habitual. Quan va morir Castañé, l'any 2013, la mare es va torna a instal·lar a Vic i els fills van decidir apostar per l'agroturisme.

La Mama va obrir les portes la primavera de 2018. "Estem contents, ha tingut bona acollida", assegura Mireia Castañé, que en porta la ges-

tió. Grups familiars i d'amics, bàsicament procedents de Catalunya, han estat el perfil d'hostes més habitual, però també han rebut turistes francesos i, puntualment, alemanys o israelians. Després de tres mesos amb "tot parat" per la crisi del coronavirus, el cap de setmana passat ja van rebre els primers turistes. I les perspectives són immillorables. "Fins a la primera setmana de setembre ho tenim tot reservat", certifica Castañé.

La casa, que es lloga sencera, disposa de sis habitacions i capacitat per a 18 persones. Habitacions clares, modernes amb vistes al Montseny, els Pirineus o el Cabrerès, i el perfil de la Creu de Gurb, a tocar, sempre molt present. I si l'exterior captiva, la seva zona de *spa* impressiona. Una espectacular piscina cli-

La proposta d'OSONA TURISME per Gurb

Centres de BTT

Gurb Pel municipi de Gurb hi transcorren diverses rutes del centre BTT d'Osona. A Osona hi ha tres centres BTT enllaçats entre si, el de la Plana de Vic, el de la Vall de Sau Collsacabra i el del Lluçanès. Amb una oferta de més de 35 rutes i més de 600 quilòmetres per recórrer l'orografia natural de la comarca, un marc ideal per a la pràctica de la BTT. Les rutes es classifiquen segons el nivell de dificultat. Més informació a www.osonaturisme.cat.

matitzada que inclou sauna, jacuzzi, solàrium i gimnàs conformen l'autèntic tret diferencial de la casa, que juntament amb una àmplia sala de jocs permeten gaudir-ne a qualsevol època de l'any. "La gent no surt d'aquí", admet Castañé.

Ara mateix, un dels reptes de l'allotjament, precisament per aprofitar el seu extens jardí, és obrir-se també a tota mena d'events per a empreses, famílies o celebracions. L'objectiu, oferir-los un entorn acollidor, d'aquells que conviden a acomodar-s'hi "com a *casa la mama*".

SITUACIÓ

Gurb

CAPACITAT

10 persones

EL RACÓ

La zona 'spa', amb piscina climatitzada, sauna i jacuzzi

ELS MEUS ESTIUS

David Seijas

Roda el món i torna a Seva

Els oficis de sommelier –durant 10 anys al restaurant El Bulli– i, avui, elaborador de vins han portat David Seijas (Seva, 1980) a viatjar i residir arreu del món. Actualment torna a viure al seu poble, a l'entorn del qual giren tots els seus records d'infància.

ALBERT LLIMOS

A l'esquerra, David Seijas, amb 6 anys, jugant amb el telèfon de casa seva. A la dreta, aquesta setmana a l'entorn de la font del Sors, on acostumaven a jugar i amagar-se de petits

Seva

Miquel Erra

Els seus pares sempre li havien explicat, mig en broma, que abans va aprendre a dir “quillo”, de *carajillo*, que “papa” i “mama”. És el que passa pel fet d’haver “nascut en un bar”, deixa anar amb un gran somriure el reconegut sommelier i elaborador de vins David Seijas, en referència al bar familiar que tenien a Seva, La Perla, que avui continua comandant la seva mare.

De ben segur que alguns dels antics clients –com el que li deixava “llepar” la cullereta del *carajillo*– encara recordaran aquell marrec circulant amb el tricicle per entre les taules quan ell no aixecava un pam de terra. Ben aviat, però, al “fill de l’hostaler” li va tocar de donar un cop de mà als seus pares. Recorda molt bé la primera responsabilitat que li van assignar, als estius: “Omplir la màquina de refrescos”. Va ser així com es va guanyar el dret a tenir la seva primera bicicleta.

Més enllà de la vida al bar, els estius de la seva infància estan directament lligats a l’entorn natural de Seva. Estius sencers corrent

o pedalant fins a la font del Sors, pel bosc dels Pins, la roureda de la Bellida o fins als gorgs de l’entorn del pont d’en Gatus, ideals per fer-hi “una mica l’animal”. Aquells estius també eren

“Abans, si tornaves amb els genolls pelats et deien ‘ja n’aprendràs!’”.

Lligats al negoci familiar de l’hostaleria, no recorda haver marxat de vacances amb els seus pares i la seva

“Abans, si tornaves amb els genolls pelats els pares et deien ‘ja n’aprendràs’”

sinònim de “rebotar sabates” a la pista poliesportiva de tant jugar a futbol o emulant els *pelotaris* amb una pilota de tennis.

Trenta anys després –en ple confinament va complir els 40–, Seijas reconeix que avui la canalla juga “diferent”. A la seva infància, als estius feien vida al carrer “fins que els pares et venien a buscar quan ja s’havia fet ben fosc”. Els pares d’avui, en canvi, “han de renyar els fills perquè estan massa estona amb les maquinetes”. També reconeix, i ell mateix es posa d’exemple –té un fill de 4 anys–, que avui els pares s’han tornat massa sobreprotectors.

germana fins al 13 o 14 anys. La primera platja que li ve al cap és la de Savinosa, al Tarragonès, “que avui te la mires i penses, no té cap encant”. I és que el principal esforç econòmic dels seus pares anava dirigit als seus estudis; “van voler portar-nos al col·legi Sant Miquel dels Sants, a Vic”. No seria fins molt més endavant que van començar a programar viatges més llargs en família, costum que van mantenir fins que el seu pare va morir, ara fa dos anys.

Part de la seva adolescència va coincidir amb una de les etapes daurades del Fox, la mítica discoteca de Seva. El fet que alguns joves que-

dessin primer a La Perla per fer el got li va permetre de fer nous amics, i també de poder tenir accés a la sala “abans de l’edat”, deixa anar amb la boca petita.

La influència del seu pare, històric cambrer de “l’època gloriosa” de l’Hotel El Montanyà, esdevindria clau perquè, després de passar per l’Escola d’Hostaleria de Girona, anés enfocant el seu futur professional cap al món del vi, on descobriria “la meua autèntica vocació”. Els primers passos com a sommelier els va donar al restaurant L’Estanyol, al Montanyà. L’any 2006 va rebre el guardó Nas d’Or, que l’acreditava com el millor sommelier de l’Estat, donant pas a tota una dècada a la bodega del mític El Bulli. Ara fa tres anys va encetar el seu propi projecte com a elaborador de vins, sota el segell Gallina de Piel, amb el qual ja té quatre vins al mercat. La seva vida professional l’ha portat a viatjar i a viure arreu del món, però quan va ser l’hora de plantar arrels va tenir clar de tornar al poble. Entre d’altres, per poder oferir al seu fill “una infància com la que vaig tenir jo, feliç i prop de la natura”.

LEC_TURES

Microcontes_Joan Roca

METAMORFOSI

Porta sis dies tancat a casa i sospita que li deuen començar a sortir arrels, tot i que encara no s'ha examinat prou detingudament les plantes dels peus per sortir de dubtes. Ahir a la tarda es va estar un parell d'hores ben bones assegut al balcó contemplant l'evolució d'una parella de gavians que semblen haver-se apropiat de la teulada de l'edifici de l'altra banda d'un

carrer estranyament buit de persones i vehicles. Quina enveja! S'ha pas-

sat la nit maldormint tot sol en un llit que li resulta massa gran i desvetllant-se cada dos per tres amb la imatge dels ocellots volant lliures pel cel blau i clar de la primavera acabada d'estrenar. En llevar-se, s'ha pres l'acostumat cafè amb llet per activar els circuits neuronals encara una mica abaltits i s'ha encaminat de nou al balcó. "Concentració!", s'ha dit. S'ha enfilat en una de les cadires plegables mantenint un precari equilibri, ha tancat els ulls, ha encongit una mica les cames, ha estès els braços, i ha pres impuls per salvar el lleuger obstacle que suposava la barana de vidre de la petita terrasseta.

La Magdalena, que sortia de casa amb una bossa per anar a comprar el pa, ha aixecat la vista enlaire i s'ha fregat els ulls en comprovar que un immens gavià argentat volava i travessava el carrer per aterrar a la teulada de l'edifici de davant.

La parella de gavians que festejaven de costat a la carena de la teulada han emprès el vol acollonits: "Crioc, crioc, crioc!"
"Coi, coi, coi, coi!"

ÀNIMA

En Joan seia entre les cames de l'Albert perquè hi havia poc sofà i massa espectadors de Netflix.

Havien arribat junts a la barbacoa. Havien cuinat a quatre mans amb una compenetració mai vista. Havien analitzat detalladament el món interior de l'altre durant la sobretaula. I s'havien tret a ballar diverses vegades quan DJ Spotify feia saltar tota la colla.

—Aquests dos estan junts, no? —va preguntar un amic d'un amic.

S'equivocava. Tant en Joan com l'Albert ja tenien parella. Però tots dos també tenien un amic de l'ànima.

Microrelats_Xevi Freixa

A les fotogaleríes d'EL 9 NOU.CAT vosaltres sou els protagonistes

Si organitzeu o participeu en activitats del vostre municipi, o si us agrada fotografiar els actes que s'hi fan... **PODEU COMPARTIR LES VOSTRES FOTOS.** Assegureu la difusió en imatges de les festes que s'hi celebren.

Com fer-ho?

Envieu les fotos, mínim 10 fotos per galeria, en format JPG al mail: lesfotos@vic.el9nou.com Indiqueu el títol de la festa o l'acte que s'hi ha celebrat, la població i també les vostres dades (nom, cognom, telèfon i població).

ESPECIAL OSONA SUD

Pendants d'en Mateuet

'Entre camps' ha estat una sèrie interactiva creada pel taradellenc Jordi Font, amb el suport de Nina i Pol Solà, durant el confinament. La proposta, adreçada al públic infantil, tenia un titella, en Mateuet, com a protagonista

Taradell

Laia Miralpeix

En Mateuet és el protagonista d'*Entre camps*, una sèrie interactiva creada per Jordi Font i Nina i Pol Solà que va néixer durant el confinament arran d'un encàrrec de la Biblioteca Antoni Pladevall i Font. "Amb la crisi sanitària van començar a caure tots els bolos. Se'ns presentava un any molt bo, amb gires per Corea i Itàlia, però tot va començar a caure fins que a mitjans de maig des de la biblioteca de Taradell ens van proposar de fer alguna cosa en línia adreçada al públic infantil", diu Jordi Font, actor, creador i guionista de l'obra.

El taradellenc explica que "des del primer moment vam tenir clar que havia de ser alguna cosa en llenguatge audiovisual, és un error portar el llenguatge teatral a la pantalla, són dos mons diferents". I com ja havien fet enmig del confinament, per Sant Jordi, van optar per fer un muntatge interactiu que es va convertir en una sèrie de quatre capítols amb una durada d'entre 10 i 15 minuts.

El fet que sigui una sèrie interactiva vol dir que l'espectador es fa partícip de la història escollint, en diversos moments, quin és el camí que ha de seguir en Mateuet: "Avui en dia als infants els encanta el món digital, les pantalles, fer clics, i a *Entre camps* poden decidir cap on

Jordi Font amb el seu titella, en Mateuet, l'autèntic protagonista de l'*Entre camps*'

ha d'anar en Mateuet", diu Font.

L'argument gira entorn d'aquest nen que té un do: pot veure uns éssers fantàstics que els altres nens no veuen. Font comenta que "estic preparant un altre projecte en el qual vull treballar la meua infància lligada a l'imaginari col·lectiu català: dones d'aigua, la tinyosa, la pesanta, l'home del sac i el dels nassos..., que jo quan era petit hi havia jugat molt".

I si a *Les tres bessones* cada capítol estava dedicat a un conte tradicional, a *Entre camps* a cada capítol es descobreix un ésser fantàstic: *Dones d'aigua*, *La pesanta*,

Els menairons i *La tinyosa*. La sèrie es podrà veure encara fins al 10 de juliol a < <http://jordifontactor.com/entre-camps/> >.

"Han estat tres setmanes molt intenses", reconeix Font, que han gravat en els escenaris que "el confinament ens deixava: Taradell i a casa". I la resposta ha estat molt bona: "Estem molt contents, a la gent els hi ha agradat i ens han dit que els nens volien repetir i clicar les altres possibles opcions que hi havia per saber quin camí havia de triar en Mateuet". Per aquest motiu esperen que "el projecte tingui continuïtat".

Un treball en equip

Taradell L'actor i creador taradellenc Jordi Font, format a l'Institut del Teatre, fa vuit anys que es dedica a les arts escèniques. Forma part del col·lectiu Mambo Project, que uneix teatre, arts escèniques i món audiovisual. Ell és la imatge d'*Entre camps* que acompanya en Mateuet. Font també n'és el guionista però compta amb un equip al costat: Nina Solà, directora de cinema, s'ha encarregat de la part audiovisual i Pol Solà, de la programació i la part interactiva. En Mateuet, el titella, l'han elaborat Carlos Gallardo i Sergio Escalona, de Cal Teatre.

Restaurant
Cuina creativa de mercat

EL DRAU

Obert cada dia
Pl. Major, 9 · Viladrau
93 884 81 77

la cerve

Bar
Cerveseria
i tapes

GARDENTONA

BOTIGA FLORISTERIA I JARDINERIA

www.gardentonaonline.com

ENVIA'NS LA TEVA COMANDA A
serveiadicili@gardentona.com

SERVEI DE VENDA A DOMICILI

- Plantes i flors d'interior i exterior
- Rams de flor natural, seca i artificial
- Eines, terres, llavors i fitosanitaris

Encofrats i paviments
CAMPS, SL

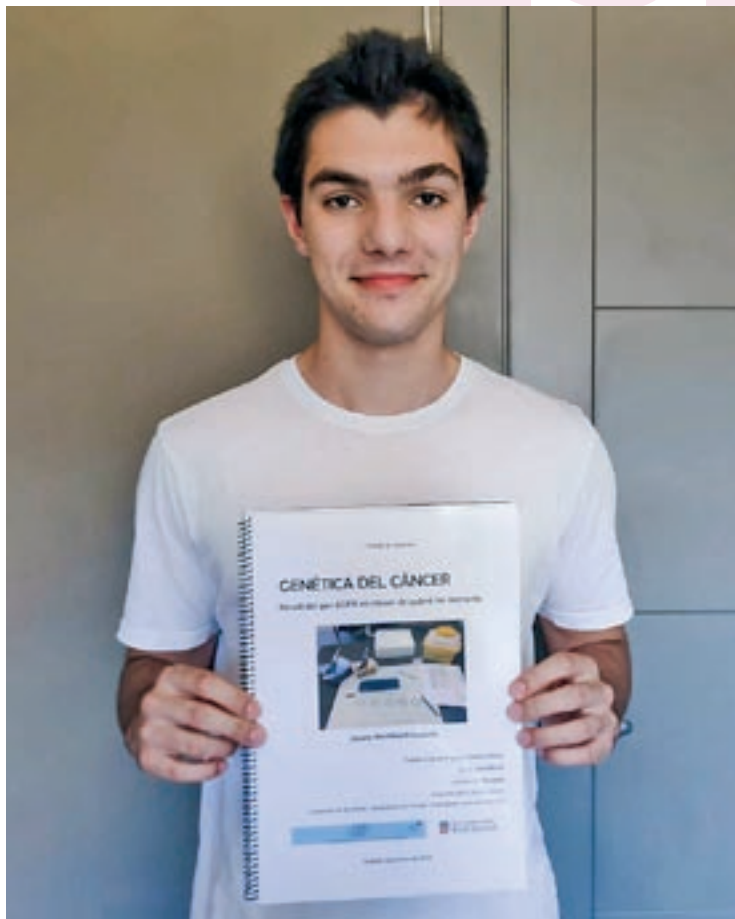

Treballs amb formigó i encofrats

Passatge Molí de la Canal, 4, local 8 - 08551 Tona
93 887 16 85 - 650 92 80 45 - www.pavimentscamps.com - info@pavimentscamps.com

Jaume Meinhard, amb el diploma

Jaume Meinhard, de Santa Eugènia, rep el Premi Universitat de Manresa

Reconeixen un treball de recerca de l'Institut de Taradell sobre el càncer

Santa Eugènia de Berga

Laia Miralpeix

Un dels problemes habituals que tenen molts estudiants a l'hora de posar-se a fer el treball de recerca és triar-ne el tema. Jaume Meinhard, de Santa Eugènia de Berga, tenia clar que volia fer-lo sobre la salut i concretament del càncer, "encara que ja sabia que era una àrea complicada". El seu treball "Estudi del gen EGFR en càncer de pulmó no microcític" va ser un dels quatre millors treballs de recerca de l'INS Taradell amb una nota de 10 i fa uns dies va rebre el primer premi en la modalitat de Salut de la 19a edició dels Premis Universitat de Manresa a Treball de Recerca de Batxillerat.

Aquest era un tema que "em tocava de prop. El meu pare va patir càncer i es va morir fa dos anys. Ha estat dur treballar sobre aquest tema, però tenia ganes d'aportar el meu granet de sorra i contribuir en la investigació del càncer". En el treball estudia les mutacions en un gen d'un subtipus de càncer de pulmó i ha analitzat mostres de teixit de pacients reals per buscar mutacions en el gen EGFR, un gen que,

un cop mutat, propicia l'aparició i el desenvolupament de cèl·lules canceroses.

L'alumne, de 18 anys, explica que "la meua idea era, en un principi, recollir i demanar dades", però al mes de febrer li va sortir la possibilitat de presentar-se al programa FORCES, organitzat per la Universitat de Barcelona,

"Tenia ganes d'aportar el meu granet de sorra en la investigació sobre el càncer"

on ofereixen assessorament per realitzar el treball de recerca. "Vaig sol·licitar l'única plaça per l'àmbit de genètica del DNA del càncer de pulmó i me la van donar", diu. Els primers mesos van ser sobretot de treball bibliogràfic: "Em passaven articles, llibres, webs i vaig haver de fer la part teòrica". Del 26 al 27 de juliol, va fer la part pràctica al laboratori de la Facultat de Medicina del campus Clínic: "Anava cada dia a Barcelona i m'hi passava entre sis i vuit hores, fins que acabava", explica.

Durant aquests mesos "he hagut de llegir molt i he parlat amb molts professionals. Tenia clar que per començar a escriure primer havia d'entendre què era el càncer. Ha sigut un treball molt de formigueta però vaig tenir la sort d'entrar al programa FORCES i un cop a dins va ser molt divertit". Meinhard afegeix que "m'ho he passat molt bé fent el treball de recerca perquè era un tema que m'agradava". I de fet, quan va ser escollit un dels quatre millors treballs de recerca "em va fer molta il·lusió poder-lo presentar i compartir amb altra gent, perquè així tant veuen el treball que has fet com els resultats obtinguts". Aquesta presentació es va fer a finals de novembre a la biblioteca.

Aquests dies està estudiant per la selectivitat i té clar que, com a universitari, es vol "encaminar cap al món de la salut". Per això espera poder entrar a Medicina i un cop feta la carrera li agradaria poder combinar el tracte amb els pacients amb la recerca científica: "Les dues coses aporten molt a les persones. La primera potser és un tracte més humà, però sense recerca científica no seríem res", conclou.

GRUPS REDUÏTS
ATENCIÓ PERSONALITZADA
PREPARATS PER A SEGUIR EL CURS ONLINE
HORARI DE MATINS I TARDES

escola
de persones adultes
civertelles

CURS 2020-21
INSCRIPCIONS
DEL 15 DE JUNY
AL 15 DE JULIOL

PASSI EL QUE PASSI...
HI SOM!
TÍTOL D'ESO + COMPETIC
ACCÉS A GRAU MITJÀ
ACCÉS A GRAU SUPERIOR
ACCÉS A LA UNIVERSITAT (+25 i +45)
COMPETIC / ACTIC

INSCRIPCIONS: www.osonaformacio.org
EPA CENTELLES (epacentelles@osonaformacio.org)
(PER A QUALSEVOL DUBTE EN EL PROCÉS D'INSCRIPCIÓ CONTACTEU AMB NOSALTRES)

AJUNTAMENT DE
CENTELLES

35 anys de bandera a l'Enclusa

Taradell L'agost de 1985 Taradell va tocar el sostre del món amb el banderí del Centre Excursionista onejant a l'Everest. El setembre d'aquell mateix any, un grup d'amics taradellencs també va fer el cim, pujant al punt més alt de Taradell, l'Enclusa (868m), i posant-hi per primera vegada la senyera, convertint-se així en un dels primers cims catalans que va tenir bandera. Va ser després de llegir un article de Josep Maria Espi-

nàs on explicava que es començaven a veure senyeres als punts més alts de Catalunya. Des de llavors, i ja fa 35 anys, cada any aquella colla d'amics són els encarregats de renovar-la. Als primers anys ho feien coincidint amb la lluna plena de setembre i hi pujaven a la nit. En els darrers anys la canvien més sovint, quan veuen que s'ha fet malbé, i a banda de la colla també conviden familiars i amics. El passat dissabte la van canviar per trenta-cinquena vegada. L.M.

Balenyà vetlla pel seu nomenclàtor

Creen una comissió per decidir la denominació dels espais i equipaments públics i una altra per retirar la simbologia franquista i complir amb la llei de memòria històrica

Balenyà

Vicenç Bigas

El conflicte per la denominació de l'institut escola Carles Capdevila, que els regidors de l'oposició no van votar a favor perquè la proposta d'acord se la van trobar sobre la taula minuts abans de començar el ple on s'havia d'aprovar, ha derivat en la creació d'una comissió sobre el nomenclàtor a Balenyà.

La comissió, que vetllarà sobre temes de senyalització, mobilitat i accessibilitat, ha estat una proposta de Sumem per Balenyà que ha estat acceptada per unanimitat i ja ha començat a treballar. "Nosaltres no

Al principi del carrer Major dels Hostalets encara hi ha immobles amb plaques franquistes, que es volen retirar

estem en contra de posar el nom de Carles Capdevila però així no es fan les coses", sosté Josep Tió, cap de llista de la formació que deriva del PSC, tot i que el regidor

d'Ensenyament, Oriol Usart (JxCat), argüia que "el canvi de nom es va fer a darrera hora perquè ho va demanar la direcció de l'escola". Sigui com sigui, ara la

comissió treballarà perquè les decisions que competeixen en el nomenclàtor del municipi siguin més consensuades i amb major participació per part de la

població. David Soldevila (ERC) defensa fins i tot que les denominacions de places, carrers i espais públics es facin a través d'un procés participatiu i no els esculli directament la comissió.

En el mateix ordre de coses, i pel que fa a la senyalització al carrer, Sumem per Balenyà també ha demanat la retirada dels símbols franquistes que hi ha en els portals d'alguns habitatges i la creació d'una altra comissió que vetlli pel compliment de la llei de la memòria històrica. Al carrer Major encara queden dos blocs de pisos amb la placa que recorda que la construcció de l'immoble es va acollir als beneficis establerts pel Ministeri d'Habitatge el 1954. En altres edificis del poble, aquestes plaques ja van desaparèixer, de manera que ara la comissió farà un cens de les que queden i s'instarà els propietaris dels immobles que les retirin.

'Salvadors' de fonts

Els Frikifonts, un grup de famílies i amics de Centelles, fa un parell d'anys que es dediquen a recuperar fonts del municipi; ja en porten una desena

Centelles

Josep Paré

S'autoanomenen els Frikifonts i porten més de 10 fonts del terme municipal de Centelles recuperades. La idea va sortir de la família Sallent. "Volíem que en família es pogués tenir contacte amb la naturalesa i se'ns va acudir netejar i recuperar fonts", explica Joan Sallent, una de les ànimes del grup. Corria l'any 2018 i, a partir del boca-orella, es va anar apuntant gent fins a arribar a una trentena, "tot i que no sortim mai tots plegats, hi va qui pot".

Es troben molts caps de setmana al matí. "La mainada també ha reaccionat molt bé a la proposta i ja portem una desena de fonts completament arranjades o recuperades", entre les quals la de Maria Teresa, el Llobató, Taradell, Mascoc, el Giol, Martral, Font Calenta, Font de la Teula i la del carrer de les Comtesses. A moltes no s'hi podia ni arribar de perdudes que estaven sota la brossa o les herbes. Ara treballen en moltes d'altres, ja que al voltant del poble "hi ha una vuitantena de possible indrets on anar". A cada lloc on recuperen o localitzen una font hi posen un cartell de fusta que indica el nom de la font i l'any de la intervenció. El grup Frikifonts no són, ni volen

Alguns dels membres del grup, en una de les fonts on han actuat

ser, cap entitat, "vam veure que érem uns friquis de les fonts i per això vam agafar aquest nom. Evidentment som una colla sense ànim de lucre i no tenim subvencions de cap mena". Tots plegats procuren ser molt respectuosos amb el medi ambient i sempre que saben de qui és l'indret "demanem permís al propietari per fer les intervencions i actuem respectant la vegetació autòctona al màxim".

Amb aquests dies de confinament, Sallent assegura que hi ha hagut "un incre-

ment de gent que vol ajudar a fer la recuperació de fonts". I és que "ens ho passem bé i la vegada ensenyem als nostres fills un respecte per la naturalesa". De cara al futur es plantegen si podrien fer analítiques de les fonts per conèixer el seu estat real de contaminació.

L'última iniciativa semblant es va fer l'any 1970 i va anar a càrrec dels Amics de Centelles, que van netejar i posar ceràmiques amb el nom de les fonts, tot i que va ser just a les més conegudes.

La passió pel món del ciclisme

C. Comtes de Centelles, 26 - CENTELLES
Tel. 93 881 29 55
C. Maduixers - La Garriga
Tel. 93 871 51 83 - 639 77 93 10

Qualitat de vida i atenció personalitzada són la nostra filosofia

Centre Residencial

- ▶ Estades indefinides o temporals
- ▶ **55 places CONCERTADES** amb el Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya
- ▶ **13 places PRIVADES** (tramitació de la prestació vinculada de la dependència)

Centre de Dia

- ▶ Estades indefinides o temporals
- ▶ **13 places PRIVADES**
- ▶ Obert de 8.00h a 21.00h
- ▶ Horari segons conveniència

HOTEL PRAT RESIDÈNCIA
Residència Assistida i Centre de Dia
C. Dr. Bayés, 49 08551 Tona
93 887 00 18
direcció@residenciaprat.com

AGENDA

Angi Conejo agenda@vic.el9nou.com

Divendres 26

Centelles. Inauguració de l'exposició "El somni confinat". Dels alumnes dels tallers d'art, infants, joves i adults. Sala d'exposicions Niu del Palau (plaça Major). 19.00.

Perafita. Festa major. 11.00, espectacle infantil *El viatge de Lulu i Lola*. 17.00, espectacle de màgia familiar amb Mag Pota. 21.30, bingo Fitafest i concert d'acústic. Plaça de Sant Antoni.

Sora. Festa major. Cinema a la fresca i sopar d'entrepanes. Barri de Cussons. 20.00.

Vic. Visita guiada individual a l'exposició "Nord & Sud. Art medieval de Noruega i Catalunya 1100-1350". Visita inclosa amb l'entrada a l'exposició, s'aconsella reserva. Protegides pels fiords noruecs o pels Pirineus catalans, catedrals i esglésies remotes acollien un art comú sorprenentment similar. Descobriu-ho en un recorregut fascinant per l'exposició "Nord & Sud". Museu Episcopal. 17.00.

Dissabte 27

L'Esquirol. La Pollancreda. mus. 19.00, experiència gastronòmica. 20.00, Les Granades. 21.30, La Folie. 23.00, Doble Buble. Amb servei de barra. La Pollancreda.

Perafita. Festa major. 11.00, plaça de Sant Antoni,

espectacle infantil Sidecar. 17.30, pavelló, SE7: vint anys d'escalada a l'Himàlaia amb Xavi Arias. 19.30, plaça de Sant Antoni, concert de festa major amb Cafè Trio. 21.30, plaça de Sant Antoni, pregó de festa major a càrrec de Josep Vall-llosada (Pepis). A continuació, sopar de festa major. Tot seguit, *chill-out* Fitafest.

Sant Hipòlit de Voltregà. Estrena de l'obra de Patrick Süskind *El contrabajo*, interpretat per Rai Sánchez amb la direcció de Gabriel Salvans. El Teatre. 21.00.

Sora. Festa major. 20.00, inauguració de la *food truck* i sopar. 22.00, coca, cava i focs artificials. 23.00, concert de rumba amb Pelut i Pelat. Zona esportiva.

Taradell. IV Caminada Popular de la Roca de Taradell. A la urbanització Miranda de la Plana, la Roca, Taradell. Recorregut: visita mínim de cinc indrets que formen part del patrimoni cultural de la Roca. En total n'hi ha 28. Sortida lliure en família. Cal respectar les mesures de seguretat. La Roca.

XVII Festa major de la Roca de Taradell. Sopar popular i concert en directe a càrrec de Té Delegats. Pista poliesportiva de la Roca. 21.00.

Vic. Visita guiada familiar a l'exposició "Nord & Sud. Art medieval de Noruega i

FESTA MAJOR SORA

Dissabte, a les 11 de la nit, Pelut i Pelat actuaran a la zona esportiva

Catalunya 1100-1350". Preu: 4 euros per participant, s'aconsella reserva. Un recorregut en família a l'exposició temporal "Nord & Sud" tot jugant a buscar les similituds i diferències en l'art. Museu Episcopal. 10.30.

Lectures a la Gespa. Presentació del llibre *Els colors de l'Àfrica*, amb Subi i Anna. Parc de Sant Julià d'Auvèrnia (davant de L'Atlàntida). 11.30.

Recorregut medieval. Visita comentada per l'art, la cultura i els costums del món medieval. Museu Episcopal. 12.00.

Visita guiada individual a l'exposició "Nord & Sud. Art medieval de Noruega i Catalunya 1100-1350".

Visita inclosa amb l'entrada a l'exposició, s'aconsella reserva. Protegides pels fiords noruecs o pels Pirineus catalans, catedrals i esglésies remotes acollien un art comú sorprenentment similar. Descobriu-ho en un recorregut fascinant per l'exposició "Nord & Sud". Museu Episcopal. 17.00.

Diumenge 28

Borgonyà. Neteja de la llera del riu Ter. Porta el teu esmorzar. Cal portar calçat adequat, guants, pantaló llarg i bosses. Parada de bus. 09.00.

L'Esquirol. Jazz a la piscina. Amb Dr. Jazz Friends. Piscina. 12.30.

Manlleu. Ruta Manlleu Ciutat de Teatres. Sortida des del Museu del Ter pels carrers de Manlleu pels diferents espais que en algun moment entre el primer terç del segle XIX i l'actualitat ha sigut un teatre o sala amb funcions teatrals. El recorregut acabarà a l'Espai Rusiñol. Aforament limitat. Museu del Ter. 11.00.

Perafita. Festa major. 11.00, església, missa cantada. 19.30, plaça de l'Església, havaneres i rom cremat amb Norai. 21.00, plaça de Sant Antoni, revetlla de Sant Pere.

Sant Pere de Torelló. Festa major petita. 16.00, av. Pau Casals, tobogan d'aigua. 20.30, plaça Monmany, actuació musical amb El Sobrino del Diabolo. Sorteig del Toc Santperenc i nom dels guanyadors de les paneres dels comerços i es repartiran els premis

als guanyadors del punt de llibre de la Biblioteca L'Esqueller. 21.00, plaça Monmany, sopar revetlla amb l'actuació musical de Lil-lit-trio. Final de festa amb coca, llonganissa i cava per a tothom.

Sora. Festa major. 10.00-12.00, portes obertes a l'església de Sant Pere amb cita prèvia. 12.15, missa amb cantada dels Goigs de Sant Pere. 17.30, plaça Can Corominas, carro de contes. 20.30, plaça Can Corominas, sopar popular "Porti qui vingui" i rifa d'un pernil i un *smartbox*.

Vic. Visita familiar "Déus, mòmies i faraons egipcis". Activitat en família per descobrir els secrets de l'antic Egipte a través de les obres que es conserven al Museu. Les visites familiars es faran amb un aforament de tres unitats de convivència (15 persones màxim). Museu Episcopal. 10.30.

Recorregut medieval. Visita comentada per l'art, la cultura i els costums del món medieval. Museu Episcopal. 12.00.

Visita guiada individual a l'exposició "Nord & Sud. Art medieval de Noruega i Catalunya 1100-1350". Visita inclosa amb l'entrada a l'exposició, s'aconsella reserva. Protegides pels fiords noruecs o pels Pirineus catalans, catedrals i esglésies remotes acollien un art comú sorprenentment similar. Descobriu-ho en un recorregut fascinant per l'exposició "Nord & Sud". Museu Episcopal. 13.00.

FESTA MAJOR PERAFITA

Diumenge, a les 9 del vespre, se celebrarà la revetlla de Sant Pere

Naixements

Núria Menegotto Ferrer. Les Masies de Voltregà

Nade Isdrissi. Vic

Gil Pérez Dalmau. Ripoll

Yusra Oubayoussef. Ripoll

Si voleu publicar el nom dels vostres fills en aquest apartat truqueu al tel. 93 889 49 49 o bé envieu un correu a: agenda@vic.el9nou.com

Santoral

Divendres, 26

Sant David

Sol: ↑ 06.18 ↓ 21.32

Dissabte, 27

Sant Ciril

Sol: ↑ 06.18 ↓ 21.32

Diumenge, 28

Santa Marcel·la

Sol: ↑ 06.19 ↓ 21.32

Dilluns, 29

Sant Pere i Sant Pau

Sol: ↑ 06.19 ↓ 21.32

Dimarts, 30

Santa Emiliana

Sol: ↑ 06.19 ↓ 21.32

Dimecres, 1

Santa Elionor

Sol: ↑ 06.20 ↓ 21.31

Dijous, 2

Sant Bernadí Realino

Sol: ↑ 06.20 ↓ 21.31

Quirzet l'homenet

Farmàcies

Vic

+FARGAS

C. Bisbe Morgades, 25 | dia 26

+ARUMÍ

Pl. Divina Pastora, 5 | dia 27

+URGELL

Rbla. Hospital, 18 | dia 28

Roda de Ter

+CONSTANÇÓ

C. Sant Josep, 1 | dies 26 i 27 matí

+TORRENT

Pl. Major, 7 | dia 27 tarda

St. Quirze de Besora

+BESORA, SCP

C. del Pont, 45 | dies 26 i 27

Tona

+FABRÉ

C. Barcelona, 2 | dies 26, 27 i 28

Torelló

+BARDOLET

C. Canigó, 72 | dia 26

+ESTUDIS

C. Anselm Clavé, 2 | dies 27 i 28

Manlleu

+ASSUMPTA AUTET

C. Font, 15 | dia 26

+MARTA

Av. Roma, 100-102 | dies 27 i 28

Olost

+LÓPEZ

Pg. Dr. Lleopart, 4 | dies 27 i 28 tarda

Prats de Lluçanès

+VIVER

C. Major, 35 | dies 26 i 28 matí

Ripoll

+ROCA

Ctra. Barcelona, 38 | dia 26

+RIU

Pl. Gran, 24 | dies 27 i 28

Sant Joan de les Abadesses

+SUNYER

C. Pere Rovira, 14 | dies 26, 27 i 28

Defuncions

Rosario Romero Escribano. 88 anys. Vic

Maria Tort Breu. 74 anys. Vic

M. Lourdes Viñets Tur. 93 anys. Vic

Maria Cobos Cobos. 86 anys. Vic

M. Magdalena Bermúdez Plana. 74 anys. L'Esquirol/Vic

Palmira Camps Cassany. 84 anys. Centelles

Marcos R. Morcillo Manzaneda. 71 anys. Vic/Manlleu

Carme Susany Parés. 97 anys. Centelles

Pepita Mundó Roviró. 95 anys. Vic/Gurb

Vicente Moral Leiva. 87 anys. Vic

Maria González Abrados. 89 anys. Centelles/Vic

Rosalía Sala Font. 66 anys. Vic

Jordi Murillo Domingo. 58 anys. Vic

Toni Solà Marcé. 60 anys. Tona

Joan Codina Soler. 83 anys. Tona

Pere Pont Sené. 80 anys. Balenyà

Ascensión Aguado Luena. 83 anys. Tona

Carme Romero Ribas. 87 anys. Sant Miquel de Balenyà

Cayetano Calahorra López. 93 anys. Tona

Joan Vilalta Martínez. 51 anys. Torelló

Josep Colom Casellas. 89 anys. Sant Hipòlit de Voltregà

Margarita Perarnau Carles. 96 anys. Sant Quirze de Besora

Lluís Mendo Trejo. 83 anys. Sant Quirze de Besora

Fortià Subirachs Joli. 70 anys. Torelló

Fina Salarich Font. 94 anys. Torelló

Rosa Picas Teixidor. 58 anys. Ripoll

Josep Plana Roura. 93 anys. Sant Joan de les Abadesses

Maria Teresa Chueca Riera. 77 anys. Campdevàrol

Montserrat Berga Expósito. 95 anys. Ripoll

Al dia. Catalunya Central

Informatiu de les comarques del Berguedà, el Bages, el Moianès i Osona.

De dilluns a divendres a les 14h

Presenta Natàlia Peix

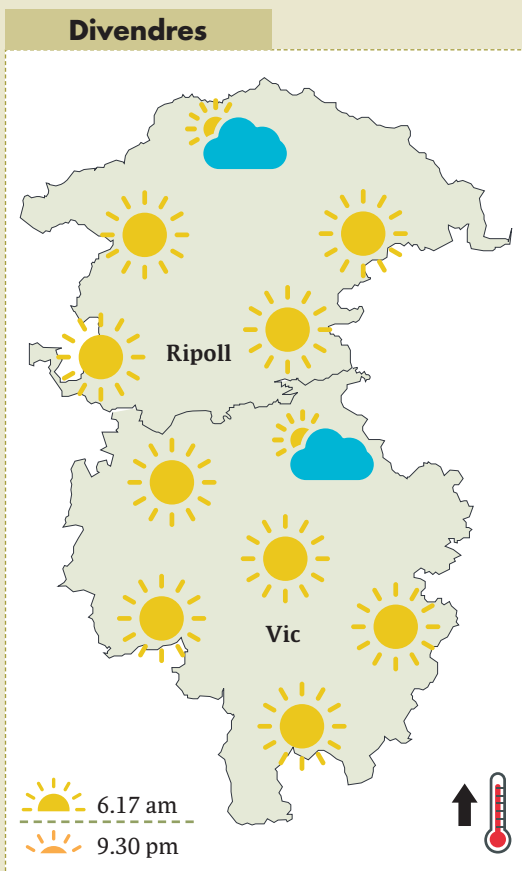
EL 9 TV

EL TEMPS

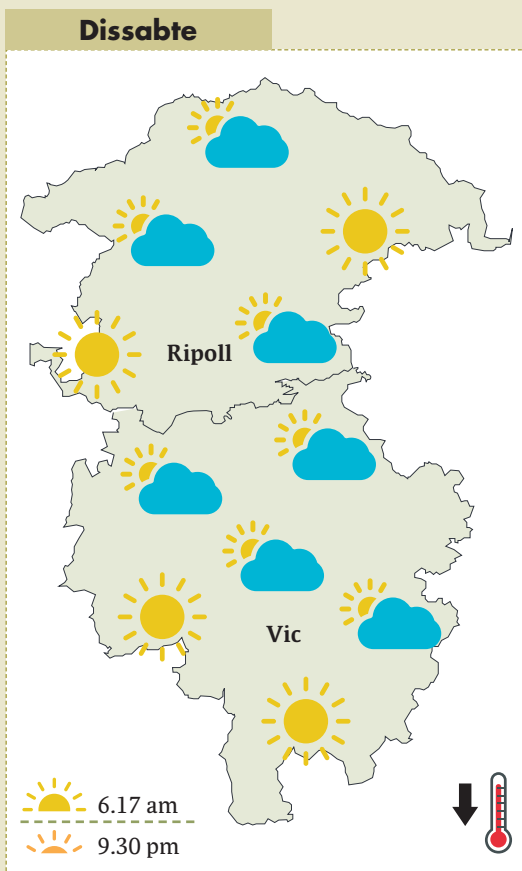
Informació facilitada per: meteosona.com i acom.cat

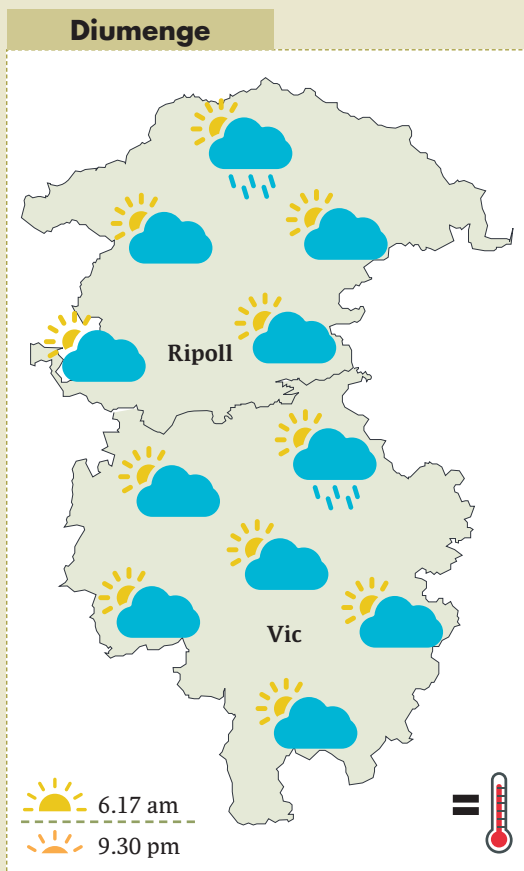
- Assolellat
- Parcialment cobert
- Ennuvolat
- Pluja
- Ruixats
- Plugims
- Tempesta elèctrica
- Boira
- Neu
- Vent

Previsió divendres
 Matí amb el cel mig enteranyinat per bandes de núvols alts i mitgencs. Podria créixer alguna nuvolada a la tarda al Ripollès i nord d'Osona. Les temperatures màximes es mantindran. Podrien pujar un grau les mínimes. El vent serà de migjorn, de flux a moderat.

Previsió dissabte
 Pocs canvis aquest dissabte. Es mantindrà el cel mig ennuvolat i en principi sense precipitacions. Les temperatures continuaran molt suaus, amb màximes de 27 a 29°C. El vent bufarà de l'est, de flux a moderat.

Previsió diumenge
 La variabilitat serà la tònica d'aquest diumenge. Matí amb cel mig ennuvolat i amb possibles ruixats al nord del Ripollès i Osona. L'entrada d'un front amb una mica d'aire fred en serà el culpable. Les temperatures màximes es mantindran i baixaran un grau les mínimes.

... aquesta setmana

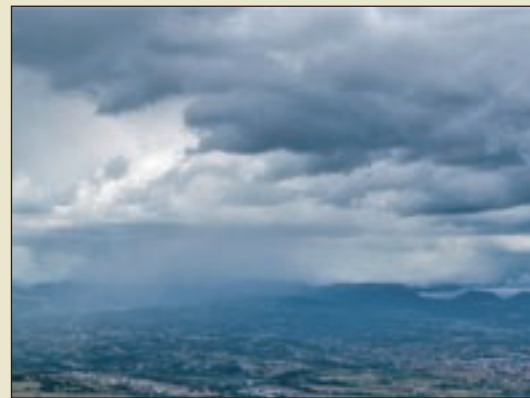
Població	Temperatures				Pluja
	Dia	Mín.	Dia	Màx.	
Bellmunt	18-Juny	8,2	24-Juny	24,3	64,6
Hostalets de Balenyà	18-Juny	11,9	21-Juny	28,3	20
L'Esquirol	18-Juny	10,3	21-Juny	27,7	21,6
Malla	18-Juny	10,8	21-Juny	28,4	20,4
Molló	18-Juny	7,0	24-Juny	23,3	35,5
Pantà de Sau	18-Juny	10,8	24-Juny	29,9	56,6
Planoles	19-Juny	8,7	24-Juny	25,6	4,8
St.Pau de Segúries	19-Juny	8,3	24-Juny	26,1	9,8
Sta.Eulàlia Riuprim.	18-Juny	10,3	21-Juny	29,3	23,6
St.Vicenç de Torelló	18-Juny	11,2	22-Juny	30,8	29,4
Seva "Els Roures"	18-Juny	10,5	21-Juny	27,7	16,3
Vic	18-Juny	10,4	23-Juny	29,1	31
Viladrau	18-Juny	9,1	23-Juny	27,7	50,6

Les imatges dels lectors

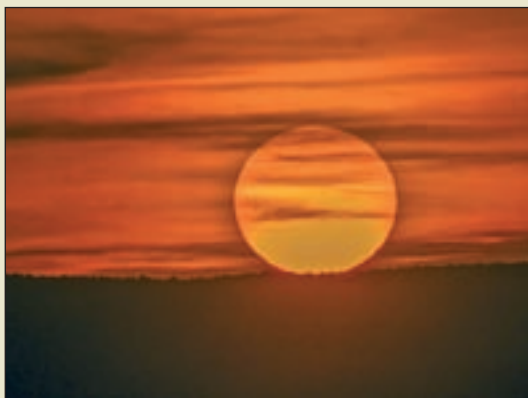
eltemps@vic.el9nou.com

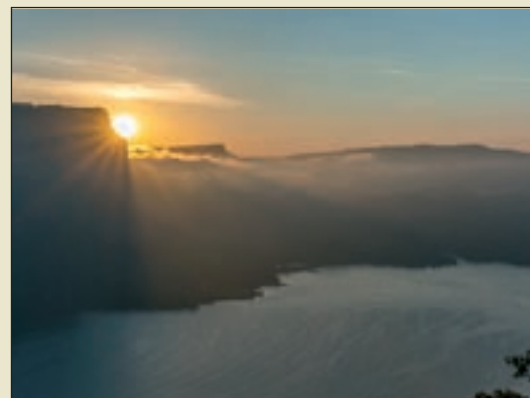
AGRUPACIÓ METEOROLÒGICA D'OSONA

JOSEP MARIA COSTA

CARMEL MOLIST

EMILI VILAMALA

EL 9 FM 92.8
La ràdio d'Osona

CREMES SOLARS

Els fotoprotectors es classifiquen segons el Factor de Protecció Solar (SPF o FPS):

Baixa: 2-4-6 / Mitjana: 8-10-12 / Alta: 15-20-25
Molt alta: 30-40-50 / Ultra: 50 +

L'SPF no indica el temps que una persona pot estar exposada al sol abans de tornar a aplicar-se el protector solar, sinó que mostra el nombre de vegades que el fotoprotector augmenta la capacitat de defensa natural del cos davant de l'enrogiment previ a la cremada. És a dir, un SPF 30 ens indica que el nostre nivell de protecció davant d'un risc de cremada és 30 vegades superior que si no estiguéssim utilitzant un fotoprotector.

COM APLICAR UN FOTOPROTECTOR?

- Apliqueu-lo 30 minuts abans de l'exposició solar.
- Poseu-lo amb generositat i de manera uniforme: per protegir bé la pell cal aplicar un mínim de 2 mg/cm², perquè es produeixi la formació de la pel·lícula que impedeixi el pas de la llum UV.
- Ha de cobrir tot el cos: no oblideu zones com les orelles, el clatell, els llavis o els peus. Si la persona té poc cabell, és molt important protegir el cap.
- Per a la seva total efectivitat, s'ha d'aplicar sobre la pell seca. Generalment, se'n recomana una reaplicació cada dues hores, sobretot si us heu banyat, fregat o suat molt.
- Quan us hagueu de banyar, és important que a més tinguin filtres resistents a l'aigua. Aquests poden ser resistents a l'aigua (terme en anglès, *water resistant*), que mantenen la protecció després de 40 minuts d'immersió en l'aigua, o a prova d'aigua (terme en anglès, *waterproof*), que mantenen la protecció després de 80 minuts d'immersió a l'aigua. Això no treu que el sol fet del frec amb la tovallola ajuda a retirar el producte de la pell i per això quan sortim de l'aigua hem de tornar a aplicar-nos el protector.
- La zona més fràgil i exposada al dany solar és la cara, perquè té una pell més prima. Juntament amb l'escot, necessiten una cura especial amb productes específics per a cada tipus de pell (seca, mixta o grassa).

TIPUS DE PELL

- Tipus 1: Sempre es crema; mai es bronzeja.
- Tipus 2: Habitualment es crema; resulta complicat bronzejar-se.
- Tipus 3: Es pot cremar lleugerament; es bronzeja gradualment.
- Tipus 4: Normalment no es crema; es bronzeja amb facilitat.
- Tipus 5: No es crema quasi mai; es bronzeja amb molta facilitat.
- Tipus 6: No es crema; es bronzeja sempre.

ANÀLISIS CLÍNICS
 SYNLAB Dr. FARGAS

- Anàlisis Bioquímiques, Hematològiques, Microbiològiques-Parasitològiques.
- Citogenètica, al·lèrgia, hormones, fertilitat.
- Anàlisis d'aigua de consum humà ISO 9001:2015.

Concertat amb les principals Mútues i Companyies d'Assegurances
 e-mail: laboratorio.fargas@synlab.es

Horari: De dilluns a divendres de 8 a 15h
 Dissabtes 9 a 13h
 Cita previa al tel. **681 15 42 12**
 Tel. 93 885 08 08 - C. Morgades, 23, baixos - Vic

Dr. Ramon Vilaró Portet
 Col. 15379

ESPECIALISTA EN CIRURGIA ORTOPÈDICA I TRAUMATOLOGIA

- Cirurgia pròtesi genoll i maluc - Artroscòpia genoll, espatlla i turmell - Ortopèdia infantil -

Tractament de patologies esportives amb factors de creixement

Clínica Sant Josep - Vic - Tel. 93 886 17 00

Laboratoris Eurás
 Laboratori d'Anàlisis Clínics

ANÀLISIS CLÍNICS
 Microbiològiques, hematològiques, hormonals, bioquímiques, toxicològiques, immunològiques.

Fem analítiques per mútues i privats.

Horari de 8 a 20h
C. Gallissà, 19 - Tel. 93 883 23 04
www.synlab.es

DERMATOLOGIA

Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat

- DERMATOLOGIA
- I DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA
- Teràpia fotodinàmica - Làser

Rambla Hospital, 4, pral. 1a
 Tel. 93 885 24 36 - 08500 VIC

DR. J. FOLCH
 METGE EDUCADOR I PSIQUIATRE

osonament
 serveis integrats de salut mental

C. Josep M. Selva, 2 - Vic
 Tel. 93 889 50 59 - osonament.cat

Dr. Oriol Parés
 ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR

MALALTIES CIRCULATORIES
 Varius (CHIVA, estètica...)
 edema limfàtic, úlceres...

CONCERT AMB MÚTUES

Vic - Bayès Consultori Tel. 93 889 22 29
 Vic - Clínica de Vic - Bayès Clínica Tel. 93 881 65 00
 Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

OTORINOLARINGOLOGIA

Dr. JOSEP MOLERA BLANCH

GOLA - NAS - OÏDA
 HORES CONVINGUDES

Pl. Estació, 8, entresòl - VIC
 Tel. 93 885 26 21

COMAS
 Optica i Ortopèdia des de 1994

Pl. Sta. Clara, 6
 93 886 10 55

Pg. Generalitat, 26
 93 885 46 52

Rbla. Davallades, 5
 93 885 47 22

C. Nou, 43
 93 886 10 55

VIC

PODOLOGIA:

Silvia Nieto Pl. Santa Clara, 6 93 886 10 55
 Marta Serra Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)
 Ivonne Alonso Pg. Generalitat, 26 93 885 46 52
 Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
 Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)

TERÀPIA VISUAL

Martina Sans Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
 Roger Verdaguier Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

UROLOGIA

J. Dinarès i Prat
 Metge-Uròleg

UROLOGIA GENERAL I INFANTIL
 HORES CONVINGUDES
dinaresvic@hotmail.com

Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
 VIC - 93 885 27 56
 C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a
 Ripoll - 972 71 43 54 (edifici Casino)

Especialistes en fertilitat i reproducció assistida

FecunMed

Consultori Bayès
 Plaça de la Catedral, 9 - Vic

OFTALMOLOGIA

Dr. RAFART ARUMÍ

- OFTALMOLOGIA GENERAL
- CIRURGIA OCULAR

Clínica de Vic
 Rda. Francesc Camprodon, 4, 3a planta
 VIC - Tel. 93 885 55 09

Bayès consultori
 Centre mèdic Vic

ESPECIALISTES

Plaça Catedral, 9 - VIC
 Tel. 93 889 22 29

MEDICINA DE CAPÇALERA

- Dra. A. Ramos
- Dra. C. Álvarez
- Dra. S. Martínez de Arenzana
- Dr. V. Canal

ASSISTÈNCIA D'INFERMERIA
 Pressió arterial, injeccions, etc.

REVISIONS GENERALS

PROVES COMPLEMENTÀRIES

- ENDOSCÒPIA amb anestèsia
- Dr. R. Barniol
- ECOGRAFIA
- Eccardiografia doppler
- Ecografia general, ginecològica 4D
- Transrectal, Transvaginal Ginecològica
- Abdominal
- Troncs supraaòrtics
- PROVES D'ESFORÇ
- HOLTER E.C.G.
- HOLTER PRESSIÓ (MAPA)
- DENSITOMETRIA
- URODINAMIA
- CISTOSCÒPIES/ HISTEROSCÒPIES
- RADIOGRAFIES
- AMNIOCENTESIS

Cardiologia Prof. A. Bayès de Luna, Prof. T. Bayès Genis, Dr. J. Ribà, Dr. P. Codina
 Cardiologia pediàtrica Dr. F. Rosés
 Medicina interna i geriatría Dr. J. Brugués, Dr. R. Pujol
 Neurologia Dr. A. Arboix, Dra. A. Bayès
 Reumatologia Dr. R. Sanmartí, Dr. J. Rodríguez
 Aparell digestiu Dr. R. Barniol
 Oncologia Dr. E. Batiste-Alentorn
 Endocrinologia Dr. I. Saigó
 Dermatologia Prof. A. Castells, Dr. J. Arimany, Dr. R. Torné, Dra. L. Canal
 Dermatoestètica Dra. L. Canal i Dra. E. Quintana
 Psiquiatria Dr. J. del Río, Dra. M. Aubareda
 Psiquiatria infantil i juvenil Dr. P. Tapias
 Al·lèrgia-immunologia clínica Dra. A. Sala
 Al·lèrgia pediàtrica Dra. A. López
 Pediatria Dr. P. Domènech, Dra. A. López
 Ginecologia i Obstetrícia Dr. R. Rovira, Dr. J. Grau
 Ginecologia i reproducció assistida Dr. X. Saura, Dra. N. Gil, Dra. N. Murcia
 Urologia Dr. J. Fernández-Zuazu
 Angiologia i cirurgia vascular Dr. O. Parés
 Otorinolaringologia Dr. M. Molinero, Dr. J. Camprubí
 Oftalmologia Dr. J. Tell, Dr. S. Bofill, Dr. J. Oliveres
 Oftalmologia infantil Dra. M. Vidal
 Traumatologia Dr. L. Guillemet, Dr. F. Díaz, Dr. G. Bori
 Pneumologia Dra. S. Molina, Dr. Joan Serra
 Cirurgia general Dr. J. Molinas
 Cirurgia oral i maxil·lofacial Dra. Darder
 Cirurgia estètica i reparadora Dra. A. Torres, Dra. N. González, Dr. P. Bosacoma
 Clínica del dolor Dra. M. Jiménez
 Psicogeriatría Dr. F. Escabá
 Medicina de família Dr. J. Fontarnau
 Medicina del son Dra. Ester Tió
 Anestesiologia Dr. J. de Ferrer, Dra. M. Jiménez, Dra. T. Planella
 Psicologia Llic. P. Borràs
 Psicologia infantil Llic. I. Verdaguier
 Neuropsicologia Llic. I. Sala
 Psicologia transpersonal Llic. M. Pellicer
 Dietètica i nutrició Dra. E. Quintana
 Podologia Sra. C. Sallent
 Logopèdia Sra. M. Mauri
 Fisioteràpia Sra. C. Garolera, Sra. M. Torra, Sra. A. Soler, Sra. M. Parra
 Òptic-Optmetrista Sra. A. Grifell
 Anàlisis clínics Dr. J. Fargas

www.bayesconsultori.cat
 Nou servei de CITA WEB

Núria Mata
 Psicòloga i psicoterapeuta

Informeu-vos sobre
 ASSISTÈNCIA ONLINE

Tel. 93 886 06 34
www.nuriamata.com
 Pl. Canonge Collell, 8, 1r 2a
 Vic

Centre Espai DiverPsitat
 Aprèn a ser tu

GUIA MÈDICA

Vols ser-hi?
 Tel. 93 889 49 49

CHV CLÍNICA DE VIC
 CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS

CAPACITAT D'ELECCIÓ
 CONFORT
 SEGURETAT

CONSULTES EXTERNES
 Ronda Francesc Camprodon, 4. Vic
 Tel. 93 886 31 31/902 482 211
 Fax 93 886 78 22

HOSPITALITZACIÓ
 Francesc Pla "El Vigatà", 1. Vic
 Tel. 93 702 77 41 Fax 93 702 77 62

clinicadevic@chv.cat · www.chv.cat

GUIA MÈDICA EL 9 NOU

Si voleu ser-hi truqueu al
93 889 49 49

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Plans de dejeccions

Av. Paisos Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

AUTODESBALLESTAMENTS
LA GLEVA

Ctra. N-152, km 75,6 - LES MASIES DE VOLTREGA
☎ 93 857 11 53 - 93 850 24 70

US OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS
- COMPRA DE VEHICLES ACCIDENTATS
- RETIRADA DE VEHICLES USATS PER DESBALLESTAMENT
- TRAMITACIÓ DE BAIXES DEFINITIVES
- VENDA DE RECANVIS D'OCCASIO

Per a més informació, truqui'ns als telèfons:
www.desguaceslagleva.com 93 857 11 53
Botiga on-line 93 857 06 10
Fax 93 850 24 70

ADVOCATS

DE ROCAFIGUERA MONTANYÀ

t'ajudem

Família, herències, contractes, arrendaments, danys, deutes...

www.derocafigueramontanya.com
621 270 203

DESEMBUSSOS i FOSSES SÈPTIQUES
M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrucasbras.cat

COMPRO PISOS AL COMPTAT

24 / 48 HORES

JOAN 617 28 08 50

Sintonitzeu
EL 9 FM
la ràdio d'Osona

Escolteu la ràdio d'Osona al 92.8
EL 9 FM Sempre al vostre servei

NEIDA
Neteja · Aigua · Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

Aquest estiu,
alça el vol
amb la teva ràdio i televisió local

100% PROXIMITAT

la xarxa comunicació local

Els ESPECIALS d' EL 9 NOU

La informació més propera,
la publicitat més efectiva

☎ Si voleu ser-hi truqueu
al **93 889 49 49**

1r dilluns de cada mes
LLUÇANÈS

1r divendres de cada mes
OSONA NORD

3r divendres de cada mes
GES BISAURA

4t divendres de cada mes
OSONA SUD

Últim dilluns de cada mes
EL RIPOLLÈS

LA PROGRAMACIÓ DEL CAP DE SETMANA

Divendres 26

6.00 EL 9 INFORMATIU.
6.30 GAUDEIX LA FESTA.
Recordant Sant Pere.
7.00 NOTÍCIES EN XARXA.
9.00 TERRITORI 17. Magazín.
12.00 EL 9 INFORMATIU.
12.30 ANGLE OBERT. Roger Corominas, portaveu d'ERC a l'Ajuntament de Roda de Ter.
13.30 TELÓ DE FONTS. Arts de carrer desconfinades.
14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
14.30 ANGLE OBERT.
15.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
16.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
16.30 BEN TROBATS. Magazín.
18.30 ENS QUEDEM A CASA.
19.00 CONNECTI.CAT.
20.00 LLEIDA, TANT I TAN A PROP. Divulgatiu.
20.30 EL 9 INFORMATIU.
21.00 VIURE LA DIVERSITAT SEXUAL I DE GÈNERE LLUNY DE LES GRANS CIUTATS. Debat, amb motiu del Dia de l'Orgull LGTBI. Amb Mireia Mata, directora general d'Igualtat; Marta Salvans (Vic), i Patrícia Caballero (Bagà).
22.00 PAISATGES ENCREUATS. Valls de l'Anoia.
22.30 EL 9 INFORMATIU.
23.00 VIURE LA DIVERSITAT SEXUAL I DE GÈNERE LLUNY DE LES GRANS CIUTATS.
0.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Ripoll - Sant Joan.
0.30 EL 9 INFORMATIU.
1.00 CONNECTI.CAT.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dissabte 27

6.00 PAISATGES ENCREUATS.

6.30 GAUDEIX LA FESTA.
7.00 TEMPS AFEGIT. Vic TT.
7.30 VIURE LA DIVERSITAT SEXUAL I DE GÈNERE LLUNY DE LES GRANS CIUTATS.
8.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
9.00 EL 9 INFORMATIU.
9.30 QUATRE PARAULES.
10.00 FESTES DE SANT JOAN I ELS ELOIS. Reportatge.
10.30 EL 9 INFORMATIU. De dilluns a divendres.
12.00 ANGLE OBERT.
13.00 VIURE LA DIVERSITAT SEXUAL I DE GÈNERE LLUNY DE LES GRANS CIUTATS.
14.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
14.30 AVENTURA'T. Vilariño de Conso i Herbeira.
15.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
15.30 FESTES DE SANT JOAN I ELS ELOIS. Reportatge.
16.00 VIURE LA DIVERSITAT SEXUAL I DE GÈNERE LLUNY DE LES GRANS CIUTATS.
17.00 THE WEEKLY MAG. Girona. Presenta: Anna Fortuny.
20.00 DOSOS AMUNT. Castells.
20.30 AL DIA CAP DE SETMANA. Informatiu. Presenta: Meritxell Garriga.
21.00 LLEIDA, TANT I TAN A PROP. Divulgatiu.
21.30 TELÓ DE FONTS.
22.00 FESTES DE SANT JOAN I ELS ELOIS. Reportatge.
22.30 SABERUTS. Websèrie. Capítols de l'1 al 9.
23.30 GAUDEIX LA FESTA.
0.00 TELÓ DE FONTS.
0.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
1.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
1.30 AVENTURA'T.
2.00 DE TEE A GREEN. Golf.

2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Diumenge 28

6.00 EL 9 INFORMATIU. De dilluns a divendres.
7.15 OSONA DES DEL CONFINAMENT. Càpsules.
7.30 TELÓ DE FONTS.
8.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
8.30 GAUDEIX LA FESTA.
9.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
9.30 PAISATGES ENCREUATS.
10.00 LLEIDA, TANT I TAN A PROP. Divulgatiu.
10.30 FESTES DE SANT JOAN I ELS ELOIS. Reportatge.
11.00 MISSA DE MONTSERRAT. En directe.
12.22 OSONA DES DEL CONFINAMENT. Càpsules.
12.30 FESTES DE SANT JOAN I ELS ELOIS. Reportatge.
13.00 CONNECTI.CAT. Dilluns / Dimarts / Dijous / Divendres.
17.00 CIUTADÀ NOVELL. Port de Barcelona.
17.45 TOTS A LA CUINA.
18.00 HORARI D'ESTIU. Palamós.
20.00 EURO COVID-19.
20.30 AL DIA CAP DE SETMANA. Informatiu.
21.00 VIURE LA DIVERSITAT SEXUAL I DE GÈNERE LLUNY DE LES GRANS CIUTATS.
22.00 QUATRE PARAULES.
22.30 ANGLE OBERT.
23.30 FESTES DE SANT JOAN I ELS ELOIS.
0.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
0.30 EL 9 INFORMATIU. De dilluns a divendres.
1.45 FESTES DE SANT JOAN I ELS ELOIS.
2.15 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

La directora general d'Igualtat, en un debat sobre els LGTBI

Amb motiu del Dia de l'Orgull LGTBI (28 de juny), EL 9 TV i l'associació de lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals Talcomsom ha organitzat un debat que s'emeta aquest cap de setmana. Moderat pel periodista Guillem Rico, hi participa la directora general d'Igualtat, Mireia Mata, i dues membres de Talcomsom, Marta Salvans i Patrícia Caballero. S'hi tractaran les problemàtiques amb què es troben les persones LGTBI en el seu dia a dia.

Viure la diversitat sexual i de gènere lluny de les grans ciutats divendres, 21.00 i 23.00; dissabte, 13.00 i 16.00; diumenge, 21.00

EL FORAT DEL 9

Cagar-se en els tiradors de petards és de saberut

Jordi Sunyer

Tot i que aquesta revetlla de Sant Joan ha estat descafeïnada hi ha uns quants ingredients que no han faltat a la cita. I no em refereixo a la coca ni a la llonganissa sinó als petards, una plaga més estesa que l'eruga del boix. A jutjar pel recull de piulades de dijous a Territori 17, a Twitter hi ha pocs amants de la pirotècnia ja que quasi totes anaven en la mateixa direcció: "Foteu-vos els petards pel forat del...". Això sí, les queixes pels petards competien amb dos altres enemics: els mosquits, que amb l'arribada de l'estiu fan de les seves (si més no a la sang dolça de la piuladora vigatana Eli Piñol), i les barbacoes, "amb uns putos veïns que ja en tornen a fer i altra vegada no puc obrir les finestres". I parlant

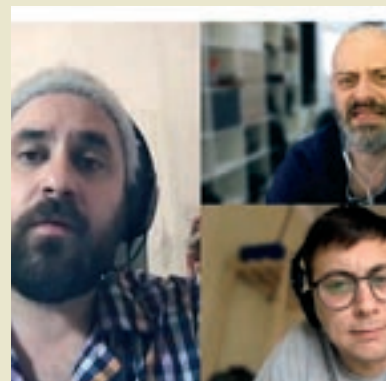
de finestres, la que val la pena obrir cada setmana és la dels Saberuts. Un miniespai que EL 9 TV programa cada dissabte a la nit fet des del confinament per tres monstres de la Vall del Ges: Xevi Capdevila, David Ceballos i Eduard Pujol. Tots tres, a base d'enginy i d'un sentit de l'humor esparracat i genuí, ens han distret en una època en què el coronavirus no convidava a l'alegria. Per cert, si encara no els heu engolit aquest dissabte EL 9 TV n'ha programat una marató. No us ho perdeu. Ah! I de tots els Saberuts em quedo amb aquell dels músics de balcó amb un trompetista de Sant Pere de Torelló abatut a trets pels seus veïns. I tot, per tocar el *Tot anirà bé* d'en Dausà (readaptat amb una tornada on cantaven "que tot serà una mè..."). Segur que dimarts a la nit molts piuladors saberuts van posar la cara del trompetista als llançadors de petards.

Reportatge de les festes de Prats

Prats de Lluçanès ha celebrat d'una forma inèdita les festes de Sant Joan i els Elois. Els actes més destacats formen part d'aquest especial.

Festes de Sant Joan i els Elois ds., 15.30, 22.00; dg., 23.30

Una marató de 'Saberuts'

Les tresfou estrenen aquesta setmana el novè i penúltim capítol de *Saberuts*. Es podrà veure al final d'una marató que inclou els altres vuit.

Saberuts dissabte, 22.30

Entrevista a Roger Corominas

El portaveu d'ERC, i més que probable futur alcalde de Roda, explica el perquè de la moció de censura a l'espai setmanal de política.

Angle obert dv., 12.30; ds., 12.00; dg., 22.30

814205651256209

GRAN TEATRE DEL LICEU

FORTISSIMO

Com més hi penso, més m'entusiasma el concert per a plantes celebrat al Gran Teatre del Liceu. Quina meravella. De primer, quan ho va publicar *The Guardian*, pensava que seria una petita *performance* simbòlica, una cosa juganera, perquè hi hauria un quartet de corda tocant *Crisantemi* de Puccini. Però au va, anava de debò: dilluns van palplantar 2.292 plantes

a les butaques vellutades del famós teatre de la Rambla, en una instal·lació de l'artista conceptual Eugenio Ampudia que servia per reobrir la sala després de l'aturada. Quin goig, veure la platea vermella tenyida de verd safari. Quina preciositat. Més enllà de la bellesa, que pot ser banal i gratuïta, vaig interpretar aquesta acció com una crítica social i, en concret, un dard contra el públic adotzenat que campa per les nostres platees; ficus, potus i geranis que exerceixen d'espectadors acrítics i con-

Vaig interpretar l'acció com una crítica contra el públic que exerceix d'espectador acrític

sumeixen l'art com a símbol d'estatus. I tot això, a més, ho feia a través d'una instal·lació

de plantes, amb un missatge ecològic al darrere. Quina capacitat d'autocrítica, el Liceu, vaig pensar. Quina paròdia més genial. Ja m'havia fet la meua pel·lícula quan, llegint la notícia, m'assabento que no va d'això i que no hi ha ni un gram d'humor. Que el *happening* es titula *Concert pel biocè* i que és una manera d'explicar a les plantes per què els humans hem buidat teatres i ens hem tancat a casa arran de la pandèmia. Això del *biocè* seria la nova era post-Covid, que sorgiria de situar la vida natural

-i no només la humana- al centre. A més, les plantes eren un regal per als sanitaris del Clínic. Ah. Confesso que la meua versió m'agradava més. Continuo llegint i descobreixo que hi va haver una allau de mitjans acreditats, i molts d'internacionals, com *The New York Times*, Reuters, CNN, BBC... La meua fascinació s'incrementa. Amb un únic concert del quartet UceLi i un camió de Mercabarna Flor, la nova direcció del Liceu s'ha guanyat espai a tots els mitjans d'Occident. Hi poso tota la prevenció catalaníssima de la qual soc capaç, no fos que inflem una ridícula: cert és que això no situa el teatre en el mapa de la lírica, que és el que convindria, però almenys sí que el situa als mitjans globals. Quin anunci més barat, penso. Fins i tot si descobrim que és una gran *boutade* artística de l'estil de Joan Fontcuberta, em sembla ben jugada. Hi haurà qui ho troba absurd, qui tem que s'hi gastin diners públics, que tal com estem "això no toca" -ves a saber quan és el moment per invertir en cultura, també-. Tranquils, tesorers de Catalunya, que els espònsors són La Caixa i empreses com DKV i Cuatrecasas, que ja han comprat la peça filmada. Potser el *biocè* serà verd però ni així s'haurà extingit el capitalisme.

Laura Serra

Cromos

Baños

Arran de la prohibició del ball entre desconeguts en els locals d'oci nocturn, l'exdiputat Antonio Baños va explicar que el seu pare va conèixer la que acabaria sent la seva mare traient-la un dia a ballar. Diu que ella encara té un trofeu de tercers classificats en un concurs de tango a Roda.

CoVic

Aquesta setmana han presentat una sèrie d'activitats culturals que es faran aquest estiu a Vic. Al final la iniciativa es dirà Vic Troc però Jordi Casadesús, de la Jazz Cava, bromejava que s'hauria d'haver dit CoVIC. A veure qui és el primer a patentar la marca.

Reggaeton

Els que estan que trinen són els empresaris de l'oci nocturn. Els van canviant les normes cada dia que passa. Ramon Portet, de Les Carpes ViG Estiu, és conscient de la nova normalitat i a EL 9 TV deia: "Les mascaretes, com el reggaeton, han vingut per quedar-se". Sí que són pesades, sí.

Esmorzar

Uns dels assistents a la rebuda de la Flama, a Coll d'Ares, van trobar rovellons. Els van punxar amb un bastó i els van coure amb el mateix foc *sagrat*. Sense amanir devien ser una mica eixuts. El millor esmorzar, els embotits i formatges que va pujar l'alcalde Claude Ferrer de Prats de Molló.

La vinyeta

EL 9 NOU

Presidenta Beth Codina
Director editorial Agustí Danés

Director edició Víctor Palomar
Seccions
Dolors Altarriba (economia i monogràfics)
Vicenç Bigas (reportatges) / Miquel Erra (el calaix)
Albert Llimós (fotografia) / Esther Rovira (esports)
Jordi Vilarrodà (cultura)

Redacció
Clàudia Dinarès / Guillem Freixa / Arnau Jaumira / Isaac Moreno
Natàlia Peix / Guillem Rico / Sagi Serra / Jordi Sunyer / Txell Vilamala
Correctora Cristina Anfruns
Informàtica i producció Jordi Soler
Publicitat edicions Rosa Serra
Publicitat Lourdes Coma / Jordi Roca
Màrqueting Teresa Malas
Administració Esperança Polvillo

Redacció, Administració i Publicitat
Vic: Plaça de la Catedral, 2.
Tel. 93/889 49 49 - Fax 93/885 05 69
c/e direccio@vic.el9nou.com
c/e ripall@el9nou.com

Edició i Distribució
Premsa d'Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2

Impressió: Imprintsa
Dipòsit Legal: B-7.500-1978

Difusió controlada per OJD
Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya
www.el9nou.cat

00626
814205651256001